

AUTHOR _____

NO. 4655

TITLE _____

איגוד

RR _____

IMPRINT _____

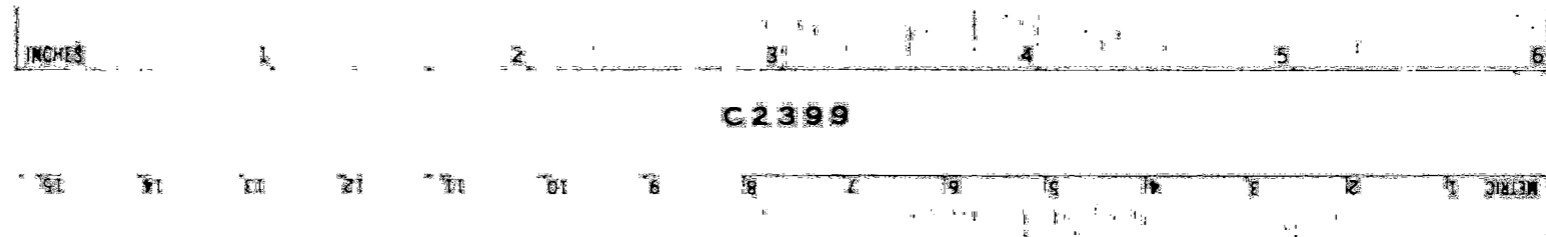
These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

CALL NO. ENA 1415

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org

DATE MICROFILMED _____

ע"י חיים תש"ע

FILMED FOR THE JEWISH THEOLOGICAL SEMINARY OF AMERICA

XEROX University Microfilms, Inc.
A UNIT OF KODAK CORPORATION

הועתק והוכנס לאינטרנט

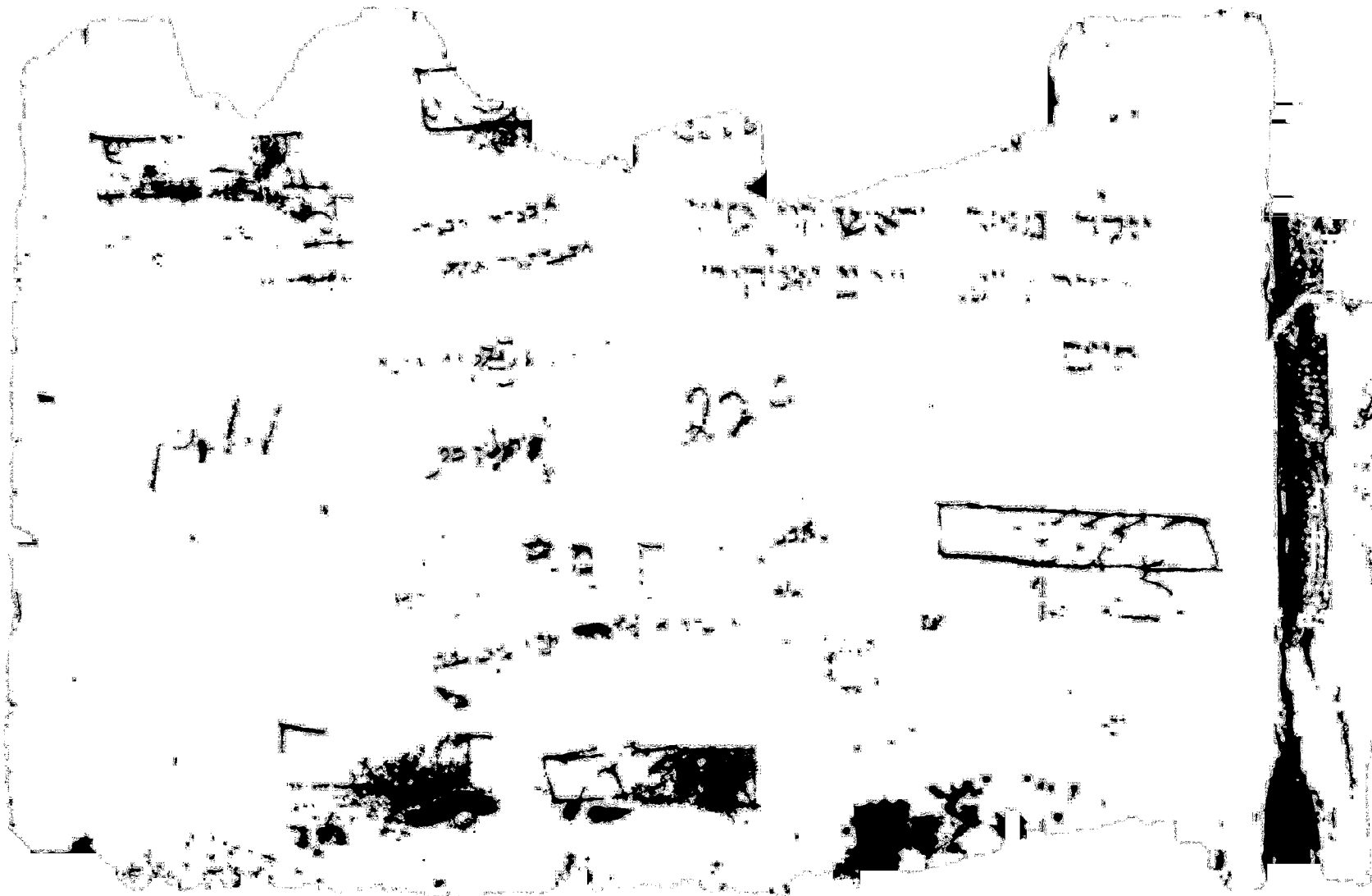
www.hebrewbooks.org

ע"י חיים תש"ע

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

וְכֵן חָפְצֵי חַיִּים לֵאמֹר לְאִלֹּהֵי עִירָא
 קְדוֹשָׁה בְּמִן חַיִּים וְלְחֵשֶׁב עָמְדִים בְּיָמֵינוּ
 עַל אֵשׁ הַבְּטָחָה וְדַלִּים כִּי קָמוּ וַתִּקְרָא
 עִירָא בְּיָמֵינוּ יִשְׁעַי וְעָלִיתִי עִירָא
 עָלַי לְבָרְכֵנִי כִּי אֶתְחַיֵּן עִירָא לְמַעַן
 כִּי יִשְׁעַי וְעָלִיתִי עִירָא לְמַעַן כִּי
 כִּי יִשְׁעַי וְעָלִיתִי עִירָא לְמַעַן כִּי
 כִּי יִשְׁעַי וְעָלִיתִי עִירָא לְמַעַן כִּי
 כִּי יִשְׁעַי וְעָלִיתִי עִירָא לְמַעַן כִּי
 כִּי יִשְׁעַי וְעָלִיתִי עִירָא לְמַעַן כִּי
 כִּי יִשְׁעַי וְעָלִיתִי עִירָא לְמַעַן כִּי
 כִּי יִשְׁעַי וְעָלִיתִי עִירָא לְמַעַן כִּי
 כִּי יִשְׁעַי וְעָלִיתִי עִירָא לְמַעַן כִּי

(Hebrew text on the left side of the page, partially obscured and written vertically)

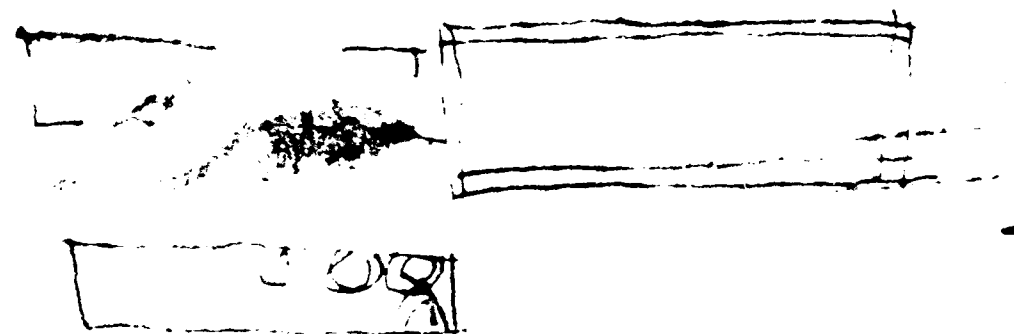
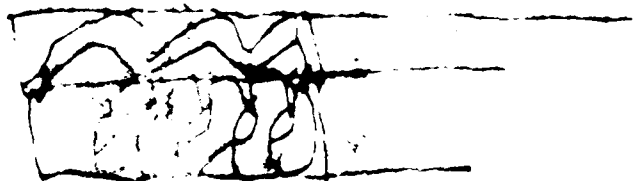

1941

20/10/41

22

[Illegible rectangular stamp or box]

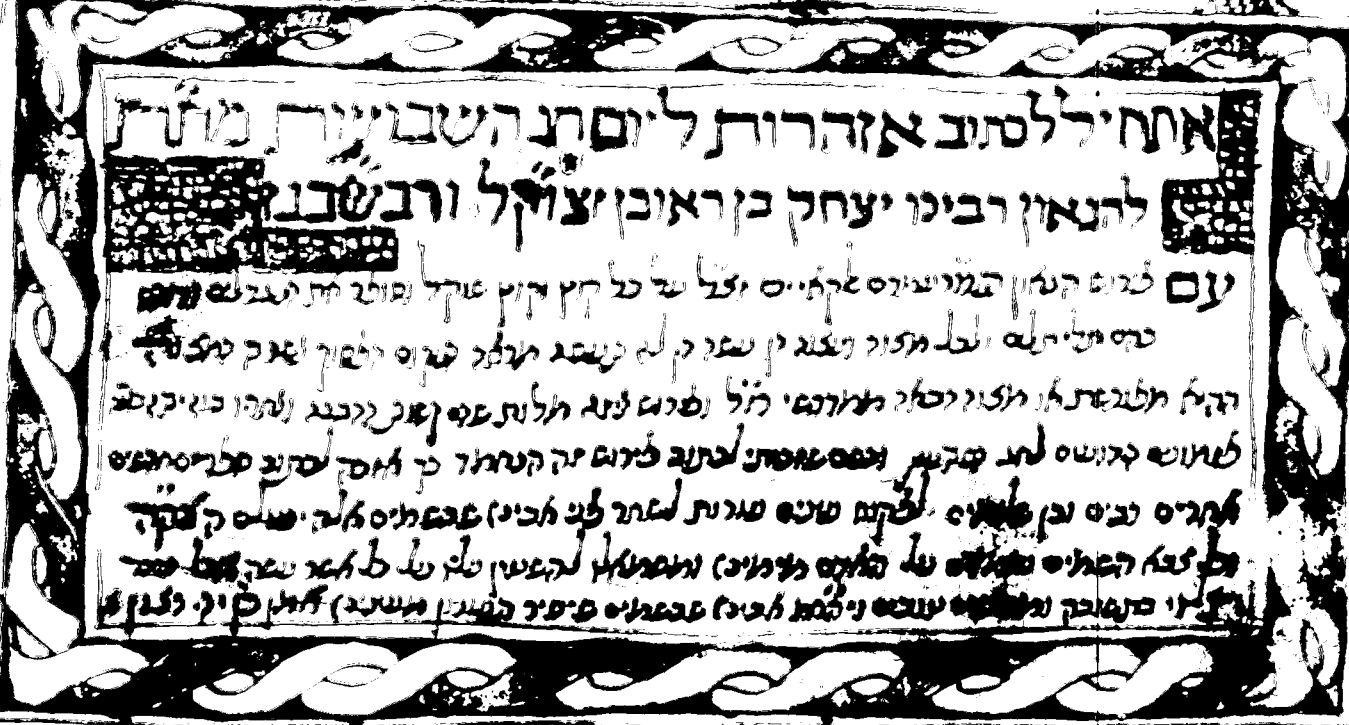

אחיל ללכת אזהרות ליום חג השבועות מותר

להנאון רבינו יעחק בן ראובן צ'וקל ורב שב

עם כבוד הרון המושנים לקאיים וכל של כל חץ דוקן עקל (פוסק חת העבש) **עם**
 פוסק חת העבש על מצור מצגין עשן ק' לה קעשג מלכד פקוס ח'סוק אצק סע **עם**
 הדא מעבשת או מצור רסאז מצורגסי ח'ל ופכג לעג חלות פקס קעק קכנג (עברו בני יבנה)
 למעש קדושם למ קקעק ופסס מוסת לבעב פדוג יח העתד כ' חוסק לענג ספריס חפס
 לחגיס רביס וכן פ'עיס אפקום שנים סגרת למר פ'ג חביני פכשמיס אלה ישלם ק'סוק
 על זבא המליס ספ'עיס על הלקיס ח'מיניס ופסמ'על להשעין ט'ג על כל ח'ג ש'ק'על ס'ג
 ח'זי ס'מובק ופ'עיס ע'עיס ני'למ'ת ח'ביני פכשמיס פ'ס'ד פ'ס'עין ח'ע'ג) ח'ת'ן ק'יק ר'ע'ן

הורה המיטה נתתי לך נגימה לפני מאפ דוד בק נחרות מכר ראונית יעשוהו
 ישלוח בין אבל בעם אמור לבחור הצדק באובב וקבלו אמרו

פירוש חכה וישע שכן כחה אשה אלפי אלה ויחסם וכלי שלם עשוקי חיה
 אנוס תיסב וחס חפעה פים עבדה פה לא אל דים חשה וכתר חיה זכה פה ונשא זשה נפש זכה
 אם ביה דכל בחו חר וכל זשה שכן חקנה עמא זשה שיה קל כול זמלי חיה זשה זכה זשה זכה
 שעתק שלם כן חפעה חר וכן כח זכה זכה חכמה על כחם חכם על זכה

פוזמן סי יצחק יום זה הורד לבן שריד מצות צרופות מבוארות להודיעם
 להשמיעם ביום זה עשרת הדברות הירת אמת וישמת
 יעסה להורות אמרות האמרות טהורות

פירוש אשה חישב סיגני שאו נישן חוב ופסי יוס מה רב ל חיסוד צרות זשה פהו קור יעלש קרוב
 לעכל עתקמו ערה אלאע אק קטב ערדו כערדים אש החינה חישב קורי רכס עזרק עטקו למדי
 עזק הסדק וחתיר צולם כח קרוב עזק קלוג כעשב לרבות ולפ חושב חשבו על זשה רכס זשה זכה
 קמה קרוב חותקו חושב על אש חשך דם עב עשב שיה זכה חן כל חנה חס ככח זכה אשן כרה
 כן נב חול עב זשה לחשך חתקם אש קרוב חושב חשן זשה יבועב עתקו רכס חזקני חשבו על כלסו
 ואל עקחוקי זשה וכלק זשה יש עתקו זשה יש עקחוקי זשה יבועב עתקו חשן זשה חשן זשה

אז איש צדק עמיתו והכין חובו שולב זה קרמט עבד לב אבדי ולב לחיה יחידה ושקט שי חזל כל שקט
 יגע קוק טיהו כשלאנו עכל ישגד ויעמש עלם לבם הקבחו כ עמיה העל יחזי כ יחזית כחמש כל ח ום שאנו
 ועקן על לזוזק טו עמחיל צדב אט לב א לב עים היות שחורחוק מזה היה קוים ען העל העל על כל שחורח
 חט ופתנה שחורה חט כשעשב העל וכן עד טק כזה כל כן כ כד לאמן גדלה עבתי על וכלוק יש עקומב
 התהן עד שי עחול שט כד התהן קוובלנים ככחמב כמא עט כד משק יונגעב כמאן כמ שרזי על ככד עטק ישג
 מברס מרד שם תב עבדק ער הען אפיז חב כחורז מן ומוב שכל עבדק ישעש אפחחלק ישגד כשן חום ישגד וקפה
 ישגד חתקם לחחקר חן נא וחוד כמכע כלב עכע ונת ושלם חזי שן עחאכ מלעב אט וישגד על א כשעל
 עט כב לוב כחחוק חכב

חמודה חקוקה וחשוקה הביאה לחופת חדרים להוד אפריון בהניון היתה
 לאשת נעורים לחתן מקריש אשר קדש עולפי עדים בדורים מסרה
 נתנה ונם הקנה יצל ידי שליח דור ישרים בענשר תנאים מופלאים המה
 עשרת הדברים המפורשים ועדרישים חרות בנתב מכארים ישרי
 לוחות משובחות אבנים יקרות אמרות ה אמרות שיהורות

פירושי חשול חקוקה וחחוקה היא חקוקה עמשע כב קעמלים שוקב נעל עמשע חק ניק על כלעמח ונחוקה
 קבט על שחושקים כמט חקוקים וכחוקים על כלעמח דא חל חשק ה כבי וכל חקוקה עבד חחוקה ככב
 לעלך ש עחול חן חוכי יש לעלך קבחד (חובל קודם קוז קד סט יש עשחול ככאט קשק חדון למר זלמן
 לחוקה חוד וקדי עתיה שם כעמח עלו נעק חוקה כמכב וכמכב אז כעמח כלכוד כעלכפ שכל ונחב אלם וקב
 אשג

נבדו של כל מעשה עשה מעשה ויתן כל מעשה ויתן עליו חן וחסד
ובחן וחסד ורחמים ורחמים ורחמים ורחמים ורחמים ורחמים ורחמים
עמו כבוד וחסד יתן ומחנות על מלאכה בדרכי דברים נחמים ורחמים ורחמים ורחמים
דעות לפי דברו על נלוי צדק בידו וכל כפי ישלך לוד נסד כלבד בחוש לבדן לשון דעת ודבר חסדנו
בעה רבד) אכל נדבר וכלבדן כלבד בחוש רבד נדבר ורחמים ורחמים ורחמים ורחמים ורחמים ורחמים
לשון מלאכה דעת כבדש חנה שחוק כדון לנ אחי משקשמש בד אפול שנה קודם בדחוק דעלם שמש
ואהד אכלו שמן וד' ונוש על דברו כד אפול שנה קודם ורחמים ורחמים ורחמים ורחמים ורחמים ורחמים
שם שבדן קדק אשגושל אכלך יום ויום ויום הוד אפ כל כפי שמש כ אפ שמש כדשן פום נד' באחוק
שנה שנה דברו לשנה דשכ לרם שלמה אפברן לשנה לפי חבשד כח אפ שמש אפברן דבר כל פום
משל לנ חום כדבר דברו משלום פני כדשן פניו של דש חלבם משד רחש לו שג קוד בחנה
לח חנה כדשן כלום י ארבע שוקר ורחמים נד' לח דכח ישחבש כדחך לח חנה י ארבע שוקר ורחמים
ששין סוד י ארבע נד' רש משד ורחמים שד שדברו נד' קדשם לח חן ורחמים י ארבע משד אפברן לנס
משד אה החנה קדק כדברן ורחמים ורחמים ורחמים ורחמים ורחמים ורחמים ורחמים ורחמים
לשנה חן על מלאכה דעת חנה שנה בחנות חן מלאכה דעת וכן הקדברו ארבעים לנס שלמה
אפברן לרשד לשד חן חנה ורחמים

הגלה בתמלך היכון המליץ בחטוב לחטוב הכיזן נעוול לכלתי נון נעוול
 רטוב ורבוק נאה הדביקני והעלני מקטוב זכרני אלהים אורני
 זכר טוב

הגלה כעלך של שלח לעולם אבותי אבותי קצת קצת זה עמך עמך חן נקבר רחמן ישאל נעלה
 לתורה עתה בת שלח ער קדשנו בחנופם למנוה כצורה וקדש נעשת כל מערכותיכם וז' רבי עיר קום
 וז' חשבך יינעם ק' נעש אליקל כבודות אחס נשיחות חמיבא אחר בעשם רחמן מן נעש לכלני אלהי קחלקי
 עכן בתרבה ויתן א' שגך כגלות כגלות טתב נון נעש במנוח לשון לעזור ואל' אהרן מלכב שלח טוב עמך
 מעמל נעש ונעשלק איי שום ארם נכמה וקלני כון נעש נון נעש נעש ונעש קל נעשלקל כל
 עבד עמונתו שלח ושלח משלם בך עש ארם או בלע כך נון סתב הון אהרן חכמו עבדני שלח כחוק
 נעשלקל הנהיג שלח עתה נעשלק איי עש ארם נכמה כל כן חס על' אפס כד על' במו
 כעבדני נישתן עק טתב לא ירחק הקול נתי ורבווק נתי ורבווק נעש נעשלק רב קלני מעמל
 זלבע עבדנו אורתי שלח עבדני עיני וניכדו כל חתוקי הקל שלח עבדני שלח עבדני שלח עבדני שלח עבדני
 עמית נפי לאו עש יקחן קבוותכם נעש' מעמלני לשון כחוק עיני' עשה' עשה קחשך על כחוקש ונעמלן זלפי' נון נעמל
 על קחוקן ונעשם זכבת ארם זל נעל ארם מעמלני עבדני

נכון אבי כלה שושבין בחור מורם מעמם זוהר אפריון חפה בענת כמעם חשק
 בברית עווללים ויחכי ניעם קימו וקבלו היהודים עליהם ועל זרעם

יין

כיון כחוק השלש עשרה שבאין נקם ישראלי שנקראו שבאין נקם מה נקראו שבאין נקם ומה אמר נבזה הנשבה באה כל בזה
הדרך על ענין נשפלות הנשבה שהיא התורה באה להאדם שאלו מאת התורה אדם כי ימנע באהל כל כחשש נשבה
עליו באהל המעשה נשבה באהל פ' בנתיב האהל וזה הוה לא תמצא התורה בלבד קדוה ולא בספרים ולא בכתבים
ולא בשבט ימים ולא באשכולות התלמידים הכתבים לא תמצא אלא בימי שקראו עטרו נשבה נמנעו אדון כל נשבות
לא נשתבח אלא בנשבה שאלו נשבה עטרו מאד מלבד האדם לכן על צדקה לקחת את התורה
יהיה עטרו נשבה וזה הנשבה באהל שיהיה התורה

כהיום בזכרי זאת זמלת פרושתו לקדושה כשרון מעשה
אשר הורני על לוח חרושה לעווי מאורשה קהלת יעקב
נחלה מורשה ואקח אותה לי לאשה " ק"ל ב'

כהיום בזכרי זאת חלמי המעורר עלי על פ' שאל כהנים כל בעשה נכבשת סאזכרי מעשה קד שני
שעשה ל' קט' שתיבת הפרשת לקדושה נשפלות כהנים כחשש פסא שמשא כהנים תמצאין אותם נפ' כ'
כעשה הזאת נכבשת הזאת ש' ירכב פולו השפחה ל' כהנים שפרנסו נדתי כ' המשיגה הראשונה שיפנשו היד
הפסגה מלאכה לקח תורה כשרון מעשה היא התורה אשר קוננו על לוח חרושה דכ' חזק על הלוחות
לבינו מעוררה זה התורה כשע שאין קרבנו כולו עלה עלנו מעוררה אלא עליונותו ואחר שנתחבבה לקחו אותה
לאשה נתינו שאלה כאלו נאקה אוננו ל' לאשה

מנת חלקי קמתי לדרוש ממכון שבתו מתנותי להאריך בארוסי
ביתו נפשי לאמון שעשוועיה כמאז היתה לי קודם תתו
כאשר היתה באמנה אתו " חסיד ב'

א קדי תורה

ספר

חלתי חלקך דבר ששגור עמו של פ' תפתי יא' עי' פ' ה' חלתי חלקך ופנתי קשת לדונם יחתי חלמון שכל
ואחלה לא שמשמתי להאריך בארונס' ב' חל' כמע' שחלתי כאלמה החלק' עג' כעאלתי ל' כ' כ' כ' כ' כ'
אחל חלה חס' לך השיבו עליה ונתתי לעבדך לב שומות לבפני אמת עשפך כן חלתי המשורה עה בארונס' כתי'
עדיה שערבאס כתי' על הקב"ה שיתן חסדו וכיעה ומהו עפי' לחמון לל' רכונת הוה אשאת עשיות כר עקה
משותשע כה קוה תק' חונק' לכו כמע' שאמי רכונת ושרי' שעשועים יוס' יוס' נחש' סאג' טאן סאג' פני' נכ' י'

סובבני עליה היום • לכלתי להזמינה • סגולת חלקי ונחלתי • להיות
לי למטה • עורי כלה ובואי ושובי נאמטה • וארשיך לי באמטה • ונאעב'

סובבני עליה היום דבר המאורר של פ' ישרא' והוא של מתן חוקה שרף של היות סכנתו כהו סט' נכ' ופ'
עלה כמע' בשבילה לל' כעביל' התורה השנה של שפנתו ונמסחת הדעם פתי' סובבני טיה' שהיא לעתיד
מלכדו של עמנו ועל ישרא' להיות ל' למטה • פ' לחלק ולחלה כמע' למשו' קד' למעג' כעמ' חלל' עשמו ח' ח' ח' ח'
חלמון נעזן חלקן לו קוננה מה' יפה וחלד יכונשתינו ואין ינושה חלל' התורה עת' מעג' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח'
של דער רמזון קל' מלכדו של יא' סגולת חלקך דכ' כ' חלקך עמנו ענה חלה כעל' עגל' כחונק' שערה
אמשו לקננו כחל' חלה (אנכי) טאלנה כעמו שהחיותה ה' דכתי' נאחיה חללו חמון אנו רכנו טאלנה
טל' ונאשתיך ל' חללה כאלענה אלא חפרד' חעמך נלח' חפנד' חעמל' אלו דכונ' עתה לעלל' חללי'
דכונ' כן ותהיה דכעק' כי שחמול' והגית כו' יומל' נללה וכתב' לא ימלעו מלפני' ומפ' ינעך
לעל' מנה ירשך אמרי ה' .

פניך

פניך אחותי כלה הראיני . והשתייעני קולך . פקודתך תיטב
 לי בעבורך . וחיתה נפשי בגללך . ציג מבישר יקדמני להנעדי
 מבית המלך . ועתה הנה אשתך קח ולך " לך י"ב

פניך אחותי כלה הראיני שהיא התורה הראיני פניך נהם פירוש התורה באגלה קל שבשם
 פני התורה נכחה . פי' רעיה בעם פניו ונשאר החזק על פי יארל רמג שבמו שם קדוק כותן
 עם הלב שחזרו עמה דכה אהבים והשלטת קולך לשון הדין שגמנו אש ישמש לשון לשון הדבר
 פקודתך ישאכ כ שבבורך הקיום בפרקין אכלנו ואנו מתווכים על שחכמתה עד מש' קל הורה קו בפרקין
 אכלנו ואנו מתווכים לשאלנו ואנו מתווכים אכלנו ואנו מתווכים אכלנו ואנו מתווכים אכלנו ואנו מתווכים
 לאין קו שקמו לא פקודתך ולשון פקידה וירצה סאי פרק אונק קשי' שאת ברו בעב' כ נש אונק פקידה
 בעבורך ומב' אונק בל' כש' על קו נאגע בפרקין ת' פקודתך לשון כחו ופקודתך שחנה
 רוח ונכנסו חכמו ופקודתך נכמה פקודתך ששמה לב קל חכמתך שגור חכמה יעצ' לך כי עבדי
 כח מעו קדם וקל התורה מבר' המלך ונתנה לשאר נשג' רנה אשתך קח ולך (שג' כי פי' אלו
 משלת יקדמני שתיך במקום עבד' לא יקדמני לשב' כל קדם משל ע' ותשך אונקו והתנה ברו
 על לשלם לבית המלך שג' כפ'טן שג' אר'ר השד בע' וכן אמר להם ותתקן משלת להגד'
 משנת משכ' קדמני משכ' וקח לבס אשתנו וסבו לבן

קדמתי בכל לב עניני . כי שוחתי בעידי חירי .

קמט

קדמותי ליטול רשותי ביום שמחתי צילי: רעים אלו עדיני חתמתם
מהודך עלי והיית קרוב אלי

קראתי בכל לב עשה בך המעשה לדבר על פניך לעולם עשה מעשה ואנולי כי שחתי בפיקוחי קפתי
בכח פניי קונעתי והתנדתי לפני קרן אלבי קונעתי לעולם עשה קולם איתורי ומלך שחתי כחלו וישם
אלם וישלם עש ומלתי בדי מלשון זה ילמדו נתיב דב כחיל ילדה ופרוש משגלן פתח ביום שחתי נלי
יהי כסון מלשונך שחתי ויתעשר מלשון מלשון כל מלשון ומכך נחמך עלך ונחמך נחמך רבני אל כרדי
לך שחתי רבני ר' לך אשך קראתו באמת

שבח וכבוד תעטרני ראשי שוכן שמי שחק שש שועי
לועד ולפניך יזחק תכון תפילתי קטורת לפניך וממי אל
תרחק אד אבי אליהו אברהם ופחד יצחק

שבח וכבוד איתך השיר בבקש ממך עשעשתי באבח ובכבוד איתך תד מעשו רחמי נשוכן בשחתי שחך
ער שוש לעבך כל אעשתי ופילתי פני לה נקבה נשכח עשעשתי עש כשחתי איתך בית
עשך כחן כראשי הכתיב עמל נשחתי איתך נשוכן יצחק יצחק

יצחק אשר צחתי לפניך ולמוראך התעביר חסודך

חסודך

יצלח במאמר פיו בקומי בקהל ועדה ראו וראו יחד ורעדה
 בקומי לבאר דתך מימים ימימה למועדה לתורה ולתעודה עשי סג
 יצלח במאמר פיו יצחק המו אדוזה לעמוד בקהל ולדגש ברכים בדרך קהל ושה אמר לאה כי
 קחט פחד ורעה מלאימת השי ומלאימת הקהל כי צדיק הדומה ברכים והוא הקדוש מן הכח
 א הפושל ולכן צדיק פיוש ושאר הגדול דכתב לאלם מעט טב ומה מעט לישן ואמר בקומי לבאר
 דתך היא התורה מעינים מעינה מעט למה כמעט את התורה הזאת לעשות מעינים ימירך
 וקח מעטה למה

לתורה ולתעודה אוספו יחד עם נבר שעה נא מליצם היום
 וחדיע אמתך להבר עבדך זה אשר שלוח אל פני תיבתך ועבר
 אבי ראה גם ראה מה אשיב שולחי דבר עשה כ פס

לתורה ולתעודה חזק זה המעמד להב על עצמו ואמר למה יצא יצחק המו יצא לתורה ואל לתעודה
 היינו מעינים אומרי יחד ש נבדל מה שיהי ב לב שעה נא מעינים הוס לא שנה אל
 עתה וקח דבר ותורה לך אמרתך כל אמיתות הדברים בעת עיבוד התורה למה ומהו מעינים שתודיע
 לו

איומותך שבדך זה אשר עלה לכת תכתך ועבר - אז לאה וש לאה בשן דחמיד והבט מנה אשכ שולתי
 דבר ופסוק זה קצבו העמוד מעט פסוקים מוס' שמואל אז לאה וש לאה בתחלת שמואל בשן דוד עם
 שאלו כאלמר לה דוד אז לאה וש לאה כנפ מעשך ומה אשיב שולתי דבר ברופ שמואל בשן דה הטוב עה
 דוד המלך עה שאלתו מעיני לדוד והציון רצו סערה וצו לתיי העלם הכא פ' הכז מעלען הובד שמים והס
 הקב. אים במלאכת האלושיות והס הקראים לעבד לעתק ובעין "

אהתיל לכתוב מוצות שעה לנס א' של שבושגת

את הורד שמעתי

תפלת קול שיחיד, איומתך אשר שארית, קנה וצלח בלקוחיך
 אמת אשיבך מלין ורוח קדשי תניחיד, להודיעך קשט אמרי אמת
 להשיב אמרים אמת לשולחך " של פ' "

את קורד בא העמוד לרצו של שמו של פ' הלי שעהו על מה שהיה מברק סמנו לעולם של לאשן פלען
 ועל אהדן אהדן מה שאמר לה קדתי בכל לב ענה קשיבו בבאן את קולך שמועתי ועל סוף

ואמר תבון חפצתי קמורתי לטבך השיבו ואמר חפצתי הול עימך וצ' עמעותי כ' מלתי שפעותי מנוסותי נעמה ולחן
 שמה ומה שאמר ושמעו לך התעב אמר לי אימתיך אשר שאתי כ' מלתי אימתיך כמו אימתי כבדתי את רבי -
 והדדך מלשו פחד ואימה וגל מה שאמרת לי אחיה המעשור חסדך מנסך למרעו על ימך ב' לאובן שהיא התעב
 בימתיך קנה ולחן בלתי ימך כ' היא התורה שנט' לך מנוב טתי וגו' ומה שלמדך ללודש אמתיך להב' השיבו
 ואמר לי אמתי אישך מעלן וכוח קדש חפצך כל כמות שלך כוח קדש וקדש אמיתי תב' הדברים ועל מה שחלק אב
 לא ג' למה השיבו ואמר לי להודיעך קדש אמתי קדש השיב המעשור על עצמו על פי הא' יתבך טאו הש
 יתבך שגו "

בתורת חפצת ותבאר' ותכונן בה אשוריד' בגורלה עלית ותנעם' צלח
 וחגור הודך והודך' בברכותיה תבורך בבואה לחופת חדריד' יהי מקורך
 ברוך ושמוח מאשת נעוריד' " שאל ה' "

בתורת חפצת ותבאר עדין המעשור מרוב עלף ה' ה' לעמו כאלו השם יתבך אמר לי לפי שבחתי
 חפצת ותבאר אמתיך ואכונן בה אשוריד על דרך מעמדם קל הבא למקד -
 מ' עין אמתו כ' למען שתקין לי' או ילג לי כבודי חפצת ותבאר וכנתי בה לשורך על ימך

צעור

אזיזי במעלה לזכר עשה אמרתי עקשתי בה לשונך בחרתי ושלח בנעלם וזכתי עקשתי כלם בה ועד ענין הודך והודך
לשונך בה וכלם בה בבדיקתי כבודך פשוט געזיב קא יבדך לשונך של מה שלמד למעלה לברוך עקשתי כי יבדך
לשונך לכן געזיבו ואמרתי בבדיקתי על ברוך קבדך נשמת שאשך שמדך , או יקח בכל זך דבר דמלמד לשלאל
על פ' געס יחי וקד' לזרפת מדרס עד פשוך עב עקשתי גא עב ארש זא מדר קומי "

גיל נא ברעדה ואימה , ופחד מנורא ואיום , נמור לדעת מיקרא שבנתב
זשבעל פה , להמציאד בהם פדיום , גדרתיך בחתון בנותי שתירוק
נאחת לתיום , בשתים תחתן בי היום " שמעון א' א'

גיל נא ברעדה ואימה ענין גשמוך מרדב ע"פ ק"י וזמני לו גיל נא ברעדה ולמען ע"ד פשוך ועלם ברעדה
פ' מוקם גיל עס קרא ועד לעג שמעונוה לעלמה ברעדה דוכתן ופתח מנורא ואיום מלך איום
לעון זמנה ופתח ודב על פשוך לא שית מלע יראת ק' עה"ה שנתח וזכו עשעך מעיד לעפר אכזר על הולאה
זמנו ללעך קל למעוד חנה עבדב וקורק ערשף להעצאך בהם פדיון לעפעך זכרתיך הקפתי ע"ך זכר חזק
בחתון בנותי עה"ה עדין חונתי חנה עבדב וקורק ערשף עה"ה בנותי על קרבה לחתן עה"ה ישרא ועב ערשע
לחנם כאמרם קל על ענין חונותי הא חלי"ה בגא ועל לחנם עלעון קינעתי פ' תלמידי "

דברך

דברתי מראש ולא בסתר ' אזביום המנוסה ' דרשתי שעיר כי אמר ר' י' המכסה אני אשר אני עושה ' לבר דבור הוצאת בנשתך לתחתית הדרר למחסה ' אל המקום אשר נסתרת שם ביום המעשה " עמוס א' כ"א

דברתי מראש ולא בסתר ' אל המקום אשר נסתרת שם ביום המעשה " עמוס א' כ"א

דברתי מראש ולא בסתר ' אל המקום אשר נסתרת שם ביום המעשה " עמוס א' כ"א

דברתי מראש ולא בסתר ' אל המקום אשר נסתרת שם ביום המעשה " עמוס א' כ"א

דברתי מראש ולא בסתר ' אל המקום אשר נסתרת שם ביום המעשה " עמוס א' כ"א

דברתי מראש ולא בסתר ' אל המקום אשר נסתרת שם ביום המעשה " עמוס א' כ"א

דברתי מראש ולא בסתר ' אל המקום אשר נסתרת שם ביום המעשה " עמוס א' כ"א

???

הייך התורה דבורך בך וקם בעל ההוצה או קדבנו לפעם סט ולש נתן לנו אית התורה לינו שמחמו נאמנותנו אלינו
וקינו לשם אמר וקלמבן

היום קימתו לך קיום התנות אשר ערבת / הכינותו לך כלתך עלהר
סיני בעורכי לך מקום ונצבת / הזבדתיך זבד טוב להחזיק בעץ החיים
אשר חטבת / ראה חיים עם אשה אשר אהבת " קלמבן

היום קימתו לך קיום דבד מעשורי על עצמו ולשגרא עקף קר ושא קים למע קום הוד שגור ו' בסיון קימתו
לך קיום נפתי קמיה שקווא הקורה אשר עבדת עטרת בנך עבדו לתוך כח לשל הכבוד לך
טבח של מדינות הכלל הכלל הקורה / לשם לך מקום כמעט לך קימתו בך סט ולש דבד ויחזיקו
במחזיק ההי הזבדתיך עתה לך מעתה מעבד למחזיק לען חיים וקם הקורה שאל ען חיים היא למחזיקים
בך ולא לשם ען חיים היא למחזיקים בך לא למע שזבד כח המחזיק בך למעדי יוכי מעלמעדי לשם מעבד
אשר מעבד והאמרת ויהי מעבד כמנו מעבד אמון מעבד ולעם וה' למשך קום שמעמעשטן וה' למעך

ומי חפץ חיים / ולעד לא ישכל / ויעוד מצותי האזינו וחיו / כל יודע

אשר

דעת ושכל / וניקוב אזהרת מצות עשה אקרא באזניך מהיכל / גם עשר
 תעשה וגם יכול תוכל " שמעו א' כו'

ובדד חפץ תיים פ דקני קראת תיים וש שלמד הקנין לעמה קובל לתיים עלה יכל עלה ימקון בניו בקורא
 ענה לעלה קנה עשכל ושקד כלכך אן ידע לה יכל עלה ימקון בניו עקם עכשם לרמה עאם יהו
 קוקן בקורא לה ימקון ענה קל קנין קול יערב וקדם יה עשו כשיק קול יערב בבתי כנמינו וכתב שגורנו אין יד
 עשו יכלם לעלום כם ואם אין קול און קום יה עשו וש שימקון בניו תקרא עקל ענה אלמנה רבך לעה אשכל
 ופ עטש יום אחד וטמקו דוב עקל ויעד לעון קיבוצ ענה בית ועד לעלום קל קבוצ עקל ישיג ויח עקון
 כם ויתו עד פסק לעה ישק אונס קלם מן כם ולמיני עט מדבר לעל דעה עכל ושקוב אזהרת מצות עשה
 קל אזהרת השנית אסייעך בהם עקיל ען קעשם ועשם תקרא עכל וק בקל קדשו וקול לעשות ענה
 אשק לעה דתן לעלה ופ וקוב לעל אשד קבו באמנו עפ ליתפראו באעון "

ויותר בני הזהר ליחד את שם הגדול ביחוד שמע / פעמים בכל יום
 תודונו / והשואל בשלומך בין הפרקים השב תשבני / ומפני הנבדו גם
 תודשנו / ובעומך להתפלל אפילו המלך שואל בשלומך השמו

פן תשבנו כי תמצא איש לא תברכנו וכי יברך איש לא תעננו ^{שלם ב"ב}
ויותר בע חודי בה השמוד לזוהר של קל לשה עיה ומיוחדים שם קשם ב"ב ולמשן בברך קשם ל' אקך
קדוש אחד ולתקנת ב"ב שמע ישראל ק' אהיה ל' אחד פשנים בבל יום שט' ובאבך ובקושך ועד שיש
ויוכי ל' השקל בבל יקלך וכך פ' קצוון קל אחת פ' וז' ית' לה יחפ'ץ / וקש'א בשלשן בין הפרקים קל
בין הפרקים על קש' ולשגו קש'אג' ואזן בין הפרקים בין בחד לשונג' לש"ה הן שט'א לשמע בין שמע למהק
אם שמעו בין וק' אם שמעו לני' למד / קש'ב פ' יבין מופט קבד' א' בה ד' יהוד' ב'ך דברך בפרקים ק'א
מופט קבד' ומאיב קלם לבל אקס' ופ' דדוש ק'א שלם מופט קבד' ולעמקד לקבל' בה לזקד' עד
שק'ת קבל' דתן בפרך אין שמעו' אפ' קש'ת שוא בשלשן לה יש'בו ופ'ד' ק'ל דעלך יק'א שמקנן וכן
אנש' קב יוס'לה עלנו א'א בשלך יק'א ק'ב קש'ת אנש'ת קש'ת פוסק ותי' ב'ס' אנש'ת קש'ת ולי' שמעו'ת
ב'ס' ומסקנן בתלמודה בשלך יק'א וק'ו שאמר' ט' קש'ת א'י'לא תברכנו מברך ק'ו על מוקבל' //

זהירים האמירו את שם הגדול בשעת שכיבה ובשעת קימה / למועד
היום פן תאחרו ופן תאריכו / זמירות רנני תעירו בבקר בבקר / ודרך
מקדש מעט תדריכו / זריחת שחרים בעלות עמוד השחר לשכני

תדרשו ושמי תמליכו , והשכמתם בבקר ואור לכם ולכו " עמואל א טו

זהירים האשדו זקרים הם ישרה שהם זקרים לעלת האמיתו כל חוממו ועבדו הדי באשת עבדה דתיב
באבדן ובקושך לעונש קום כל לעונש קום קדוש לקדוש עמו על שחורף עקול ששיראה חבדו קדויל
אזל במחוק אמת אמנות וכרכו ונמנך עד סוף אלם עמך ועל עבדו שנעש עבדו נכתיס למהל בדוועבן
דמינו אבד הקבבס ואנש פן תחרכו יתורטב לקודים קהילות לקחיל של עמך קודם הזמן דמ' ופן תחרכו
לאחד זמנך עקום עלם עמתי , זמנידות פנ כל התמידות עקונן קודם הקפלה תשדו עשעס לקדושם בבוקר
ודרך מקדש מעש בית הכנסיית טקדית מקדש מעש , כשיטל ויסתלק עמוד העמד מן העשש ויתחיל הקדש
לחזיר לזכט חקדשו לבהב עשס עכתי עוכתי ומש חשעב בקש "

חמישה חומשים ומחזות פתחים , מסרתני לד על ידי חוזה , חיבתי יוספתי
לך ונכבדתי , ולמצותי אל תהי בווה , חביר אנודה אחת למצוא בבואו
דרך פתחו בנר חנוכה למחזה , ויהיו לישראל בתוך אלה מזה ואלה מזה " קושעט'
חמישה חומשס חייבל אדם מעמלא לתורב לו פפח תמה למעד בו וללמד לבנו אטל' ושעס טכט לבס
אבד ושמד וכתובת לרפפ שאין קדושן פתי פשוות פמזות , על יד חומש זה ששך שכן הגבילין

קדש

נקרא חנוך לפי שזאת געזיכות ע"י הנבואה וקצתם נראה וקצתם יחידים יספיק לך דל לא נתיב לך חנוך ושפת לא
 שתקבצו וקודם ע"י פסוק ה' חפץ למען צדק צדק וצדק צדק וצדק צדק וצדק צדק וצדק צדק וצדק צדק וצדק צדק וצדק צדק
 בגוף קמחית הקבית תיבד אונגה אחת קל שיתקשע מנוחה מימין הנכנס ופ' חנוכה עשאל כד שיקר
 קשרא בבגסותו בתוך השלש נקוד ויקרא עשרא בתוך "

שהרת לבוש תפארתכם / יצאית אשר לארבע פאות שתולים / טענית
 בגד פתיל תכלת / להיותכם בו נתלים / שכס יסי האת אשר נתן
 זכור בוראך והבט בשפוני טמוני חול הנתלים / הכר נא למוי סם
 החותמת והפתילים " נשכלה

שהרת לבוש תפארתכם בא להזקיר על מנחת צדק עישה מלכת בך ארבע כנפים עט' זכ' לב
 תשג לך על ארבע כנפות כמותך וישג ארבע מנחת בראית כמותך זל שמעוהו דבר
 ארס שתולס ענן נביע שלש וקד שפן שפן על מים זל מלכת עקד' בך רכש כנפים יהיו כד טעות
 נעושה וקראים כפולס עט' רע ויקח בראש ראש מנחת בראש פניו ככלי קל אפי' יקר הכד כל
 תכלת מענן פניו עט' למנחת בו נחלת מענן פניו מענן ועט' תתולתו וישג וקמח' לא מוקד'

וכן נאמר ושמעתי את קול מלאכי ה' אומר עמנו נא ושמעתי את קול מלאכי ה' אומר עמנו נא
 וכן נאמר ושמעתי את קול מלאכי ה' אומר עמנו נא ושמעתי את קול מלאכי ה' אומר עמנו נא
 וכן נאמר ושמעתי את קול מלאכי ה' אומר עמנו נא ושמעתי את קול מלאכי ה' אומר עמנו נא
 וכן נאמר ושמעתי את קול מלאכי ה' אומר עמנו נא ושמעתי את קול מלאכי ה' אומר עמנו נא
 וכן נאמר ושמעתי את קול מלאכי ה' אומר עמנו נא ושמעתי את קול מלאכי ה' אומר עמנו נא

יופי בני הנעורים כחצים ביד גבור ילוד לשמנה ימים ימול בשר
 ערלתו לטהר ולבור ידירות בריתי למול ולפחוע כי בשכרה העלתיו
 מבור פרעהו אל תעבור בו שטה מעליו ועבור // שאל ד'

יופי בת השעשע ששומד אטע לאון מכנב עט' נחם ביד גבור וכל היות היות עובד גוף בת השעשע
 כל הנשים לו בעצמותן פה עזרה לו באהבתו עם אענהם חזם לנגד כולם בעדו ילד לו ימים
 כל זכור ששנת ימול סד עליו לנגדו ולגורו מן ענה כתי' וכל מיבד בתי' פה למול ולפחוע
 דבר מל' אלה פנה כלו למ' אלה למ' אלה למ' אלה למ' אלה למ' אלה למ' אלה למ' אלה למ' אלה

ענה

אֵלֶיךָ מוֹשִׁיעַ / כִּי בִצְרָתִי גִשְׁתִּיךָ עִמָּדִי וְלֹא בִצְרָתִי מִלִּפְנֵי יְהוָה / יִשְׁרָף מִקֶּדֶד עֲקוּבֵי מַלְאָכָה עֲנֹף וְזֶה אֵתִי בְּיָמֶיךָ
 עֲזַחֲתִי אִשִּׁיחַךָ מִקֶּדֶד / פִּדְיוֹנִי אֵל לֹא מִיָּד בְּפָנֶיךָ וְאֵל כַּתְּפֵיךָ עֲלַי מִלְּפָנֶיךָ שֶׁמַּעֲלֵנוּ לָךְ לְמַד קַדְשֵׁךָ מִמֶּעַבְדֶּיךָ מִדֶּת
 דְּשֶׁלֶךָ

כֶּסֶף קִצְבָתִי לְרֵאשִׁית בְּבוּרָיִךָ / וּבַפְּדוּתִי אֵל יִתְעַצֵּב אֵל לִבִּי / כַּעַת הַכְתִּי
 כֹּל בִּכּוּר בַּמִּצְרִים / וְהַעֲוָשׂוּ יְנַשׁ חֲרוֹבוֹ / כּוֹפֵר בִּכּוּר מִשְׁרַת מִזְבְּחֵי פְדִיּוֹנוֹ
 צִוּר מִשִּׁנּוֹ / פּוֹדֶה יוֹ נֶפֶשׁ עַבְדֵיךָ וְלֹא יֵאשְׁמוּ כֹל הַחֹסִים בּוֹ " כִּלְשֵׁי לֵב

כֶּסֶף קִצְבָתִי לְרֵאשִׁית מִקֶּדֶד פְּדוּתִי / כַּבֵּד מִמֶּעַלְלֵיךָ עַל קִדְמֵיךָ עַל מֵיךְ נֹאֲזֵן קִלְסִים לֵאלֹהֵי כֶסֶם מִיִּבֶן בְּחוֹךְ הַמִּשְׁכָּה עֲקֻצְבֵיךָ בְּפָנֶיךָ
 מִקֶּדֶד קִלְסֵיךָ כֶסֶם וְקִלְסֵיךָ לְדֹרֵשׁ עֲדָה וְלֹא מִלְּפָנֶיךָ וְקִדְשׁ נִמְשָׁךְ עִיךָ יֵב פִּנְעוֹנֵיךָ אֵלֶיךָ לְשִׁבְתֵיךָ וְלֵאמֹר
 עֲדָה מִשְׁקֵלֵךְ לְעֹשֶׁהֶם וְדַחְדְּחֵם חֹךְ עֲשֵׂהֶם לִפְנֵי הַקִּלְסֵי הֵם גְּאֻנְתֵיךָ כַּמֶּשׁ מִמְּזַקֵּךְ מִנֶּה לֵב קִדְמוֹנֵיךָ אֲבֵלֵיךָ לֵב אֲקֻרָת
 נֶחֱם וְלֵב יִקְרָעֵךְ אֵל לִבִּי רִמְסֵה עֲבָדֶיךָ לֵב לְחַפּוֹס בְּיַד הַמִּשְׁכָּה עֲשֵׂה עֲוֹנוֹתֶיךָ כֹּל עֲוֹנוֹתֶיךָ כֹּל עֲוֹנוֹתֶיךָ
 עֲבִדֵי הַמִּשְׁכָּה עֲבִדֵיךָ מִלְּפָנֶיךָ כֹּל אֲשֶׁר הֵבֵיתִי לֵב עֲוֹנוֹתֶיךָ כֹּל עֲוֹנוֹתֶיךָ כֹּל עֲוֹנוֹתֶיךָ כֹּל עֲוֹנוֹתֶיךָ
 מִשְׁכָּתְךָ בְּפָנֶיךָ עֲבִדֵי הַמִּשְׁכָּה לֵב לֵב מִיִּבֶשׁ כְּעֵבֶד כְּעֵבֶד כְּעֵבֶד כְּעֵבֶד כְּעֵבֶד כְּעֵבֶד כְּעֵבֶד כְּעֵבֶד כְּעֵבֶד כְּעֵבֶד

לְתוֹרַת בְּכוֹרוֹת וּבְכוֹרִים / וְלִקְיִים מִצֹּת פְּרִיָה וּרְבִיָה הַזֹּכֵר זְבוּר / לְהַתְּיָא

וְעַתָּה

ולכבוד אב ואם לבד אם יפתוך לעזוב את שמי' ושם נבריה לעבוד' לכבודי
 ולמוראי הזהר והשב תשבינו פן תאבד אבוד' אמרת נבד אנבדך
 והנה מנעך " מכבוד " כל נב'

לתורת בגדוק ובקדום מעלת שאל לפגות פאז חמור עני' ופאז חמור קפזז באז ובכור ברעג יגדוקה נחטו
 לבין דכ' פאז עור און ער' מעלת בגדום דכ' ראשית ביבורי אדמיתך' ועלית פניה נרביה שאל' פרו
 ורבו חזבד מופקע למעלה לגבי רחל ולבב אב ולפ' שאל' פאז חמור ולכו חילולו ולבב דכ' פאז און לבין רחל
 און ער' אי' און עמאל ואי' זהו כבוד מוראל לה עב עמנו ולא יבד לשנו ולא סוקר דכ' כבוד מעלה ושאל' מוכח
 ומועיל מלביש ומכבד וער' כל קטן עקם עגים רחן רכ' און יפתוך לעזוב עבדך דכ' רחל' און עש' עגד
 ע' קדמו כבוד דכ' עמאל' און חיי'ם כבוד ובעדך ופ' לבדו ולעמדת חזק ולכן ע' עגד און יפתוך לעזוב
 און עש' וכבוד דכ' לבין רחל ושאל' חמור לה אעמית כבוד לבדך ער' עמאל' מופקע עגד עגד ז' קנה -
 מושך ה' מוכבד "

להתפאר מטעני ישראל' אזי מיעקב ידרוך כוכב' לפרות ולרבות
 בפחד נישואי אשה' על דבר אמת וענוה צדק והדרך יצא רב לקוב

יחזק

ידידות אשת נעורים בשאר כמות ועונה פן יהיה משפט מעוכב ' מפרע
תאכל ומכוסו תשתה ובחיקות ששב " ^{שמשא' ב' ס' ב'}

להתפאר מעט יקרא ע"ז נעז מעט מעט יה' לקח פלג בעגל הלמד נתיצק הדב זול נאזק פלג צמיע
יקרא אזי מעיקב ידוך כוכב ע"ז דרך כוכב מעיקב פ' ידוך ע"ז יח' קדש כתיב דמין וקני =
משאור כוכב ע"ז ידוך כוכב נ"ה הן של מלך קמיע כמעי פ' זול לעמדת ישן כד יקום עליה מעדב יעקב
ויקבנה שמיא מדבב יקרא לפדוק ולבדק באור טעול אע"ז ופ' יקו קטעולן בצבא לשן וצדן און דדך על
כב לקד ידוך אע"ז שגים ב' קמיע קלל מעכב א"י מופרן ח"כ וקם קמאונק ועבמו קעק לעון כמורת
ובחיקו קעכב לעון ענה וקם למעכב קעמיע "

מצות קדושת חובת הארץ ' בצדק תהנה נפשי ' משמרת מעשרות
שלשה להפרישי ' מרגני יצהרי ותירושי ' מעשר האשון בתנו לקוי
נמצות קדושי ומרים ראשי ' ויצו גם את השני גם את השלישי " ועל פ'
מצות קדושי חובת לשן פ' יש מע"ז ע"ז מוכר דגול ולו שמו"בן ב"ס הן בל"ן בן בחונה לע"ן ור"ס ק"ס נ"א
מ"ז ע"ז מוכר דל"ן א"י לפרס מופדוקין ג' מעשיות כ"ז ע"ז לשונג למשיך וע"ז ל' לע"ז ע"ז

דבר יגורל כחלה סמנו כדומה למעלה בחכמה עדיף כי מעשה ודוכני לבן ולמך נגורל א' ש' ודוכני ללני ודו הנקרא מעשה
 למען ועפיש מעשהו גם דומ א' ש' ודוכני לבן ודו הנקרא מעשה עם מעשה א' ש' נחשב לבס הדומים כדן עם דוכני
 ובעל שם דבר / ודוכני ש' לבן ודוכני א' ש' ודו הנקרא מעשה עם מעשהו לדומים ואם יתכן סמנו למען כדן ביה
 ודוכני דוכני א' ש' נחשב לבס מעשהו ודוכני א' ש' נחשב לבס מעשהו ודוכני א' ש' נחשב לבס מעשהו
 למען ללני ומעשהו ב' מעשהו לדומים ונחשב אעפ"י / מודש יתכן עם דוכני ועם דוכני ועם דוכני יתכן עם
 ודוכני י"ן / ודוכני עם דוכני א' ש' מעשהו

נדבת מתנות לכהן / ראשית הגז יבחרו / נעשיות חלה בקדושה ומחצית
 השקל בין דלו בין עשיר / דתיהם כדברו / נתינת שקל בהביאך להרבות
 כפרך משפטי חלוקתו נבארו / גם ליגם לך לא יהיה גזורו " שלם א' ש' א'

נדבת מקדש לבן לעדי אור הנון יפס מעשהו שבהם עם דוכני לבן ודוכני מקדש כדומה כמעשה וללני וללני
 דוכני דוכני עם דוכני לבן ללני יתכן דוכני עם דוכני לבן ודוכני לבן ודוכני לבן ודוכני לבן ודוכני לבן
 שדך / שדך קול דוכני מעשהו ונב' מעשהו דוכני עם דוכני לבן ודוכני לבן ודוכני לבן ודוכני לבן ודוכני לבן
 דוכני לבן ועם דוכני לבן ודוכני לבן ודוכני לבן ודוכני לבן ודוכני לבן ודוכני לבן ודוכני לבן ודוכני לבן
 עם דוכני לבן ודוכני לבן ודוכני לבן ודוכני לבן ודוכני לבן ודוכני לבן ודוכני לבן ודוכני לבן ודוכני לבן

ישלח כל צדק עבד ונחמנו פ' פ' קדש מעלות שו "

עורות קדשים וחזה ושוק והמזבח מן התודה בגשתה עריכת נר שבת
להדליק להיטוב בעתה לעבדך ואמתך לשבות ולנוח במרגוע שיה ומנוחה
שלימה לתתה כעבד באדוניו כשפחה כגברתה " עש"כ

עורות קדשים ט' עורו קדשים בן על צדק פ' על יחיד לכהנים עט' ענף הענף חזה גוף קדוש נר הקדש
למנוח על גבולו ולמנוח על הכסף ומותק עמך ב' זלענף חילך ואילך וזו עמך על ללכתה העבדך ש
הוא על כף על יד עמך ב' איברים מעגריבם וכנדה בנל הוא עוקר האמונה בב' עתים וקדש אחד עבד' עלעם עיבא על
לחם בגד ולבד הוא הקדש קרבן חונה והלחם טקדא לחמי חונה זמנים מן קדש גוף לחם ש חמז ועוקר מעולם בלל וז'
זכר המעורר פ' חמז ועוקר עירום מן קדש עמך דכ פ' חמז הקדש ואכן אוקס לחמז גבון ומנוח הפדקס פלג ומנוח
על עמנו אוקס בב' סלכות כגון בנשק הקדש פ' בבל עגורו כגון וקדש פ' בלל דנושק בתורה על קדן
וקדש קדש עלעם וקדשים עלעם לפי עששים עלם פ' יעקב ללחם עבאמיס חמל וקדש למנוח חמז ועוקר גבון וקדש
ללחם עמך נ' עבד עמך עלם קדש דכ' וידע פ' עלם חמלך וקדש הקדש עמך פ' קדש נ' עבד עמך עבד פ'
עבד דכ' למנוח ינוח עמך ומנוח ועבדך ולעמך וקדש פ' למנוח עמך כאינש פ' חמז ללחם וקדש

פאר מציות הגיף וקדושה השם הנכבד והנורא' בנועם אותו לחזות' פחוד תפחדו
בהזכרתו ליראה אותו' ואל תניבוהו עזות' פתח לבבך לדעת ולא הבה אורנו
ולהשבע בשמח בעליזות' ונקית משבועתי זאת " בלעזר כב'

פאר מציות שפ' קפאזכר ושאל קס העצב שאדם מוצק לעצוקס בצבט וקונט דעמורר בבאן על טעם תפאן ורזס
קראים פאר שאל פאך קבוע על רעיד קדוש קשם עבן טעק מו סימסור זכס עצמו לעליק בצעק קשמר זכ
על שאין הגוי מעבדו עג עבדו עג קדק נחמילאו דכ ונדעקן בתוך כב יקרא אכל עלה בצעק קשמר אס אין קדני עתכין
אז נטאקן אינו חייב לעמוד עצמו נעמק נע אעטקנע בשגדוק פמוד קפמודו דכ אכ ק' אקין קירא עלה קנאז עק
לבטל נא קנעקו שוקי טשאן בורא עב אפרייס טאנע א קעלע בש"ת בצעוק עצמ כב עקקד יאקן ע פטכס
פנח לבבך לעמ דכ רב קדבוקן ואס ימו כן ט רעגור קא' און רעמק קעלע נאקרב קיאל אעמ קלעג אטאר
באבל שאקרא רב באבל עלעב כעיבה באבל שאקרא ימקס באבל שאקרב לתיי קעגב קל נאקרב אקרב' ועג
אקאל נאקרב קל יוצא נאחמס קל עידנע לזס עג עיגא אקבוקן בלכס בשלימק בוד רעמ ובתוק "
צווי עבודתו ודבוקו ולצפון את השם ולעלמו' פן תהיה פי כסיל מחתה' צפה
תצפה ללכת בדרכיו' ולעבדו לבך שיתה' יצעדיך הבן לקבור מתים ודע

למי אתה עמלו ומאיז באת והבשת' מה מלאכתך ומאיז תבוא מה ארצך יג'
מזה עם אתה "

צוורי שדחתי לך מלאו מעו לפניך מן מקומו מן ש' ועמדו בכל לבבם מן עבוד עמל ודקרו דכ' וע קדבך
ואלון וב אישך לו לקום לדבך בשפע והא כפי' כ' ל' א' אש אונם היא אש הדבך בחש' ובת' מעודת
אלהן אש קש' דכ' ז' עש' לשם לשם כרית פ' כרית בו' לא וק' נא' דכ' כלע' כפ' דמ' וד' פ' פ' פ'
שתיק סאוטש' ז' ל' קדוג אש קש' באונו ופניו ש' מן העוש' לעדן דכ' ד' וקטב בדרכו וב' אח' א' א' ב'
קטבו וב' לפע' לו לקום נ' ל' נ' א' א' ק' ל' פ' ל' פ' ד' פ' ד' מ' ד' ז' מ' ד' ז' מ' ד' ז' מ' ד' ז' מ'
אבל' א' A'
א' ת' א' וק' ע' מ' א' ל' כ' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' A'
בשנהוק' ע' ל' ל' קד' מן קד' א' קד' קד' קד' מ' א' א' א' א' א' א' A'
ובא' ע' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' A'

קדש את השם ביחוד מאה ברכות בכל יום' לדוממו ולג' לו' קדש והכסית
והסדית' להמיר תמורת פוע ברע ולהאמין לפסלו' קדמה פניו הכריעהו
ה' א' א' א' א' א' א' א' א' א' A'

א

קדוש אלהים אלהינו אל מייב של אחד ואחד ששאל לבדך הן בדיקת בכל יום ויום להם דמשען קדושה מן קדושים
ומען רבנותם מן קדושה עני ועבר ישרא מעד ג' אקדן ענא מעד בארץ בא יתן דה מעד ועמד ארץ מעד אהז שאג
בב ועבר ערמא יע קדושה בסיף אף תעבר מעד דה מעד מן קדושים דכ' נאנס קדושה קדושה על ג' בב דה
ר' מן רבנותם דכ' ר' כן יבדך בב בב יום דהז כהז מונע לעמ לה כהז קדושה דהמפסיק דכ' ה' יסידך פתיך בן לעמך
המפסיק דמיד לגביה ומנחה רבבים טחוד דכ' יאזו יאסיס יק יקתו אכ יאבב שאנס קדושים לגשי קדושה עוב בבש מ' א
ענין עבדך דה' ענדה עוב ענא עוב ג' על בבש מ' א' על ולגישן נעמלן לבן קדושה פתו קדושהו קדושהו ולעמך
מ' יע קדושה יק יקתו עמ' ר' מ' א

רחומים רחמו על דל' ושימו לבבכם עליו חבירים רש ואיש תככים
בלבוש קרעים יפשוט בגדיו ולבש בגדים אחרים רדוף מעשרה
הצדקה והחסד ולבקר פני חולים אשר בערש דזי מיוסרים מקובל
אשר אסירי המלך אסורים " יעב לב'

רחומים רחמו על דל' בז ממענך להזכיר של מנחת הצדקה לעניים ואומרו להם אנת מלכד רחומים בב ממנו
עקרתמע על דל' ואבון דכ' ה' ימווך אמתך ושימו לבבכם על העני אנתם האהובים והעמוקים דה ולי
ככבים פ' ולעז קבבים קבנות עקוה בתוך עלכו שער ולינו עט יפאנו חזרו העשיר ויכן להם ולבב ברגים לתתם

ועל עולם יפגוע בידו לה שיזהר כב במלות הכזקה כפואמר הדיא עה איה מעכיל אל לה חשתתה היאך לברות מעמנו לרא
 מה ולע חככים פ' רב ונתי איש חככים הוא עש מרוב הכפל פגמו תכך ענין עבר שקדמות כשברנו ופ' מה מן תוך ההג
 איה הוא בדנט וקל ש קשיר למחיק בידו לפי שיסחך ענו מעמנו ויאמר לא ולא וכ נפשו נשמות נפש חסד עב וקל
 עליו הא' הוא רש ואיש חככים וקל דעמוד רש ולא חככים עתה בלגש קלשים הנשיך יפגוע בידו וקל יסחך נהשיר
 להם מברכותיו לרא מה ואיש חככים יפגוע עביר לעולם עבד כל ההג ולע חככים נחמנו כל יסד בדרים עקול להם עבד
 עולם ונבאו עקב בדרים נחמה חס עליהם ולפי הא שפי איש חככים והוא דיני כה שיחמש עליהם קשיר ונחמיק סמו
 למחיק ענו מעמנו קול שיפול לארץ ונעב ומחוק בו ופ' דרוף מעמד לזקה ומחמד מעלר נעל עגש דו לעבוד

חוליה מיוסרה ביוסרה בעלך יו' "

שמעו בני מוסר אב' כי טוב הוא לשוחריו , שחרו לישא מדברותיו
 גלות מקום תלמוד תורה בחיריו , לשעונים פז תהיו לומר כי הוא יבוא אחרי
 בוחריו , אתם מסעו ~~במקומכם~~ והלכתם אחריו " יפגוע "

שמעו בני מוסר אב' כי טוב הוא לשוחריו , שחרו לישא מדברותיו
 גלות מקום תלמוד תורה בחיריו , לשעונים פז תהיו לומר כי הוא יבוא אחרי
 בוחריו , אתם מסעו ~~במקומכם~~ והלכתם אחריו " יפגוע "

קדוה כבוד למדך ות' ואיך א' ה'תך א' כ'ששן א'א א'ת' כ'

תעודה זאת בישראל' לבאר כ'

ביארתי' לבד הנשאר תלי תלים

כתר לי זעיר ואחוד

תעודה זאכ' ב'שנא' כ'פס' ד'שנא' נ'א' ד'פסוק' ד'כ'

ב'שנ' ב'ג'ל'ש' ע'ש' ב'ג'ל'ש' ע'ש' ב'ג'ל'ש'

ע'ת' כ'פ' כ'נה' כ'ג'ד' כ'א' ד'שנא' ע'ד'ב' נ'ש'א' א'ת'ל'

א'י' מ'ע'נ'א' ו'ל'י'ד'ך' ס' כ'פ'ד'וס' ו'י'ג'ד' ו'ק'ו'י' כ' ע'ש' כ'כ' ע'ש'

ע'ד' י'ע' ל' ל'ד'ב' ל'ש'נ'ר' ד'י' " "

אמנ **ע'ת'ל'ש'**

אתם עם' ועמכם תמימות חכב'

אשר שמעו אזני וגם ראו עיני

על ימיו ושב וקבצם לחי קרי' כל צדק צדק קדוץ

די שנה בשנה בהילולים' תוכן מקצתם

תנה נבון ושמעה עמי ואזן פן תעלים

כי עוד לאלוה מלים ^{אויב ל}

נחמך קר מדק בערמא קל מעפא קשדוק בערמא לבאר פנה ענה

עבד כוכן עקצם שלי כוכן עלאו כוכן נביטם כוכן קל מענן

עמי כנה כדו וא כעלם אונד מעקק קעם כוכן קש קל קוד ונדל

נלכומי איים יימינו ועקב עשן יכני כוכן כ ענד לאור עלים קל

ה נבוני' אליכם הואלתי לדב' את

אגודה אחת בשלש פעמי תליתו לעלות

ל

מושבותי וזה חוק חושש עם שמר לו פירותי ומעשה פסול
ללא כמתעני ידו כח פ זה לבנות תורה להחמירי ומע מערכה שב
שמתיך וכן לשא לשא השלך יש מורה כנסתך מלפני מערכה מ
כעל מעשה ידו יש מעשה תורתה כעל מעשה שמורה מעשה שב
מעשה כעשה לו גוף שבב מעשה דעני יקנה לרפ תרפס
מעבולת מעלה להנשט לו בשש עיקרו לעצון ומקו שבבועת
דבוק אהבת ריע ופתיחת יד ומתון ר
ולמוד תורה ומצוות " ושננתם ושומר
בשעת שכובה בעת תפקיד רוחך בי
על ידי ואני אשיבנו אליך

דברך מהבית רע כזה להדמך מעד ולמהבו דעני ומקוב
יקד לו עני ענין יתכן לו שחילך חלג מעבדך כע
לקבל תמך הלא לו ש' השבוע ולעמד כענין ושכונ ש' ולעמד

ועלית דתיה ב' בעל אלמי. מ' נזה מדובב עז' נמר.
 מעל קעיר נלג קצתק שמיתך דעתי קופת חרקים אית
 איתלכר. קעטא בעט קעמק שפטיש גען א. מ. ע. כ. ד.
 עבד דעתי גא' עי' ישבור ולגשען נא' צמ' דג דעתי
 יתב' לשל' חג. קעטב' נ' א' ב' יום קעטב' ב' יום
 נלג

תן לו מחיליך' חדוש להעביטן
 באהליך' דבר תדבר ב' יום
 כי יפרד מעליך' תנהאורתו
 בגא' שית מ'

לבשך פשוך' ופנימ' יד דעתי פשוך קעטב אית
 ע' א' ח' מ' ק' ר' ש' ט' י' י"א' י"ב' י"ג' י"ד' י"ה' י"ו' י"ז' י"ח' י"ט' כ'
 נ' אית' נ' ע' נ' ש' נ' ט' נ' י' נ' י"א' נ' י"ב' נ' י"ג' נ' י"ד' נ' י"ה' נ' י"ו' נ' י"ז' נ' י"ח' נ' י"ט' נ' כ'

אוננות ספק נילמד לבנו ולתלמידו ולקדושת איתת בני ישראל קצת יתקבצו בהם מששת שבתות שאלו נקראת בהם שבתות
בביתך וכל צעתי שתשכב ויתסקיד רחוק ביד כי יסוד מושלך כדנח נפש אונות על ידי ועל ששבתו לך נאח על אמן
צפקדון לגיבו לך נעשו ספקדון קושע אצתי עסקד ביד בלבג פש שאלו בידך עסקד ונח פקדתי אונות לא לעת

הן הזהירו זהירים קדושים הברלו מן הקדשים לחבר הזדרזו
בתנחום אבל לדבר על לבו וחילים יגבר הלכות קריעתו לקרוע
ולא לאחות ולמעט בשיחה מדבר עת לקרוע ועת לתפור ערת
לחשות ועת לדבר

קבלת נ

הן הזהירו ועל אהם זכנים במצות וקדושים וכל קבילו מן הקדשים שלא לבוש מלבנשים שלא לשנות
עום משנה מעשיהם של קושם נעשכ זנות ומן קדשים וכל מלקחם עתהם וקדושתו איתמו
קדושים שמתה לבס נבלם פש באונת כגול נמילם יצב כנצחו קח בחיילים נחם סתם רבצן מבעלם תת
להוצאת היצת למחן דתת מין לא אישג מפי יש טעה קלפס מבעלם בעבילת למחן דתת נמתכ פ אונת לעמא חס
שלו אגים נבול מין כדך שג להקדש ולמחן עלת קח ולת תכ כיון מ א ש מי עיתשקבו מין צפן להקדש

בעבילת

באכלו כי נמנת האבלים כי הנה מקבצו את המת ושמרו באורה אז מנחמין אותן ולכן צנה וחמר הזכירו בתנאים אבל
הזמנת המת בת"ש וצב והקדשה היא משמר דכתב ניקס ויקדש והקדשה בצדק ולא בגלוי הקבד ונת
בצדק כי תמות אלה הקדש ולת לחזקו ושימר הקדש מפיח וקבל קושן של תח שקבל קדוש יקש חר של
יחזק שמה של כל אחד ושמר מישראל שנתה לפת אשר יתין להחזק שבי צדק הקדש למ נחמית יל למ
למפר באחר זל של כל המתים אלה לחזק ושמר למר ל ועל צבו ושא וצבו אלה למרל וטבא שמה
לשל ונשא שאם כבוד אולת לחזק ולמשא בשיתג בעשה בפך דברכות עגל דב עמית שיתדות
שת לקדוש זל יש מתים אקדשם שלקס וכן שמחין בע שמשו ניש אקדשן שלקס ורופין פש שת לחשת
סין לפת המת דוגמה תא לפת קשת את דבבו של מת ושת לבב עמר של קמתן כבין דג דנה עגין
דב קללא מל ונשא ל עבבו כל הנהג משעבת מתן ונינו משמחן שרבי בה קולת פ טעו שלקס כ
הז עמקין עגל דהפפידא דלני

ויתור החיאת אח והלואת אביון והשבת העבול והפקיר שביעית
לעניים לעודדם ויעוד קביעות שנים וראשי חדשים ולקדש על הדאיה
במקודם ולחשוב תקפות ומזלות כי תשאל לימים ראשונים ותעמוד

בסודם אשר היו לפניך למן היום אשר ברא אלהים אדם דגס 7

ויתור קחיית את עין שם וכל אטח צולה לא לעי שמחה ומחזיק בד אחיו ומריים מצות לא יכר כמש נתי תחיד
שמך מן יכזה עמי יהודי הקים מרשהו ול מעצב שבהם סאן כיון ומעורר עמך הודי למצות כצדקה

עשך הודמי דבן יכר ימך עמך ושמך לה נתי תחיד שמך והלאת תבון דכ יש כפס רעה חת עמי יקצרת
קטוב דסעב קטיב קטיב לא את העבוע כבונ קטוב יקפד עבועית אלא נקטב עבועית נקטב עבועית לעד

פ להבוקם ולבומתם פא מעדד עבועים ק יעשד קבועית ולקמט של קבועית לפע ולת יג פו עמתי עפה חתיה
נאומתם מקודע נוד קודס נקטת קבוע עב ולמעוד קבועית עבועית שגה היא דבן נקו למותנית ולמעודים נכח פ היא

קמתכם ופ זל עזו הית חתכם זו תעבון נקופת ומעתי וצבונת דבב שקטל נקטע ימים כשונם נקטע שך
קתן פב קשונם של במית קשם און נכח לעמד של חשבונם של הקופות ומזנות ועזול כל קודע למעוב

הקופות ומזנות ועבוי חשבונם קבון אומם ואת פשג לז רככו

כזור סוכת עננ מדבר ועשה סוכה לפני בהלולה זרדי לובל ביסין ופרי

עץ הדר בשמאל גם את זה לעומת זה תקח לסגלה זהירות הדסים
וערבה לאגם נאחת אנודה עבולה והוא עומד בין ההדסים אשר במצולה

זכור סוסת שנת שבע ותזי כאתכור סוסת קטנש עקו שלך סוסב אז קשער לפנ סוסב סבלע זל סוסב עזר ועלילג
 זרה שליון עקל בלעה בזבת חכך זקדס זל חכך עפוס עמעייכון חן קתילן זלל עפס זלעב שש קעבדק
 זקדס ירו בותין זקמכונ בשש' למעג זל לזר כך פ זקב זקק זל לשון עמעג טלעב עזות לשן יזוד'

זקרות בכתיב ורשום בספר ימים אשר יחיד בהם גומר שירתו חורי מצות
 שמנה עשר יום אשר בהם תוכן גזירת אמירתו חירות ליל שמורים לגמור
 להם רנה ותגיד ותודיע לבנך אמונתו בזאת יתהלל המתהלל השכר

וידוע אותי

ימנה ע

חרות בזבת כפא קטנש במילת עונות בשש' חרות נשום בזבת נכפפ ימים עש יחיד נזר דע' במחב
 עטן עש' ר' עטן ע' יקוצר ית' ינס בשש' חתיד נזר זקס קלל יארקן ת ימי חכובק נע' חכדו ע'
 פסת נוע' על שבת נעשית ימי חזק' ז' לבת קדילג סל' ת' ימים על חכובק זב' ימים מנדל על פסת זב' ימים
 מנדל על שבת נע' ימי חזק' נש' תך מנדל לזקל חירות ליל עמקס למנדל זל עמקס זב' קלל חכר
 פסת למנדל בינשג' חכובק ילל פסת למנדל חכ' קלל נעשג' כ' לזקל נכ' זקל כרספנל נעש' חכר

וקטע

וידוע לבן תמונתו שבת הית וקצת לבן ביום ונולד עתה רבנות ופנים על פנים ונע דודך קדש וכלל מן קבלה
דבר קדש קללה לך שבעל עשוקים) על כל אדם וכן מצונו שיהיה בששן (שיר יודן לך כלל קדש חז' זל שבעל
שעמיה קני שמוחה פל אע"פ שמוחה כלל פפת אחת ונחמס בו קלל כ שער שמרה כלל ויהי

טוב לגבר כי ישא ויתן בצדק והאמונה אזור חלציו נוספה פוהר גבולות
חסד בין דל ובין עשיר וכבוד אב ואם והבאת שלום עדתה טעם שלשה שה'
לאכול פרים בזה והקרן קים לתנופה והיה פרו למאכל ועליהו לתנופה

טוב לגב כי יש זל טוב יפה ללא שיהי ידן שיש יטא ניתן בצדק ונזור חלצו ועקל עתה נוסף מורה נח
קול בקוד חולש וקדמת ענין שגבו שבע לראש נשאל שגשג חמד היג לטע ועשיר לטע בששן ופדוס
ולשיר בעל וכבוד יב וני דבר כבד נרצח ונרצח ונרצח עלם שגופם זל שער קול קז שגז מוס' כדמתן פנ
דפיה ג' דפיה ג' ענין שגשג חולש נכ' ג' און כבוד יב ויש ובקוד חולש ג' ג' שני שנייה בחד וקז' משה אלעג ג' לחלל
פיה בשג' וקדן חולש לטוב לנפש פ' דדך זל מלון מלון שבר וקז' וקז' פרו למאכל ושלגו לבנות בשר
כלל וקדן פרו למאכל ושלגו לבנות בשר

יקם

יִוָקֶשׁ גִּזְלֵי לְשֵׁלֶם וּמוֹצֵא אֲבִידָה לְכוֹתֵץ סִימְנֵיהּ יֹאמֵר מִצֵּאתִי יַחֲסֶה בְּצַלְכֶם
 גַּר הֵבֵא לְהַתְגִּייר בְּאִמְרוֹ בְּךָ " חֲסִיתִי יִקְבְּלוּהוּ וְיִדְדֵי עֵוְהוּ קִצְתָּ מִעֲוֹת קְלוּדָת
 וְחֲמוּרוֹת פֶּן יִחְזוּר בְּיָחוּז וְיֹאמֵר מָה עָשִׂיתִי לֹא אוֹכַל לִלְכֹת בְּאֵלֶיהָ כִּי לֹא נִסִּיתִי

יִוָקֶשׁ גִּזְלֵי לְשֵׁלֶם מִן שְׂכָרָא וּבִגְדָא וּגְזֵלָא שְׂמֵן חֲמֹר מֵהַ לְגַיִבִים אֵת דְּגַיִבֵי אֵת דְּגַיִבֵי אֵת דְּגַיִבֵי אֵת דְּגַיִבֵי אֵת דְּגַיִבֵי
 יִשְׁעֵי לְבַיִת שְׂעָרָא לְחֹזֶק־לְבָבָא וְשֵׁן חֲמֹר בְּגַ וְלֹא חֲזִיקֵי דֵי גִזְלֵי וְחֵיב לְחֹזֶק־לְבָבָא וְחֵיב

לְרַבֵּי מִלְּשָׁה וְקִנְיָנָא לֹא מִיִּתְּנָן יַחֲזִיקֵי לֵי אֵת דְּפִתְּנָא וְלֹא חֲזִיקֵי וְכֵן מִיִּתְּנָן יַחֲזִיקֵי לְבַיִת שְׂעָרָא וְחֵיב
 לְחֹזֶק־לְבָבָא וְחֵיב לְחֹזֶק־לְבָבָא וְחֵיב לְחֹזֶק־לְבָבָא וְחֵיב לְחֹזֶק־לְבָבָא וְחֵיב לְחֹזֶק־לְבָבָא
 לֹא שְׂפִית לְלַחֵץ בְּלֹא רַבֵּי מִלְּשָׁה

כִּרְתֵּי בְרִית לְבַחֲרֵי לְפָסוּחַ וּלְשִׁמּוֹר יָמִים כַּמְדוּבֵר כּוֹשֵׁר מֵאֲכָל עֲלֵי
 וּפְתַח חֲרִיבָה וְאֲרוּחַת יֶרֶק וּבִשְׁבִיתָת יָמֵי קֹדֶשׁ תִּתְגַּבֵּר כּוֹנֵן יְכוֹנֵן שׁוֹפֵר
 לְתַקְוָה וּלְעֲרֹבֵי בִשְׁטִין אֲזִי עוֹלָתוֹ תוֹשֵׁבֵר יִרְיַע אֶת יְצַרְיָח עַל אֲזִיבֵי

יִשְׁעֵי חֵב

יִתְגַּבֵּר

בְּמֵת

כרתני בבית לבחיה זה תשק ישנן לך תשק בחיכו או ירכב בישוף עקמאים בחירהם אבתר בקי קיית וגלו ששג עק
ענינו טמן לפסוח ולשמור ולשורת קרבן פסח לשומעו בוים יל בעטן ולאחלה בלל עו אכ נע ולשמור יהוים
עובים סענבב בתנח ביום קושין עקני קעו וביום קעבט עקני קעו קער עעבט אכ בבוער יאכל אכ עקת קרבן
פסח ופסח חובב דחינו עקת ויעקתם בן בושן קבית בן בושן קח ועניתי ידך עמ ערור עקת עמ עקת ועדורה
יאכלהו ואלכות בתים תקומעים להבין כתי עקני קעו יקח לשי חתם ובפסח ופסח ויך ובשבת תקום קסופר
בקר דתי בוד יום קרעק עקת קעו לעבב שמעין כזי עקתו דנשכב לשון שלג ושיטה עמ ונע עקתו בוי יהט
אפ יצית יש ואז על תניבו יקרב חס שיקעמן חס על עשור השלם יהט ויצית קי קעבב קעו בעקת וישי עקת
קדעם יצית חונק רבן עקת קעבב כזות לפי אעסג שמעקם וכושי קעו

למוד ספירת העומר ממחרת יום טוב ראשון ולא יאשמנו כל החוסים לגרע
אשירה ולהאביד ולהרוס ומקרא מנילה בכל אפסים ליום מדוכנם וסהב
מעבודתם מבטלים ובאים לשמוע כסומכו מכית עמוסים איש איש
ממלאכתו אשר המה עושים

ויקח לו

למוד קסאת פניא לעד שמען וחקות ספדת קעמך דער נספנת לבי שמענת קעמך וחקות דנפער קעמך לל או
בשן

לך של חנוך להצטע כל להטמין הצנחה ולהסתירה עידיה המתנה קדוש דת' והיה לחנוך קדוש . מכות יבוס
 ותלצה נאשת אח עלן הנה בנס להקים עם המת דת' כ יעבו אחיס יחדו ותלצה דת' כ נחלה שלל תשל רגלו
 נרקה בפגו ומכנת יבוס קולמת למענת חלצה והרנך שתנך בפגו חס קלעו הנוח קודם שתעלמוך שיוא
 הגדים קתוני ותנך פגם אחות חס הוא נוק מוטע ואינו טאה צרבה עקבך עד שיראה לעדים ולדעב
 והבוא ראיה לפסוק ודע וראו מעקומו אשר תהיה רגלו של יבוס .

נבוני דעת התקדשו ברוח שפלה : כי הוא כבודי ופאירי נין ונכד
 למזנב נחשלים : תמחו שמם וזכרם מעפרי : נצר תנצר ושריתשדו
 אחריו מלמטה אף אני מלמעלה אשר לו כל פרי " מי אשר חטא
 לי אמחנו מספרי "

שמות ל"ג

נבוני דעת התקדשו בשתי עגה ושפלות כי כבוד ותפארת לבשנה וארז' שמונה לקבל דברי נבואים
 (ש' הגאון ז"ל כי הוא כבודי ופאירי כל מה שנשה משה לא שותבח אלא בלדות העגה דכתב
 והוא משה עגו מאד וגב' כל מקום שאתה מוצא בבוריתו של הקב"ה אתה מוצא שמתענתו אטו האל הגדול
 הגבור והנורא אשר לא ישא פגם ולא יקח אומר . להעב טשלים הוא שמלק דכ' נעטב כך כל התשל
 אחריך . קמחו אמש דכ' תמחה את זכר שמלק . נכו תעבד כל תשקר ונקותיו ושפלו כמו נכו מלע
 שפ' יונק ושק . ושגש כשגש כפיר כל שוכיו ובא עד' ושית פיריתו . אף אע מלמטה אשר לו כל פרי

עד פסוק פקודי ה' על צבא המלכים במלחמה של מלבי הקדש נב' "

סגולת שבת לשמור בעצונ' להשביע בעצמחות נפוחי נשמורת
סגוף עונשין בני הזהר " שגנות חטאות ואשמות / סוד ועיקר
נודע לשבת ארבעים אבות מלאכות חסר אחת נרשמורת
תולדותם למשפחותם לבית אבותם במספר שמות :

בשכר א'

סגולת

שבת דבתי וקראת לשבת שבע ואמר עדי לשמור מלאכות מלאכה וקם מלכות שעה נאשמור כד
תובת הקצת היא שקשמור מלאכות בן מלאכה ולהזכר בעצונ' נב' ולהשבע במחמנות לשון קרבן
וביכור כמל' חמו מלבי כל להשבע ולהתעב בדברים זכים ופזים שהם מהפזים עובים לפזתי נשמורת לשון
מפח נפא שהיא לשון ראגה ועון נפא במחמנות מלאון חמא חמא כל הענים שהם צמחים ונשבים נהגים
בזחי נשמורת סגוף מלאון כמל' סגוף נשמור נכל המהלל שבת נרם לשמור איסוף כמנא נהיא לשון שני
כנים לעצות נפא למלאכה נפא על אננות מעלות ואשמית נש' מדוני כשהם והתראה במקילה וכלא שהם
התראה בבתי סוד נשדך נש' כל נכל אמרו בעבת ואמרו בנמח הלבתי נבתיא בעבת ארבעי
למכות המוניים במלעה וכן נב' תיובת קולדותם נמש סאן תולדותם למשפחותם לבית אבותם נב' "

נשמור

עמוד מפני שיבה והדר פני זקן ושרוף נותר ובער חמץ בחרץ עריכו
כסוי דם חיה ועוף כי תקרוץ בקרוץ עשית כסויו לבד אם גלהו הרוח
המתפרץ "גבול שמת בל יעבורון בל ישוכון לכסות הארץ" קבלה קד

עמוד חלש עבד דכתיב חלש עבד יתקום והדרת פני זקן והתל זה שקנה חסד וענין נתיב שהנותר
מאורה בארצתי וכעב חלש בחרץ כל בחרץ משאון כלון לכ תשבינו שאר מלכותי עהכתיב כסוי דם
תיה ושקן דכתיב ושקן אית דהו וכמהו כעב כי בקרוץ בקרוץ כל כישחוט כדכתיב הביאו לו את החמץ קודם כל
אוחטו עשית כסויו וב' כדתיב כמהו ותגלה שאר מלכותי כדתיב חמץ כל ישובון ישובון לבמות הארץ
קדש אבאכין כעב מאי זל במשא נמהו כעב לה הטבל כעב נוהג כל ישובון לבמות הארץ את ידעה
ט' אם ככר כמהו קדש כל ישובון עב לבמות אית הטבל עמך עלו קדש נוהג כל ישובון

פיקוד טענינה ופריקה עם חבריך והתירא מן החכמים פן תהיה שונג
פקפיק היניץ ומדות ויהיה תמים ולצדק את הדין באמתו תשובב פחד
להיות דיין אמת לשמים ולראות עיניו פן יהיה חובב כי האדם יראה
לעינים וה יראה ללבב " עטא י"

פיקוד

פיקוד

משנה ופרק ק"ל מצות משנה הוא אעמשן עם חבירי המצותי אעל מלשני אומשם הבהמה כעצת ק"ט -
 עט הקיס תריס שמו ואמרתן במצושה מצות פהקה קולותי מלכ בער הבהמה ומצות פהקה היא שאם
 רבצה הבהמה בשאני איפניק שמו מעל הבהמה ואמך עומסן שיה וזו היא מצות השית טעוב כשעוב שמו ואם
 מן החטאים דעת אתה תלמד קבא לבבות תח פן תהיה טובכ מלשן טובכ בעם טובכיס מן מלשן נעובכתך
 אפי טען אכרון טובכיס יהיה על אומרון פהקה כע קהוק עמנו הטן הקין יב לטען והוא מלית הלת והכרית
 עתה שיהם התורה בל מחוזה צדק חכמ צדק ויהי תמים דעת תמים תהיה עם ה אלמדך היה לפי נעל פהקה
 וצפה לו ולא כמקוק חחר השתדנד אלמ מה איכב שלך קבל בתעמנות ואז תהיה שמו בתקו ולא כמקוק עט
 קעוטעם ומכתשים ולבדן חת קדן הוא איכוד של כרש כמס אהוא מבדך של העובה כדלעשין בשלתי בלה
 ככל ומדך בכל מלה ומלה שהיא מעולד לך הני מורה לו במעז ומדך או ירצה ע"כ בצדק תשפט שעתך
 שתתן קדן בצדק צדק קדוקל שהיא מלש להלך חחר כ"ד יפה טוד נהיות דין אמת לשמים סומה ק"ל
 לשל יראה קדן את טעמו כאו חרב פשוט לו של נוצרו ונהיט פתוחה לנ'תחיתו ויהי אתמל קוא דן ולפני
 מי הוא דן ומי הוא ששפוד לפטר מלענו אם הוא נועה מקו קדן שטו שהיט טבב בעצת אל יעט ולבאת
 שמו כופל לומר ולבאות שינו ל"ל איסתכל קדן לן יהיה א' מכלל קדן העצי וכוסת טען זה על קן מרונג
 כי האה יכול לבאות כל מה אעבאק לעצם וה' יראה לטבב ומה ע"כ אכרונ אסם ראה קדן שה' קדן
 מרונג ואינו יכול לעמוד של אמיתתו לפי מראה טעו ימלך טעמו ולענו ויחנה למי אחר ויהי הטעם בחן

לבבות

לבבך ונסתת בה ועצה עליה טוה באומרו שטו הדב רואה ונדע מה אצתה לך פט יהיה קובב מעלת קובב משאן
 אף קובב ששים ומלמדל חיבה יתורה כל פט יהיה אחד מבעלי הדין מהנב טן נתעה לו את הדין דשך כיה יהיה
 יראה לבב מלשון הכנה כל כי השית יודע מה שכלכך משאפכ בבט אה שאיפ יכלם לדון אלא מה שרודי
 בשש נמש כ האה יראה לשש נה יראה לבב .

צווי טבילה בזמנה לטהר בזהיר^ה וחשא להתכפר בקרבן ובתחוננים
 יחונן צחץ טמאים לקדש יקרבן אחד כראוי וכהן גדול בקיחת בתולה
 יתבונן צידוק פר הבא על כל המצות בהעלם דבר מעיני עמי בויתגונן
 ישראל לא ידע עמי לא התבונן
 יאשי א

צדק טבילה בזמנה למי שטמא שיעבט והקוביה בזמנה מצד ניש אטא עשאר טקרבן משוממאתן נאכל נקשה
 שמשו אלג טד איבאנו כפרתן נהס ד' מחוסרי כפרה זכ נוכי נלדת ומצדש נחמא להתכפר בקרבן שכל
 אחד שגו אטפי שיטרי מעמולאתי נה גבכ שמשו שיהי הוז חסר כפרת דהיינו קרבן ולא גררנן לאכפי כירדשי אבר
 אנכ הוז בתרמיה טד איכוי ירכנו ובתחוננים יחונן יתעלה ש רכני אטא נהקרה אשר חקא שג; כוכ יחונן מנשית
 טחן עמאיש פ' צחוש וכך גדול בקחת בתולה דכתי' נהיא אשר ככתלג יקח ומעז כט' וא לכו רמו מן התורה
 שאין אה חייב לטא אשג טד אפיה כן יח אנה אטא נהיא אשר וכ' נהוז כבשמה יח כל כן יח אנה אשג ככקלג

59

יהי ש' יתקן ככח פ' הכך דכתיב נחם כח עולת יאכזר יאכזר נשאו אתה מפני מעצת כ' וכלה החטאת והיחודי
הכחיל נב יתגנן כל יהיה לך מען נכה כמו גבון והכ

קחת פ' יום הכפורים ועשירית האיפה וכל מעשה היום לעשות
עשיה גמורה קדוש כהנים ללמוד ולעשות יציקר ובלילה ופתיתה
חפינה החמורה קרבן זבח ומנחה להמלח במלח חקת עולם אמורה
רית עולם שם לי ערוכה בכל ושמורה
שמואל ב' פ"ג

קחת כ' יום ככח פ' הכך דכתיב נחם כח עולת יאכזר יאכזר נשאו אתה מפני מעצת כ' וכלה החטאת והיחודי
הכחיל נב יתגנן כל יהיה לך מען נכה כמו גבון והכ
קחת כ' יום ככח פ' הכך דכתיב נחם כח עולת יאכזר יאכזר נשאו אתה מפני מעצת כ' וכלה החטאת והיחודי
הכחיל נב יתגנן כל יהיה לך מען נכה כמו גבון והכ

צוי תנופה והגשה קמצה והקטרה כמצות אמרי פי רשום שחיטה
מליקה וקבלה והזאה והשקאת סוטה על ידי קנוי וסתירה בשפי' רוקח
ושם אשר השקת לזונה מק יהיה במי המרים המאורים לתתה דופי

ותחת

ותחת פתיגל מחגורת שק כי תחת יופי " ושניג

רצונו תפס והגשמו עשנו להנדה בעבודות לאו אהם פתח ופגל וקשקש וקטרוני נד ועכב לו לפני שרפנה
 וקמאם בעבודות משנה לבנים והגשם בן דרמיות במודו אל קין וקשקש וקשן כגן מלח יושב והקטרוני
 קטרוני משפס והקטרוני שר המעבד הקרבן או הקטרוני נשת' בין לחולן דכתי' ומכות מבקדק נמשחק ובין לקדמ
 אמתעין אי הקטרוני נמשק כשהו נמשק את כאשר מעלה שרפי נקבה קבצת הדי והקטרוני סוגג מה המה שרפי
 אקדע לה כשהו נסתיה באפ דה כחוד שנתילד ה א-א אחר תחת כשהו דכתי' נלך אפ ומתנוע' נאמר
 יחדי כוקח בשם לפ אהשקת למנה " מבוטס כבלס נהם תשתה נבשין מה המהם במקדא אל חם ^{מדי} ^{יין} ^{מקדא}
 כל באבל נבונס לא ידו לה עק דכתי' נפלה ידנה ומתנוע' ותתמש' ידנה נכוד תהיה נאופ ולחופה בתך
 נעה ותמת פתעט תמת כוד יפה מחגרות עין כיתת יופי כל כניג כמק יופיה לתת לה ועד כעז ועד "

שמור קן צפור כי תפגע בדרך ' או בכל מעבר ' שליח תשלח אתהאם
 כמשלחת על פני בר ' שלוח מצותו באם ולא באב כי כן דינו הובר'
 קחנו ובואה כי שלום לך ואיך דבר " ^{אמואל א' ב}

שמור קן כפני כי תפגע בדין נד' דכתי' כי יקרא קן כפני לפניך אלה קשלא את האם ' ואת הכפני תקח לך
 סמאמר

רשעות ש' ש' כג' שתענה אותם ש' כג' התבואה לטקום תניחנה ש' ש' כג' תהיה בתחנין כג' קנא כעצור
 על יקין עבדו וכי קנא השלח כג' ילפת כבוד או תית השלח מרבה תולת בראת או ירצה כשעלתי ש' ש' כג' כנס
 הצבא אמתקין כה את המלכה שמשלתי אמתה ש' ש' השלח כג' השלח מעותי באי וט' כג' כג'
 ש' ש' כשלת את האם כ' כן דג' הוכח ש' מבוואכ הוא בתורה

תעודת בתים וטוהר כלים וכל כלי בגד למעשה תקון נשיאות כפים
ועשית מעקה המשלמת מצות עשה תמו עד הנה מעות עשה לנמלך
עליהם שחר טוב והטוב והישר כי תעשה אלהים עמך ככל אשר
אתה עושה " ויח לא "

תעודת בתים כל משלח כותבי והכלים ועבודתן נב' נכב' כלו כג' למעשה דכ' יקבוצ או המתי אהרוב תקין
 נשיאות כפים אשא ככגני ידהים לברך אתכש אגז מצות שש אטא כג' נכרבו את כג' אטא
 נשיאת מעקב דכתי' ועשית מעקב לנבך תמנו ש' עג מצות שש נאית והרי עדין כמה מצות באדברה נכונ
 ל' ל' שהמצות שקאה מוכרח לחונן אתהיה לעשותי אפי' אם לא כמעט לעשותי והמצות שיעם ויבאר אלהים
 נכונ ל' קי' פסג' אפי' אנה מעקב לחונן אתהיה אם לא באו כמעט

אדברה

וירוח לי אשר ספרו אבות מפי המגיד 'אזנך עמי הטא' ולמוסר י
אל תבגיד 'אזי בארתי מצות עשה והולאתי לבאר ששים וחמש פרשי
להנגיד 'הראשונות הנה באו וחדשות אני מגיד " ישעיהו מ"א "

אדברה נוח ל' פ' רכב ל' דוראן ק"ל מדברה נוח ל' בדברי איהו ל' ברכא הכוזי נמ"ל מוכרח את לזכר
בהם כה אירוח ל' כזה הנה מעבב כעלי המושכלות שהיודע אותם ישנו מעבקה וזולה עד
אילמה למי אעלמו למנו ומר היא כונת המערכי ק"ל אשר ספרנו לנו אבנת מלפ המעבד שהם חסדי ישרש
כחמה מערכי קורב מעט נעט' מלפ המעבד הוא מעט שא נהג' לבט ישרש' ולמוסרי אל תבגד מלשון
בגדה כענו בגדה חמותה יהודה נ"ל אל תבגדנו במוסרי שאישר אתי כהט נמיקין אני בארתי מעט
עשה כל מה שזכר למשה והתחיל לבאר ס"ה פרשינות להעבד מעטו מעטו כל לעשך אלנו רפשינה
ולפרשי אנו מלשון קבדה קבד' לו רפשינות' אנו ירש' מלשו בגדה נכמו עובדיה חמא ומיגד מיעבד כל אחיב
שלוק.

הם לענות הראשונה עקם השנות שביארתי להם כזו וחדשות לרמבנות שנארו יז אט מעד אותם "

בחונים יושבי גורן עגולה סנהדרין גדולה וקטנה בדיני נפשות ומכורת
וממוני חילך ברו לכם המשפט כי לאלהים הוא בעת יבואו שנים וישבו
למוך בלבוש האחד כלי מילת והאחד קרעים אמור תאמר לו בפלולך
ועתה הורד עדיך משליך ואדעה מה אעשה לך " עמות לב "

בחונים יושבי גורן עגולה פ"ב זכר יבחן והוא ששן עשין דל אלו הזמקים שבחנה ובעדו כצדקתם

וקם סנהדרין יושבי גורן אוריכה פ"ג משין בחון טתוך בעלי ביתג ופ' ששן שמו ומעל נל

החוקים הנזילים יושבי גורן נעלה היוסבים כלטת הגמית שהיה תקודה גורן אדנע רכוש יעלה קושב

מקפי כחט גורן סה עיקיה הנשיא נאכ בל רואים את פל שכל אחד רואה בחברו שלא יקחן אחד חלם

כשנו נמורה באכבגמיתו לבעל דטן ולגה סנהדרין נעלה א' ועבשם סנהדרין קטנה כד בהט נפאון

הט מבקש ש אכבג חברו וכיוסל בו שמשין תישחייב מעקות נחמוט חילך הט קשות ונמילתו ונשעט

ככל ד' נה' חילך לעון מחוץ בעת יבואו ב' וישבו למולך כזו לטין עיקיו פ' לפנך ואמר למולך אלו

קושב אחד לפנך ואמר חוק למך חלם סנהס לפנך נחם בעת יבואו שנהס וישבו למולך כזו לד"ן

יהיו בעל קדן אנוי אכלו יכרע כר ישקב שאס הא' לבוא כדגס נאים והכ' כדגס לחותם ובתיים

אמר לו לבוש פמלתו און הלבוי איהו פמנתך שלח יסתעמו דבריו שיחשוב איש לא פנים בשביל בניהו און
בלבוב האחד כח שנת נהם בנב גמי . כלמאן כל בשתקן תחמק לעמר ושתה הנוד ערך מעלך ולבנא
כמותו נאדעה מה אשעה לך "

גזר עבודת העברים בעת ממך נמלטים גאולת חופש להמציאם
ולהרגיעם פן במיתת אדון נשלטים גוף האמה העבריה בהבאת
סימניה שלוחיה ממך נחלטים ושמתי בהם אות ושלחתי מהם פליטים
גזר עבודת קטבהם שנמדת הכתוב הוא שלמי איש בדור הטבהם אש אטם וכאשר יאז לאפי דכתי
כי תקנה עבד עברי שלח עבד עברי איהיה חפאי באסער רכונבא: ובלידת האדון נשלטים
אטא נעבד לעל . לו ולא לבנו בלידת אדון נשלטים כל נעלמיס ונשלמיס על שבעי און כאוק לב
האדון להעבדה עוד ונב נול האלה השבהת אס הביאה סימנים קודם אש ונול נמיתת אדון אפוא
בהם ונש נשלמיס אית און נשלמיס מהם פלמיס אי פלמיס ונשלמיס ונשלמיס עוד ונשלמיס ונשלמיס
דת נזיקין וחובל בריע ונוגח ונוגף במשפט להביאו דיין השמעתי
אתכם בארבעים ושתים עשר ושש ערי מקלט להמציא דרך

מנוס

עבד עמך מצבועת ידעם יחלם קר שגרה נשן ושן ולחון נחש הגנה קרם ומה שלט עבד לא שן ושן אכן קתיל ל
קזכר לא שן ושן עת כי יבד עט איתשן עבדו וקלאון אל פ שת אצבעת נחש חושש נחש קחועס נחש הגנה נחש
קדחן נחש ער נעבד כנענע נחש ועל לש עבדו נחש נשאר בעתו לא נחש עבד

ודאי אשם ואשם תלוי ופרישת משכן וכל כלי תקוני והכנת מאור
ובגדי שרד וחינוך מזבח הקטרת ומשחת שמן ששוני וקרבתן עולה
ויורד ופרה אדומה בלי מום כחקת פקדוני אותה קח לי כי היא ישרה
בעיני

אופציס ל

ודאי אשם ואשם תלוי כאלו עמך שם דאי נחש עבד חנות הואן קרם קדב אשם תש קנא כבוי ששן
עבד נחש כ חתבות נחש א חקן נחש עבד לו שחת של שחי וחת של חב נחש ידע שכל עני
אל קר זה עבד שם נחש לא נעבד אחר נחש עתן שש בל קרבל דהיא בלח נחש דא עתן שש
בל לא של דב אדונכ כבת נעבתן קעאת פ וקלאון אל שש נחש חתבות של דבס של עתה חרוב
וקדוח ורשע ונזיר עמטא נעבד שיעקר עב ופגית השכן כבב עתה אלש עבד נחש ויש כבתות
לחין ונחש עתן כבב דבב ושואל עקרה וכל כל קנא כבין פ שש נחש עמטא אחר עמר נחש
קתיל

הכלם והכטת מאור אמן זית היחך ישעיה וילק ננות ולנורה אנה ישבך חנתו חקרן ובני ארי כבדי
 סהן אשמהא ברם במקדש אלה שביר מקוסר פנים וקיסך נגזכה דפתי זחתי חנוכתי המזבח ומה למזבח הזהב
 ובהיכל שאלו מקטירים קטורת סמים ומשחת אמן צאצא אמן משחק אהיה מכות טעה דם ושעית חנותי
 אמן משחת קדש למשח בו כגן ומלך צמותן בו סמלים דפתי כאלים למשח המשחה וקרבן עליה וינוד
 שלה למשיח ציפיה כבצר או כפרכת טמים וינוד לען איביה צתי קרנה כגון היעלדת תם שאירה כבשכן צנן
 וינוד צתי חורים אס תן ידה רוצנת ופדה אדולה כד לים כתיבת פקדונת דפתי זאת חקית הקנהה יקדו
 אלך פרה אדולה

זכירת תחנונים ועולות ומנחות ופרשת חטאות ופרשת חוטאים ידועים
 זריזות שלמים וטומאת אדם נבילות ושדעים לטמא כל הנוגעים זקיקת
 אבות הטומאות למנות בהם ראשון ושני נקבע על תולדותם כמסמרות
 נטועים על בנים ועל בני בנים על שלשים ועל רבעים כישא לה

זכירת תמונה פי' מבינה להתודות של חטא ושן אשמה אנה והתודו את חטאתם ויקרב עליהם ומנחות ופי' חטאת
 שבינה למטה שתקרב למטה ופי' חטאים שגורע חטאתם אנה אשר שא ימלא תם הקטן המעשה וכפוא
 כי המעשה כתיבא זריזות שלמים להתקדוכם ופנאון קל פי' גמל שבו ופי' יתב משחק קרבנות כמפורט בתורה
 ועליותה ובא קדי וטמא חת למנוח כל הנוגעים בו נבילות ושדעים דפתי וכוונת כטמא יקדתי

אבות כעמיתך לעשות בהם רצון לעושך באט לעומתה כגון הימית הוה אב אבות העומתה והנעש כו תקנה
אב העומתה נב הערץ נקרא אב העומתה והעש כו נקרא ראשן לעומתה נקבע כעמיתות עושים כל הדין
הזה שיהו כו אבות נכעם לעומתה "

חוסן טומאת בגדיכם לטהר טומאת משקיכם ואוכלכם חרלו לכם
מטומאת כלים להעביר באש והזאת מים שהורים עליכם חומר טומא
כלי חרס אינו יוצא מידי דופיו ושבר תשברוהו לנקות נלוליםכם ועיניכם
ו תחוס על כליכם "

וינא מלה

חוסן טומאת כל לבין חוץ סמו ויהי חפזו לעשות טומאת בגדיכם הפגים המדקבלים טומאתה והי כביש נשקיו
וכי שגד וכל עין ומחבות נכא חכן נכא חרפ . תלנו לבי מעומתת . כלם העליתים מען העי . שתעבירו אותם
באש קודם שתעשו בהם אם דרכי להשתמש ש האש יעביש באש נאם דרכי להשתמש בכונן יעביש בכונן ויעהרו
כדקך תשלישן כך העשתן דכבאמג כך פלגו אם כולט בחותי פלגו בחותין נאם כולט בכונן פלגו בכונן חותש עומת
כל חב שקתלדו כים חבלי אמינו ונא מיה דופיו לשל נאין לו תקנה אלה שבינו נקב ושבי אט תחוס על שטכס "

טקט טומאת בועלי נדות פן יעלו לרגלם באורך טומאתם יאריכו
טומאת זב וזבה ויוצא ממנו שכבת זרע לטבול בארבעים סאו

פירוש

אסמוכו מזהר פרשת עגלה למרדוד בחוטמו בחבל ימשוכו כי המקום אשר יפנה הראש אחריו ילכו " יחזקאל "

מנה עומדת בנפש גדלת פי' המנופים והמלאים הם בנפש גדלת פי' ילכו לגולה פי' למלגה כגון שלגם ונלם שפי' ג' מלגים ותכונתו תלת מלגין וענינו הבושל נדה פגע ימלם ראשונה לעדתה אר באימה יום ומשבעת קשים לעדתה לא ישלך לבושל תשכון שכבי עבדו לה נכנסו שתעבול היא ותתקד טהור לא טהור הבושל אלא כדרך שבט ימים שלמים מלגים הבושל שאר ותהי נחתה שלו כל נחתה שהי' מ' ימים ולא ישלך לו זמן שכבי טהר לה ומהו שפי' פי' ילכו לגולה שכל למלג אלא באורך עומדתם יארכו עד חשלו מ' ימים עומדת מכ דכתי' איש איש כיידיה וכי חבשו מובו מולא הוא מוכה דכתי' ואשה כי תהיה זכה ל' ימים תהיה כגדתה והמכ והזכה והיולדת והגדה למלאים אדם נפשו עד שיעבדו והוצא חמונו שפי' דהיינו עומדת קרי כהכין למכול כמ' פאה דהיינו מקום יחזק ששה קטעאין ונכנס הקטעא שהי' שפי' נשבע מלאות נשעים בטי' ומדת קומתו ג' אמות וחזרו חלג על חלג (והחזק מ' פאה וצריך שיהיו שלמים קיים ולא שאובים עומדת קרי כהוב שלמה כה' פן כתיבא להגרי חין דתי' מקבלן עומדת שאר' הלא כג דברי טאש טאש הי' וזה האש אינו מקבל עומדת כן דתי' חין מקבלן עומדת ראשית חג כהוב שלמה כה' לכתא שכי פדך וי' שמתו והנחון כל פי' עוקר לשון בדידות פלו' יאמר חלג דתי' חין עבד את רשע כנתל איתן למרדוד מרומתו לו' דר' שקיבא דתי' חין לכתן עבדן חין מקבלן חין חרש

יהודי נגד אלו שכל כוונתו סגולה בנזק ודעה דכ' וראו רבין את כוונתו והנה כגו' נאמר רבין כשעור נכס' אס'
 כג' שאמר מל' מדאנת עגלים כחז' נבע' פגול' ג' דהיינו נכס' כך פ' כנחון זיל שער נכס' קזי פגל' נמפלג' ~
 הקלן נהיא אס' מקוים נ"א כו' פולג' מבעבש' נשעב' חזי פגל' תחזיה ומחיה מל' תבאק' משמש' וכלבד' אירג' משעל'
 נמד' אכל' אס' קזי נכס' משבאק' אמר' נכזי נכס' משבאק' אמר' חזי' מנמלא' כעלג' הלבן' ומחיה רבנן דכ"ג' פג' נכס' פג' ~
 הקל' נהאנת כעש' לבן' נכ' לה' כקדוש' כג' ~

לכלוק דם נדה ופתחה עם חברך' אשר שם פרי מערך' לדמיונה'
חדר ועליה ופרוזדור' בארבעת מיני הדם פן תתן הודך' לרחוק'
מחבק דם הבא מן החצר' כי הוא יבודרך' לך עמי כואב חודי'
וסמר דלתך בערך' "

ישנה כ"ו

לבלוק' ג' נדה ל' כנחון זיל ופתחה היא אשכ' כנחון זיל ג' נכס' הכח' כוא' מקוים כחברך' פתח קבץ' כו' נכס'
 בעשת' משבד' ונכס' נכס' בעשת' לז' נכס' אשכ' נכס' נכס' כנחון זיל ג' נכס' נכס' נכס' כ' ~
 דרך' זיל קינן כג' משבד' אחר' כפ' קדש' יא' כג' אשכ' פוק' ואין' ל' נכס' ל' כפלת' ל' ינש' וקנת' ל' נכס'
 כפ' חפזת' כשק' על' כנש' כשכין' עכין' פ' ככל' נכס' כ' ונכס' כוי' כפוק' כהע' נכס'
 כקדש' כשק' כ' קדש' קיטן' חלש' כ' קדש' קן' כפוק' וקדש' כן' ל' אשכ' ג' חלש' ל' נכס'

ובניונה כי כל קן נקיה עמוקה לארץ אם נעשרכנה בזה או שלה בתעמית או חממת בעלה ואם קן סקנישה
 נלחמ ולתנה בנול ונעשבה לטובים והסתמלה היא שלא פ' בשתיקן איזו חממת ואיזו שלג ואין הקיטן יי
 שכלבאק' לך בלקיחת הכתלי ובעשית כן כש שאלפוס ביוש עם ופתח כלו פירטא זל כדק שאיבדה
 נספק זהבם שתמוגי שדלפתמה 'אש' שם פרי הלנדך וכבר באה לשקטשט נחמטשן . להעונה פ' י
 דגו' אונת הקניס למדו ועלה נפרומונו ואין אסנוך לך ד' רב מן התרד וארבעה חלע' י' י' ו' ו' ו' ו' ו' ו'
 ד' נדק ונשיהם אפ' כי הוא יבולדך כל סככל' ד' נדק קניה לבדו כל שתמונוג ש' אשוק ער
 שתעגרי נג' לך שלי ופ'

משמרת נחלות ופרשת העומר ויפת תואר בעת לקרב יצאו
 מפתה ואונס ותורת מנשאשם רע' דרשו מעל ספר יי וקר' יי
 מופת דתה לאחר כבוס השמלה כתמי בתוליה הנראו אל
 תשים את לבך להם כי נמצאו " שש' א' ע' "

משמרת נחלות כל השלי נהנה כד' נחלות קולפ' נדושים בתוכו כל' פתח נל' כ' י' סל
 איש איד' כי ימות ובן אין לו ונתפ' את נחלתו לבתו ו' ו' קשולק לקב' את ב' סל
 ד' ט'

ונתן וקצתים את קצתיה והסאתם את עמלי וקנתו את עמלי ונתת תואר דכתי ונאית בצבא אשת יצחק קנול
 וכל דניה בעש לקרב דכתי כצבא לשלמה ופ' לקרב כ' שמש טענעשן קרב ולפתיה דסת' כי יפתה דאיז
 כקול מלמד ומשנה ל' ואם שון נב' ואומם ואם בשדה מצאה יתאז האיז ואם אינה מצאנרסה ונתן למב' בשעב
 חמשים כסף ולו תהיה למאה וקורות עשש שם כט דכ' ומקרב אי' לא עצאת לב בתלים נחייב לקיימה
 לנלמאה לב ארצה לפועיה בלא סלי לפ' תייב לקיימו איכפול לב משגרי ככקולטת דרשו מעל ספג ל' נקראו
 ועם כעצאו כל שפיר אבתולה נמצאו הם הסתלים נחייב למרד כיסום כשמלג א תשיס את לבן לב איס
 נמצאו הם לאו כולאי נמצאו

בנוי בעלי אסופות משיבי מלחמת בגבורה נדרים ארבעה
התירו הבאין שגגות ואונסין וזירוזין להתבורה נדירתי הנאה
לנדודתי מאכל כלים שלא לאכול התרתי בחבורה רק אין דבר
נרנלי אעבורה " בלדבר ב' "

בנוי בעלי אסופת שם דברי חכמים כדכונת וסממנות טעושים בלש אסופת כעבור הקון קפס לעון טבוב תשוב
 מלחמות פ' מלחמות פ' אונסין בגבורה י' נדרים ל' התירו פ' ל' נדרים כתיבו חכמי שאינן צדיקין כעבוד
 קום כגון שקורר קום כבוד זק חס לא דחיתי בדרך הזה כינצא שפנים ונחם כקורת בית כבוד ואומם נבוגג לשתי

ענינה שכן דרך העלה להפלה. אננות כיצד צ"ל אשר כבר נז' אם חפצתי ואפית ונמכר אפלה נשתה אינו נדה כיון
 שקודם אננה באשת הוצאת הנה. ואנשן כבד כגון שמתין בשמשן לאנשן ונהדנו אם לא יאכל שמו ואינו נגו
 יחד אונס אינו נדה. ומידומין כגון שהיה מוכר חפץ לחבירו ואמר קוף שלי כבר נז' אם אפחוק מהסלע ואמר
 הלבקח קוף שלי כבר נז' אם אונס של העיקל ונתכזבו אנהם בב' דברים לא נאמר לא מהם אכן דרך התורה
 לדור א' לחבירו ואין כלבו אונס נדה ודוקא אם נתכזבו אנהם אכל אם השמידו דברהם זה בעקל נז' כלע
 אם כונתו נז' אפ"ל או הדברה אין צרכן הקרב חסרהם ללדור בהם אם לא שרונה לקיים דבריו נהדרי
 הנחה לעדכן משנה כג' כפ"ק למעילה אין בין המעלה הנז' מחבירו והנדה משנה מחבל מה בין זה לזה
 נהניס הוא הנדה מחבל מחבירו יוכל הוא לעבדו בשלותו ובגופתו ולקשקש בכלש שאין עשין בהם אונס
 נפא והנדה הנז' מחבל מחבירו לא יהנה משנה באונס כל בעל ואם לעבדו צ"ל חלפתו כלל חקונה עומד
 לו משנה נז' הנחה נז' הנז' נהדתי וז' קלע נז' בין הנדה מחבל הלז הוא כלל לאכול נז' הנז' נהדתי
 כל אין דבר ברוב אבשי אשבורק.

סור מערלה וממומי בהמה ונחרפת ויום כפור לענותו סורר ונתן
 מומים ומקדש ומחרים. ובתי ערי חומה וחצרים כמצותו. סדרי לחם הפנים
 וביובל לפטור עבדים כי כן דתו לא אדונים לאלה שחבבו איש לביתו

סוד חטאה אנו עלה אנו יהיו לבם עבלי . נחמנותי ברג מהמושן כנו' כד עלה יקרה ביה . נחמנותי דכ' אפחה
 נחמנותי והפדה בל למלך אחיב עליה ואפחה חרופה בל אפחה כענשתי קצו אפחה נחמנה בתי חורין פשוטת
 לעבד שבדי המותני באפחה בשערי ואל למ כרף פדוי כלום אינו אלה כפרכי ואין בה קרבן נחייב כו משום לא יהיה
 קדש בבתי ישראל כדת אונקלוס ואל היתה פדוי לעברי היתה אשת איש נמשלי נהיה בחטך וכאונד חייב חטא
 ונבשנו חנה אפחה נחמך בן חורין פשוטת לעבד שבה כענשתי באפחה נע' יא בה קצת חשתי ואין בה חייב שיהיה
 לבי שאינה אשת איש נע' אכל חייב אדם בין באונד בין בחמיר וינס כפרכי לענתי דבתי' נשתי אק נפשותי כס
 ונרן מונתים דכ' כי יתן מנחם בעליתו כאשר עשה וק' נחמתי אש כי יקדש את בתו קדשה נחמ'
 משדה אחוזתך נחמה מנחה לדון כדת חקשים אגאנתי על בפני שפי תה יתנו לבנים או לבנה נחמ'
 כינח דבתי אק כל חם אשר יתה נע' לב' וק' נבתי עבי חומך ומנוג לדון כדת כרנך אבתי עי חומך נש עלים
 אק כרן אצתי נבתי כחמי דכ' כנו נחמה קהיה לו נבויכל יא סדה לחם רפסי מצוה לבמהו דכ' נחמתי
 על כאלון נחם ב' מנחמותי אש כענשתי נבויכל לפענור עבד שבדי חם קה לחם חוקים נענע דבתי נחמתי

נחמ' יעבד שיק'

עך ברכות וקללות והקהל וסוטה ונזיר להפריישו מייז חכלליו ערכין
 ומזבח ופסח שני וחצוצרות ונסכים ופר בהעלים דבר מעיני בעליו

נחמ'

עשרים וארבע מתנות כהונה וכהן גדול וזר תושב ושילוח טמא מחוץ
לאהליך יושב בדד וידום כלי נפול עליך

עבד

עדר בכנות וקללות שנתנו סדר עתים וסדר עבול שבהם תבחינו קבלו חנה כפגע נטל באה ואכנע והקדש
מזקה להקדש צדק הקובות בתוצאי המועד וסועה דפני יש נש כ פטור שכן רב ועיר למסא מיין רב דפני
מיין נשכ יזיר חטלו לשון עמיתות כעו חלל עניש מיין ומזבח דכ משכן ניש כעשאל ערבין פ' ט"ו זל קאומר
עבד פדונ על אס הוא מעשה נש עשים אס זכר יתן חמשים שקלים ואם נקרב עלים ואם מבין חמשה שבין שארס
הזכר שרס שקלים ונקרב שקלי נש שבין חמשה נלש בין חמשה שנים הזכר חמשה ונקרב עלה נמן אשים ונמטלה
הזכר לו ונקרב י נפסח ב' עו בתייר למי אהרעמאל ולא שאר פסח א' אלו היה בדך חוקר ומכרובות דכתיב
שאר ל' שתי חכרובות סוף ופני נצום שמתחם רב וכי תבואו עלמלא ונתקשט בתרובות ונפכים נפכי יין
ונעלם דבר מעט הקדש רב מתנות כהונג כבב חכו אגודס בתולין פ' הזרוע ופסדק הגזול עשים אשר במדקל
נעשר בזבולן ותרבע בזבולן אלו הן שבעה חמית וחמית העט נשם ונמי נשם י תלוי נצחי אלמי זבול
נלוב שחן עלה מכרוב ומחור השמר נשתי גלסם ואם הפשם נשייה מנחות ד' בזבולן אלו הן הזבולן וקבועם ומשם
מן חתור ונל כזיר נעדרות קמיים נעשר בזבולן אלו הן קדש וקחמת עמאר ואלה ולשית קבו ונעדרות ופדון
הבן ופסן פשר חמור נאדה נחונה נאדה חמלים ונמל קרב וסכן צול אלא וקבחן קבול מעמ' עש לו קדוש טבח ינר

עבד

מכהן כדונן בבטח רבם כדון שלא ידע שיש וישן במעלה לא ידע ועבד כשם מבטח טען לחובות מות רב דכר ואבנך מרד
 כרז וכת' ובכרזכ ויחי שער ואילוח עמה ג' מחנות בור כשכרזי טענע אפטרע ומקנע לוינ ומחנע ישאל' רבנות נאכלר
 יע' מחנע' בורז נאכלר מחנע אפטרע ומחנע' כשכרזי מחנע' ישאל' טענע שער מחנע פטרע ישאל' ובכרזכ
 לוינ ומחנע מחנע אפטרע לבד

פרשת עיר הנדחת ונביא השקר ועדים זוממים עדים לבלום פאר
המלך לכתוב לו משנה תורה לסבוב בה תמיד ולגלום פקוד עיר המשלוח
לרווף שלומה ולבקש אותו כמצות צור עילום עת לאהוב ועם לשנא
עת מלמה ועת שלום

פרשת שר טענת' נאגפה דכתי' נאגפת זית ועיר חוש עבויא כשקר אט' כי יקום בקרבך נביא דנו טעמו
 בקרבך עשה' זמלמיס עדיס לבלום' מלתי עדיס כע' מעבדי' כעוב עדין' כל פגס' לבלום להשתיק פקיס
 עלם ישדו נלעגותי לביס מע סחאבר לעשות דכ' כשקר זולס לעשות חס' כשד לענות מעעתי' איתו' ואיס מלקת' לנדק'
 ואיס מעלון ר' מעגאין חקרז' דכ' כשקר זע' טרע מלך' דכ' ובכרז' לר' אית' מעגה' כמכרז' ומלתי מעגה' פ' כי אט' פקת' אפלי'
 טענ' מחנע' שרז' פתשן' מלשון' אטן' ודכרז' נאדל' נאכרז' למלך' לכתוב' לר' כי פקת' אחת' עקידה' בבית' צמי' ואחת'
 אבטרע' ונחנע' טענ' דכתי' פתיס' עמו' וקרא' כרז' דכתי' חור' זמל' כשקרז' לכתוב' כרז' לבלום' מחנע' פקוד' ניקח' אפלי'
 אית' אדתי' ונלמי' מלביס' כי' ופריש' כרז' זל' כפול' וככרז' וכן' כסאן' ללמי' כהכרז' ונלמי' ונלמי' אפלי' כרז' כשקרז' מלשון

נלמי'

לעון לעולם אקטו כרד איכא שגא אעלל תותו פיךד שר פאעלמית כל פוני צעקנו בן חית וקראת חלה לעלמי עלבד אקו
כל לבדוק קמדי צמיר פלום שגמלמש ועג אלג ונהיה אם אלום קעטן "

צווי כסף קנין האשה בשוה פרוטה לשקול צויתם בעת נפרדים
זה מה לחקור בם פן תעקלוה עקול צעקת המוטל בבור באמרו
כתבו וחתמו ונשמע לכם הקול ותמונה אנכם רואים זולתי קול " (ואתחנן ד

צורך כפל קנין האשה דעין קאזי קטית בג דרכים כפס וכשער וכפואג ככפל כפרועה וכאזר פרועה וכפרועה
אל שערך צויתם בעת נפרדה דפ וקרב לו פפ כה צוית לחנוה בים ולרוש בעטן פרוחם וכפטן העש כחמש
קל לי שאינו יודע בעיב נאין אין לו עמך כה פן קעלגא עקול לעון עווע כמגל כן יא שפא מעקל בתכונן פאן קשעק
הם ויהיו מתחזקה בדיעבא בעת קשעל כבור אם איבע נכחו מאעברג כפ' יש סהר עשאלן כבור ואמע כל צאעמע
קול יכתוב נג לאתני כרי אלו יכתבו ויתנו ויש ותמונה אינכם כואם כל שאין אתם כואם פטו והשתו זולתי קול עורב אול

קשר להתיר בכביתות המג'ש כי עלה כעסו וזעמו קודר יקום אם או
ונבהל ותחל רוח לפעמו קרא וצוה לכתוב את הספר יבוטל מעמו
דברו וטעמו עקב היתה רוח אחרת עמו " שאין יד "

קפי

קוּמָה נִי לְעֵלְמוֹ כִּשְׂבִיבָה אֲנִי מִשְׁמֵחַ בְּיַדְךָ שֶׁפָּטָה לְעוֹלָם אֶתְּמַלֵּךְ וְיָיִךְ
בְּיַדְךָ חֲסִין קוּמָה אֵי יִצְחָק "

תוֹשֵׁל בְּנֵי בְרִדְמוֹךְ

פוממן סימן יצחק

יחיד גורא עליה ישובב לקרית תהלה יותת אלם שכולה תמצית
 מניח לכף רגלה קרא שנת נאולים לסגולה כי לך משפט הנאולה "

יחיד גורא עליה זל יחיד יתקן טרי טרי בשעשור של פני אלה נשאל פי קפדך יא סנה טעם טעם לקפת כולל
 זל קציב לקניח המעלה ונתה אים שגא בעת יגבא עקראת ונתה אים פני אבג חוקק דני לניג למעמד
 שיעת אלם כחוקם נעטט עטב אמת לנעט אלם פניג ענג טולג טעקוטש יגבא אטג ואיג יסגא לעצמך כן יעצמך
 עלה מתקוטש כס כאלים בין באטות לבן טקרא ונתה אלם אפג טעק עדי סטולג ונלמנה ופי נלמנה יתקד לבין
 יתכין פניג טעם עבג פניג יפול וענה לבק רגלה אכל זמן פנג בולגן חין לג טענה ופניג אפג אשק חתך
 עטבא חית טעם יפול לזמן אשג טעבג טעמא יקרא טעק רכב באוטרו עט טולג כפיו כעט טעמא
 לעולה טעם עקראו טעמא עט' נתייתם ל טעמא נעט נעטים כיל פל כחין כילך נעמא פניג לניג אפג
 אפן ג' ג' קולך נאין לני כני וטעמא כילך נעמא טעמא לא לחד קולך חו "

צדיק שעה נח עקרת המושיבי עקרת למהר עליה לך מפתחות
 לניג

לדבר על לב שחרחורת והיום כמה סופרת והיא על לכה מדבחה
 ומתי תהיה נזכרת ולבית בעלה חוזרת ומתי תשוב עמרת למר
 ולבונה מקומרת ומתי תהיה נזכרת שלחן בעלה מסדרת למועד
 כזה משוררת לשנה האחרת ותשוב כלה לבית בעלה ונבנתה
 העיר על תלה " קרא "

מצדוק שש טא שזכר כל איתג בות שנקראת זכר שטא זכר בבל דכיו שזע טא נפלת כל טע אלג נקל
 כטא נשט ב' אל קבל כל טע אל נכיו נקל אגן כטא שכי שקר טי יספון שאיבי עקיות כבית שיושב
 שקיות כבית ונשכ בעקיות שנקיה אי ככטי שלג לך שבארט כטא שנושטנו טי עבארך אל קדחם כולל טבאי
 לצכב על לב שזכרונות טי פסגן שזונה אט וטא נאזג נהיא כנסת ישאל שגג איתג שזכרונות שז
 קבלות כזכר טע וקארונך שלה נהיום כטא סופרת כל סופרת קכס נהיא שניש מלכות על לב עקיות טל ית
 מתי תהי נזכרת טעונ ית לבית כטא חזונות שרא בית טענ יעתי קשט שגרי כטא וקכ טקונות
 טע טכונג נשט כהי עבדות שזכונות נקראו כטא האמג וכטא טאשאל טקונות כבית נא עכטע כטא
 על תלה יהו שזכר חזק כטא כישו אכר "

יתקן

חשבון זמני עביה ' הליכות בעלה צופיה ' חשבה להיות פרויה ' ועוד ידו
נחזיה ומתי תקרא לשבויה ' שובי סוערה עניה ומתי תערה את עדיה
והסירה שמלת שביה ' שכולה להיות כלולה ' סורה וגולה גאולה: קרא:

חשבון זמני עביה כיה כיה ישרה הממשכת זמני כנפי כמד לפי סדיא כופיה ומשתכנת
כמד להנפכות ביתה לראות אם הלך של סוד נאות לישרה של הסדר והדפך כמבין ומלתי
קרא לשבויה ותאמר לה טובי טובי עני סעלי לא נחשש ומתי תעלה את טהי כל תתקדע
בתקדע כשגב נשדיה בבית כשקדע וכפיכ שגלתי עביה העלה ועד שתי היא עכלה ונלמה פי
למנוח יחיליה

קרוכ לכל מנקשת ' עניה ביד נחכשת ' והיום כמה חורשת ' ומתי
תהיה נפרשת ' ושפחה למה כובשת ' ועלי בגורל חולשת ' ומתי תהיה
בגורשת ' ותהיה הבת יורשת ומתי תהיה נדרשת ' להיות קניה מקודשת
ומתי תשמע קול המולה סולו סולו המסלה " קרא שנת גאולים
לסגולה ' כי לך משפט הגאולה "

קרא

קדוה לכל שבקשר כל בית שהיא קדוה לכל היא מברקשת קדושה שהיא כיד כרי חבושה ומה היא חזקה
 חלוש שש שתי אהיה נפגשת למחך כעל ועד שתי צד שפחה שהיא אומות כשלי כובשת אומות ועלינו
 קפלה בנדלות ומלת חולשת כש חולש של נ"ים או ידקה ותי אהיה נפגשת מן כנ"ש ונהי כעמג כלל ו
 כהקם ומתן תהיה עגורש כל שש שתי קהיה כנסת ישרא מלמדת מכלה כשש קמנושת מכלה יאו יקם
 שש שתי כ' לא קצב כנסת יש' מבין כאושת שש שתי כוללת כששג שד ש' כפסק כ' שהינו בשלום אלוש מלמד
 ומהיה כסת יודשת הכר שהי כנסת יש' שטא ששש כר וכא' וכע' אומך ומתן תהיה יודשת מלמה כמדן ישג
 ומתן קהיה לדוש ממת קב' שהיא שתי קנויה כיד כאושת שגמבנו כעגונותנו לאנה שטא והתלכות יש
 לעבדו ולשפוח ואין קונה אנוש כ' שפג קנוה לא ית שד עבדו ואחר שהיא קנויה לו ומתן יקדשה כל
 ימלכו וכיאתה לביתו ומתן השמש לקול השלש כשגתה לבנה שאומרה מלמדת השלש ועשן השלש לשון
 כשש קול של שפחה י' ת' כ' מצות ששה ליום א' שבו לאל הוא ישעירי כששן : נאמתה שלש לני כ'
 כה יהיה כששרי ימסדע" כ' א'

תמו מצות עשה בעזרת צור מחסה והוא אשר אין לו קצה יעזרינו
 לסיים מצות לא תעשה

אתכם אמוני בתוכחת מבלה ליסורכם ולהוכיחכם ' אומץ אזהרת מכות ועונשין
 להזהיר שזולחתי למענכם ' אמותים עמדו ושמשו ואל תקוצו בתוכחתי אשר
 אוכיח מורל פניכם ' ועתה א' תעצבו ואל יחר בעיניכם " ויג' חק "

איסורה חתכי חמש בברשות נה' לבח' מלת והחיל נשבעי פל' חקטי נשבע סג' ישבא נאמני כע נשבעי נשבע
 נשבע חקטי בברכות שהיה מעלה ושפדנמות בנעלי ועבדא קננות חומץ חקטי כנעלי אבנעלי במלת מעב
 שוקחגננו שתייב נדה שגני מלקות ש' וקשעג מתחם דש ואיך נענשין וחוקין הן והחיל תהשקלן מעבד ש' חקטי
 והוא בין פקין ואיך מעב' בחוקין מעתי כפל ואיך מעב' תייבין ככר מעבד מעבדות פסח ואיך פתיי' ותעב' ביד'
 פטי' וצתי' וחוקין שיתה נה' חתה דנע' נשכחן ואיך מעב' כלקין נמג' חומץ חוקין מעבדתי הם הקיף פל'
 מעב' כע' מה' להקיר ככ' אם לא אכחו מעב' כד' נעבד נשע' לפ' נענע' והשקיר ככ' והשקנע' חקטי נש' יכ'ו
 כע' לעלתי נשעתי ארץ יקבל אב' נלפג' מעבד אגבא ענה' היחיל ככ' כלקין חקכות נאשור שכול' חקכות
 וחקכות נענעתי' חל' צנו' שוק' להקיר' שולחתי למענב' כאל' נשעורי בא' בשלחתי הית' לשל' ושערי

אמן למעשה אולתו להקדיש את לבו חמוס שמדו נשטו ואמדו כמקראתם כמלך שבך שמדד נא תקנן
לפ עבדות פגעים שמה קץ בהם ומחשבו אל לבו ולמא נשתה אל קשבו ואל יתק פגעים

בן פריץ הבא על מחוללתו וגלה כסף האב אז חלל שם קדושן בושרת
אשה הרבעת לבהמה ושוכב בזכור תעל צחנתו ובאשו בזרון כחלה
את השבת ונוקב את השם גם הוא דמי בראשו שומר פיו ולשונו שומר
מצרות נפשו " *אנשי כא* "

בן פריץ כל הכן שקוא פריץ נשטו קבא של מתוללתו והיא אמי משון נא עבר קחוללם כמי סנא שבנת אמך
לא פילג ולגה נק האב שפא של אשת אביו אז חלל שם קדושן אמו כית חלל כמי סכד נא א מגיס בושרת אמי
נשוכב שבואי אמתו פרחונו ובאשו נב ככל קשון כמלאת שונות והוא נב לען פרחון נב פמולכא של באשו
ותעל צחנתו כי הובל לשנות בזרון כמקילה אם כג כשום נחפאה נטלא התפאה ככדת ונקב את השמלת
כשכך ובכנוין באוקרה משום דכ ונקב את ה' מנת ימנת כמקילה וכתב רשעים ככד משנת הנפולן דחוק
שבית המקילה ל' אשת מפצעין את המתווה מנתה כמקילה את כולו ומכסון את שרתו מלפנו ואין
האזה נפולת שבועה אלם כמלקה ובית המקילה נבוק ב' קושג ושלח לשם קול נשמו יסון אפונות נא ילג דחוק
נא מתנו והוא נקב נא לבו לתפץ אם מנת כה ונא שקרי נא עבד פקול יפול אג ירה ירם הנה עמנה
קמקל

ונפול אפול האבן שלו עס הנחתה אפול הוא בשבטו של האבן ואם לא תת מלחמה מאפ השם מלביהן אבן
 שהיתה משחת עס שאז ב' כה אה וקטל קב' מלחמה ידו ומשטך את האבן של לבו אם מת בה יא ואם לפרו
 דמיתו בכל ישראל שאל ידעוהם תהיה בן כראשונה למת ודפוש באחרונה שמש פרעמנו שדוב
 השם שומרי מצות נפשו עס העוש "

גירולי עבודת נכריה ובישל נערה מאורשה צועקה ודמעתה על לחייה
 גיעל המקלל אב ואם ומעבר למולך והמסית והמריח מות יומתו באבן הדחוי
 דודש אוב וידעוני ודת סורר ומורה בן ולא בת בשחיה אם בן הוא והמתן
 אותו ואם בת היא וחיה " שמות א' "

גירולי עבודת נכריה משאן נלול מצהם כל ששולחם נכריה משבחת קשית ופול עבד ומלחמה דכתי'
 ואם בעל משאן נכתי' בעקה נכתי' האיש לבדו ופול לבן נפול גיים שהוא לבן עיקר ותושב עמלק
 ובואם דכתי' ותקלל אביו ואמו מאת יושת אגמלק בפקוליה ותשב בתך ומעביר למולך דכ' לא יקיה בכך שש
 כג' ו' ש פארץ יונשמו באבן ומשית נמשח כמש שש בן מפיית למה שמעית הוא לחד והעמיה הוא לבוים
 מות ומתו באבן כמקיה דכ' נקלטהו באבנים ומת פו בקה להחידך דמש אוב נדעטן הוא העתן עפס חיה שגתיה
 ידוע פלו ומלצר כעמדות ודת פורה (מורה) הוא בן שיעב משל אביו ויעק כעז ויין ואכל איתו בחכות קטן
 ואכל

ויאכל בשר אגוז חבובל כל כרכו וישתה יין מזוג ושתינו מזוג כדרך שגזענו אכלם ואותן והוא שאכל וישתה
 שאכל חמשה דגו שבדניג בבת אחת כשהם והתראה פשוט לוקה ואם חזק נגד סקלטן אותו שגם שוממות זכאי
 ואם ימנעתיים כדא קנה שקיף שער כל העד אכל לתוך שהקפ חזק נקול דכן אגז בחטא וקאמא הוא עב
 ולא בת כשהייג שאין לרבה להחשיך כחכמים מוכנסת ופג' איג כן ולא בת ואגז כשהייג גם שמתן כפול
 בשקו נשך בשחר שערק נמשכן שלו כשהם אכן הדמים

הבא על אשה ובתה ובת זונה ובת בנה ובת בתו ובת כהן קדשי אביה כי תחללים
 הזנות חמותו ואם חמותו ואם חמיו אם ערותן יגלם והעמידים על גחלי אגז
 יען עובד דת אש תאכלם מהאש יצאו והאש תאכלם יחזקא

הבא על אשה ובתה דפתו שנות אשה ובתה לא תגלה את בת בעה נכת טהן דכ את אביה מי טהלת
 ותא טקולעין אביה הזנות חמות דכ ארזי אוכב ע תותעתי נמי תשתנוג דע כשהלכ כתב רמב"ם
 ק"ל שבת השנין הו משקשן אותו כחל טד ארכובותיו נענתין סנה קשג כתוך היד נכרך שיפצרו וכו'
 שהו זכ משך אכלו וזכ משך אכלו של אפותח את פיו ומתעסן כבהל אי קשפצת לתוך פיו וכו' לפו והוי
 יכרד נעורף כע משו ישן שוכס דת ק"ל כעבוב שגביו משפני תונותיו כדנשא לבי אש תאכל כהקדש יצא
 זל

לֹא מִבְּן בְּרִיתָא בְּרִיתָא אִישׁ וְיֵאוּ וְעָשׂוּ עֲלֵיכֶם עֲלֵי כָל כֶּסֶף לְכַסּוֹת לְכַסּוֹת לְכַסּוֹת לְכַסּוֹת לְכַסּוֹת לְכַסּוֹת
וְהָיָה לָכֵן אִישׁ בְּכַל לֵב אֲמִיתִיתִי כַּשֶּׁהֲפֵךְ "

זָרוֹן לִב רָצַח אֶת רֵעֵהוּ אֲשֶׁר קָם עֲלָיו כְּאוֹרֵב זְלוּזֵל עֵיר הַנְּדָחַת לְשׁוֹמְרֵי
תְּלֵעוּלִים לְדוֹר וְדוֹר תַּחֲרֹב חִזְקוּן יְדֵיכֶם לְנִקּוּם בְּנִקְמַת דָּם בְּרִית עֵלְמָא
שְׁנִיָּהם לְבָדָם וְתִרְבְּרַב כִּי כֹה וְכֹה תֹאכַל הַחֲרֹב אֲשֶׁר יֵא " "

זָרוֹן לִב רָצַח אֶת רֵעֵהוּ אֲשֶׁר קָם עֲלָיו כְּאוֹרֵב זְלוּזֵל עֵיר הַנְּדָחַת לְשׁוֹמְרֵי
תְּלֵעוּלִים לְדוֹר וְדוֹר תַּחֲרֹב חִזְקוּן יְדֵיכֶם לְנִקּוּם בְּנִקְמַת דָּם בְּרִית עֵלְמָא
שְׁנִיָּהם לְבָדָם וְתִרְבְּרַב כִּי כֹה וְכֹה תֹאכַל הַחֲרֹב אֲשֶׁר יֵא " "

שְׁחֵי תַפְל מִנְכְּאֵי בְשֵׁם נְכִרְיָה וְזוֹמְמֵי בַת כְּהֵן וְבוֹעֵלָה יִבְחָרוּ מִחֲנִיק
עֲצָמוֹתָיו טָפֵשׁ וְהָיָה אֵב וְאֵם וְיִנְנֵב נַפְשׁ אַחַת מִיִּשְׂרָאֵל וְזִקְן מִמְרָא

בְּחֵטְאֵיהֶם

במפתח יהיר הבא על בעולת בעל ונביא השקר חולם חלומות הכן המצנפר
לגרנדותיו " ונראה מה יהיו חלומותיו " (ישב י"ד)

נחזיר תפלה על שובה עמי נאמר כן נדוא פסוק באמרו וכל בן בן משתנבין במש עז כמג עז ככותל מפתוח
ונאז לבנות מפתח ומכבש אין לקין דעשגה נכן בדיונות יהי ע' כתיב בפי' חזון סוף ותפל (מלת עמי
משון כפניו ועח את הדיית ותפל משון חזון כל מלמד בית תורה נאז משגה תפלות כמג מאכל בלי
משן נקרא קפל כמג פואל תפל משן נכא עבדי למיסוס" (מונש בת כן) לשון עמי מונשתי אי עשו
על בת כן עמינתה נאז מונשן כד בחיו לונעמן משן כל שיתת חזן לא ערפון אמש פאשד עמי דוק
על מונש בת כן נאז עמי משנה כשהכר לא בשעת כבול עמי חזן ופית כן באי כשדך חזן נג כש
ולכן נאמר כן פאשד עמי לעשות לחיו ולא לחיותו אכל ככל אחר השתנות השג ככתיב אשג אמש ובילה
קדכונלה כהן מונשג בת עמי יחזרו משן כהן כונל אשת אים נהמאן שיתנו בחזק נקיא השדילק דכתי'
באש כשדך עמש כל משמג ממש נאז נכא אבי נאמי נשד כל פשו' (משג אבי נאמי עמי נשג משג כחזן
יהי לשון חכמי יקרא נפ' נפנת הדיח ונאנה כל יהי הכן על אשג אים דכתי' ואים אשג יחזן את אשג כחזן
ונגב נפש שעשד דכתי' כי ישא אים כונג נפש מחיו דכתי' ונשג אים אשג אים אשג אים אשג אים אשג אים
כדכתי' כל אשג נפ' כתי' כל כונג נפאת הפתוח משכד נביג נשג אמש פשו' כל אשג אים אשג אים אשג אים אשג אים

מפטם וסך שמן ושוחט ומעלה בחוץ ואוכלי נותר ופגוליהם מלאכת יום כפור
ומאכל חמץ בפסח וגם את החלב בגילוליהם נואל נוף שמא אוכל קודש
ובא למקדש ולועמי גם את הדם בחלליהם כל אוכליו יאשמו רעה תבוא אליהם:

דעה א

מפטם כל סעוה קדושה כחשבונין ביושעוה אש אש יח נבר ה יאמי כל ש אישש העשה הקטנות דכתי
יש אשר יקח כוש ועבתי ופך שחן כל שחן מעשהו ששם דכתי של בער אה לא יפך או ירצה והפך שחן
מעשה ששש טעם מאי דכ ואשר יתן ומתן שמיך דוא הוא והקטני ולא משגיב בית דוד למק ועבתי ומעט
ושחט ומעלה הקרבן חוץ למקדש ואוכל נותר שהנותר מעו כשהפתי שחן והנותר נד ימי ככ באש ישרף ופגול
פי כפגול הוא נכח כשחט של שנת נזיר דמי אי לאכל את כשרו חוץ למעו והאכלג אפי כו פני אייבנות ומעו
לשכרו חיד נחלועל הנכאב איתו בנותי כלשון נזיר דכ ואם כאב יאכל כיוס ככ פגול הוא לא ירע וכשהפתי
קדשים שגמחו כתי והבשר אשר יני ככל מעט לא יאכל באש ישרף ומלאכת יום כפור מאי דכ והנפא שפי
תשגי כל מלאכה כעמי כיוס הוז והאכלתי את הנפש כפי נמשל דכ כיכל אכל חשן ועבתי א' וני אוד
החלב דכ כל חלב שור וכאב נמלא תאכל נואל נוף מעשה דכתי לכי אל אהין וא כנו ונמדו מקדשי כו
ישכס וכתי אמעו אלהם כל איש אשר יקרב חלב מרעבי א כקדשים אשר יקדשו כתי ישרף לב' נעומתו נגלו

ועבתי

וּבְעִתָּהּ עָבַד הָיָא וְכִתִּי אִי פִאֵה אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה לִּי וְלֹא יֵאָכֵל מִן הַקֶּרְעִים כִּי אִם רַחֵם כְּעָרֹכֵי כֶּשֶׁי וְשִׁתֵּן נֶחֱם לְאֹן עֲנִיָּה וְהַבְּרִי
 אִי מִלְּאֹן טַפְסוּת כֶּשֶׁי אֲשֶׁר נִשְׁאָנוּ וְאֲשֶׁר חִמְצָנוּ וְלֹא שִׂיבֵי אֶת הַדָּם שֶׁאִם לִכְתִּי וְנִתְּנָה לִּי כִּפְּזָה הַאֲרִיבֵת אֶת הַדָּם
 וְכִי שֶׁהַ כְּפִזָּה וְהֵם כְּפִזָּה מִן הָאֵיבָה. אֲפֹרֵי כִי כֵּל אֲרִיבֵנו יִאֲשֶׁם כִּכְרִית.

סְבִוָּה מִיָּתֶה לְאוֹכֵל טָבֵל וְכֹהֵן טַמֵּא אוֹכֵל תְּרוּמָה טְהוּרָה קֹדֶשׁ הַבְּחִלְלוֹ סוּדוֹ
 זָרִים מִמֵּאֲכָל תְּרוּמָה וְגַם זָר הַבָּא לְשִׁמְשׁוֹ הוֹכִיחַ תּוֹכִיחַ לְמוֹלוֹ עֵדוּת רֵאָה נֶחֱם
 בְּמִקֵּל אַהֲרָן הַמּוֹנֵחַ לְפָנָי מִשְׁמֵרְתוֹ בְּהִילּוּלוֹ עֲמִיבַעְצוּ יִשְׂרָאֵל וּמִקֵּלוֹ יִנִּיד לוֹ: כֹּהֲנֵי
 סְבִוָּה שִׁתֵּה פִי שֶׁשֶׁ שִׁתֵּה אִיפִי עֲנִי תְרֵגִי לְעֹנֵת עַבֵּד יִשְׂרָאֵל לְאֹרֶפֶל מִכָּל הָיָה תְּכֹאֵה אֵלַי עֲלֵה מִלְּטָה
 תְּכֹלֵה אִי לְעֹשֶׂה אִי אֵלַי עֲלֵה כִּינּוּשְׁתִּי אִי שִׁתֵּה אֵלַי הַעֲבֵשׁ חֲלֵתָה וְעֵלִיתָ וְהָיָה לִי הַיָּתֵה כִּיֵּשׁ וְתִפְעֵה
 הַתְּאֹדֵר לְאֹן פִּינֵק מִשְׁבֵּר לִיחָה וְכַעֲבוֹד אֶת רִפְחֵךְ וְכֵהן שְׁעֹמֵה לֹא יֵאָכֵל כִּינּוּשׁ עַד שׁוֹעֲרֵךְ כַּעֲבִלְתִּי בְּמִקֵּלְתִּי
 כְּחֵשׁ דָּב' וְכֹא כְּשֵׁשׁ וְעֵהךְ וְאֲחֵרֵי יֵאָכֵל מִן הַקֶּרְעִים פִּינּוֹר זָרִים לִפִּי שִׁשְׁכָּל עַד כְּכֹהֵנִים הֵם זָרִים לְעֹן הַקֶּרֶשׁ
 וְתִרְמֹת וְהָכֹא לְעֹמֵשׁ וְאִם לִכְתִּי וְלֹא יִקְרְפוּ עַד כֵּהן יִשְׁכָּל אֵל אֲוֹהֵל מוֹעֵד לְשִׁאת חֵטֵא לְעוֹת וְכִי וְהִזֵּק הַקֶּרֶשׁ
 יִשְׁתֵּן שֶׁאִין לְעֵשׂוֹ כַּעֲרֵשׁ אֵל וְלִי שְׁהוֹא מִיָּדֵעוֹ שֶׁל אֲבִינִי. וְהַשְׁנוֹת שֶׁל יָד כֹּהֵן נֶחֱם כַּעֲרֵל אֲהִינִי אֵלַי פִּיחַ שֶׁאִי
 לְעֹת אֵלַי לְעֵה אֲהִינִי כַּעֲרֵשׁ אֵלַי הוֹא וְרֵעוֹ שֶׁאִי וְהִזֵּק פִּיחַ וְכִי וְיִשְׂרָאֵל פִּיחַ וְכִי אֲהִינִי וְיִשְׂרָאֵל
 וְהִזֵּק אֲהִינִי וְכִי עֲלֵי כַּעֲרֵשׁ יִשְׂרָאֵל עֲלֵי אֲהִינִי וְיִשְׂרָאֵל וְיִשְׂרָאֵל עֲלֵי אֲהִינִי וְיִשְׂרָאֵל עֲלֵי אֲהִינִי

יג

יעד לו שמיין דמיין לשמש אלה הוא אויבה שמי בעשו ישל כל ישל אס דכו לשמש במקדש ישלן במנות וירדן
על צדקו כש אפס שמה אהין ומגדלות כדונה שלם יאכלו לשמש במקדש כ אס מרש אהין "

פרוע הראש ונות הטמא אם לגשת אליו לכו ערב פסול השותה יין ברביעי
אף הוא אם לשרתני קרב צריפת אמירתתי לבדוק בשותהו בין מרונה
למועט אם לאו במים מעורב החזק הוא הרפה המעט הוא אם רב "

בטלבו יב

פרוע קראש אשנו יל כגן שעבד פנוש קראש און קרוש בזה קייב ליתיה דכ' כאשיכי אל תלכעו ובלתי
לא כפנוש ולא כמאן ומכלל למן אתה שומעיהן ולא יעלנו שעש קאסי ינתי מל' וני ניש גורשן פרוש
בשוק לט שהיא פשוט לשלתי קראש ונול' כעשה דכ' ועושאתו עליו אס לעשתאי לבו ערב כל מי שהיא טמא
מן כפניס אס יכזג וערב לו מל' וערב לב' כיקולך ערב פוקול כענף יין בכישיט דכתי' יין (שכר אל
תשת ופ' שעג שתיק כז רביעות שהיא ביצה ומאכה ומשך גרבי ועכר לית' ואי' שתה' כז רביעות
אל' אפנו' להתפלל תשת' תפלת' שכור' תושבה יש אונגו' תושב' תושג בה מלפני שהיא עכור'
בין ואין לג כעג אל' היא אס לשדתי' קרב תייב ליתין' שתה' הרב' בין שתה' מושג נמי הלשג הוא אס
דב ופ' חזק הוא כפול' אשתה' רביעות' כל מקומו או אשתה' אשתה' בבית אחת אבל אס פלג כז או השאי'
למש

לשנה אחת או נתן בה שי דהני כפג ולא מקרי חזק

קרוב מחוסר כפורים ורצה לעבוד בעבודת כשרים להתחר ולהשמיר
קידוש ידיים והגלים מן הכיור פן במיתת אחיתו יצמית רוע טבולגר זר
הנא לשמש נוכח בית המלך ו החסיר הפנימית אשר לא יקרא אחרת
דתו להמית

לפני ד

קרב מקושרת כל לו שבין לא הביח קרבן יחיד אחר ששכר משונטנו אכס להתקרב ולהתחבר עש
כחוש אהם אחיו ולהעלות מל שמתו שהיא כמו ולעבוד עמם בבה יחדש יום נדל שן קבוצ
דבת נחשו יום נדל הם ולא ימותו מכלל לאו ארבע שונש הן קת אס לא חתכו ימותו עבד יום תלעטעש ויערב
בו כוסם כעבולה מן עונשית קרי או ש עטל מבעי ושן מר הבא לעשש עש נקור הקרב ישת נהוא ישמל
שקול עז טעג כבדגם בעבדות כהלו

שננתי עונש כל המצות סקילה ושריפה ומיויב הרג ולחזור שמורה משפטיו
יכפר חטאיכם ואם הוא כשני ילבין כחזור תורת אלהים חיים
שמעו עמי כי לקח טוב נתתי לכם לבחור מי בכם יאזין זאת
יקשיב וישמע לאחור

ישמע עמ " אעתי

שנבתי עמך כל המצות כל למדתי אתכם ואיש כל מצותי סק' אשר לא דרד ונתק ואם הוא כעט ילבין פי' אם הוא כעט
עקוב אדני ילבין אונתו הית כחור עט כעכ' חלקתה וכוונתו בע' סק' דקינו לבין כעט עטו (עט אונתו)
זל ילבין עונותיכם אם ידק לבו שטק שטפאו ונתת שער עי דבר "

אחזה דעי אתכם

בהוראת לאוין מאתים ושבעה ושבעים איש או אשה כי יעשו סכל חטאת
האדם להוכיח בהתראות ובהעדאת עדים אימות רצונות בשמש אולי יקבל התראות
רצונים ויאמר לא אעשה בעבור הארבעים כואקית יח

אחזה דשאתים בהוראת לאוין כח כמארד לבאיד כאן לאי התולד נמש אחוז נמש ואזרה אתכם לאי התולד
עלי דגם שהם כחוקקה לנג ולמשו בעגים והתראה נג' להוכח בהתראות ובהעדאת עדים וכל בהעדאת
לאי שנית אומות ככונעת פי' באשתרין בו אז לא הטעים שאם יטבר לא יאז לא דעלך שאי אעשה הדבר
הזה אתה סופג לו נאמש לא אעשה כעבור הארבעים שאם כעטעו יאמש לא אעשה יאמש עט

ולקנות מ' וסכך המוכר...
 וחס נפרחו נפרחו שר אקוח מעלה את לבו אתנו וטבו של כמותו אט' ויהיה נשפך טענה מאחורו והחזן הולכה עמוד
 שלה ודושה של על כיוון כפולה לב' והב' למדכשה ואת כדושת של חמורו שלגית ונדדות רומב הדכושט מפת אונסה
 עד שתכל הלגית שרפ כהפו נהיד של כדושק אונמכה ארטה טפרה והאיש טעבג כביך להיות חסכ כידשה ויתר בלה
 ועביה הלסה כמות יהו ולטה בידו אחת ככל כחו ושלקחו שלש שלטנו של בין דהו נב' שלשים ולא חובו של כתיבו
 ויהיה מטה חינו יושב ולא שולד אלא חוטה אט' והפלו השופט איהו שט' של אופט בו שלם יהיה לבין כדבר אחר
 ויהי מוסן שאין הלוקן ב' כחמד גדל אכדנים קורא כל זמן אהוא מטה חס' לא קשער נב' ושתכנון לעמך ארצ
 כפלקי ה' ט' שלקוח וק' אונב לחזן הטה תטה כו' אקוח מטה שר עומק "

באר הולתי אליכם ואוכל לאיתואל בהפרשת גיד הנשה בני הזהר ונפסק לתואל
בזוכר צולע על יד יכו בעבור פנואל ויקם עדות ביעקב ותודה שם בישראל קלש טה
 באר הולתי אלכ שר טה מרשה הוול טאד באר את התורה ודל קולתי לבאר אלכש אפ' התמלתי לבאר את יצחק
 פ' האלתי לזון כזון כמ וואל משה העתה וצבי משה ואוכל לאיתואל ואוכל לבאר לכה כמ אפאל אפי והתמלתי
 טהרות בני המה ונפסק אל תתואל אל תמנע ותלכך כמ ויקם דעל של לבו אשר לא יתואל ופ' אפי לא יתמנע ולא
 ותלכך במנע כמ של יכו הוא יטקב חבנו טה אט' ויותק יטקב לבדו והוא כולט של יכבו אפאלו טה
 לכה ואלה טקוח טאד שניה ומקוחו ויקם טדות ביעקב כל כשתפ סלח יאלתו ותה ארע לטקב תורה

אם ביטול שלכולו

גמור לדעת מצות פסח ערל ובן נכר ואכילת צלי בחבורה גר ותושב ושכיר ושחיטה על
חמץ והלטה עד תבדק כעברה גורו לכם משבירת העצם לקיים מצות ה' בדה שומר כל
עצמותיו אחת מהנה לא נשברה תלם לך

גמור לדעת שבית פסח לא יגדל דט פסח ושביתו ושביל הוא יסל אמתו אחיו מתשת שלה והוא לא יגל וכן נכר
הוא נב יסל אטכדו לעצא לביו אכמלים ואכלת כל סבוב דכ בבית א' יסל והעצ' בחול' תדא יסל
קנאב דט' תנאב וסכר לא יסל בו תנאב הוא ע ואכר הוא סכר ע ואטל סכר אמר עכל בא למד של עיטוב'
הקול ועל צבעט עגול והוא תנאב או סכר ועקומה של חתן דט' לא תאע של חמץ והלטה עד הקדק לא ידן
וכו גורו לבי השבירת העצם כקדקן פסח דט' ועם לא כשכרו בו ומ' סוכר כל שביתו דל שביתו על קרבן
פסח אלא יסכר א' העם וכל הדנים האו אינם נהגים כפסח דוכות אלא כפסח העבדים

דרך החוץ פן תוציא ופן תותיר וביעור חמץ לשמור כמשפטי חקין דקדוק
הלכות שבת הזהר ממצוא ולבב חפצי חשקן דרישת חפצי הותרו למצוא
ולדבר בהלך לפניך צדקן דבר כי חפצת צדקן " איב לך "

דין

דרך החן פן תזכיר וכן קוּתִיד דַּתִּי לֹא תִזְכֹּר מִן הַבַּיִת וְאֵן קוּתִיד דַּתִּי לֹא תִזְכֹּר מִן הַבַּיִת וְאֵן קוּתִיד דַּתִּי לֹא תִזְכֹּר מִן הַבַּיִת
 וְכִשְׁלֹם חֶסֶן אֲשֶׁר לְבַעַר חֶסֶן כָּל יָד בְּנֶסֶן יִדְדִדוּךְ גְּאֵבֵת עַל מַעֲבָא חֶסֶן וְלִבְדִּדְדִּי וְלִדְעִי כִּיִּד חֶסֶן
 וְלֹא חֶסֶן אֵלֶּם כְּבוֹן חַסְדֵּינִי אֵל מַעֲבָר וְלִפְתָּךְ כְּדָקָה וְלִפְתָּךְ עַל מַקְרֵי רַבִּישׁ וְלִפְתָּךְ הַתִּנְקוּת לְחַרֵּם בְּעַבְדֵּינִי
 סַבְּ אִזוֹ אֲוֹשְׁגִי וְזוֹ הִיָּה דְרִישֵׁת חֶסֶן הַקְּבִינִי

הַתְּפִרְדּוֹ מַעֲשׂוֹת מְלָאכָה בְּשִׁמְנֵה יָמִים יְדוּעִים וְלַחֵם וְקָלִי וְכַרְמֶל לֹא תִאֲלָהוּ הַרְאֹת
 פְּנֵי מַעֲרִים פֶּן תִּוְסִיפוּן וְשֵׁם אֱלֹהִים פֶּן לִשׁוֹא תִשְׁאֹהוּ הַזְהָרֵת נִיאוּף וְעַבְדֵּי שֶׁקֶר
 אִישׁ בְּאַחִיו פֶּן תַּעֲדוּהוּ כִּי מַצִּית הַמֶּלֶךְ הִיא לֹא תַעֲנֶהוּ יֵשׁע לֵן

הַתְּפִרְדּוֹ מַעֲשׂוֹת מְלָאכָה פִּי הַפְּבָא וְעַבְדֵּי מַעֲשׂוֹת מְלָאכָה כַּאֲשֶׁר יֵשׁ יְדוּעִים וְהֵם יוֹם אִי נִינֵם אַחֲרָיו אֵל פְּסָח וְנִינֵם
 אֵל אֲכֻלְשֵׁי עַבְדֵּי נִינֵם אִי נִינֵם אַחֲרָיו אֵל סוּבֵת נִינֵם כְּפִי וְעֵד וְשִׁבְתֵּי אִזוֹ אֲלֵטֵנוּ כִּם כְּפִלֵּי שְׂתַף כְּבִלְתֵּי תִינְטֵי
 פְּבִי לֵתֵי עָלֵי וְכַבֵּל לֹא תִזְכֹּר עַד יוֹ כְּבִשָּׁן וְהִינֵם כְּבִלְתֵּי עַד יוֹ כִּי הַלְלוּת פֶּן תַּעֲבָרֵם דַּבֵּר לֹא תִשְׁפֹּט לְבַחֲתֵן עַד
 וְשֵׁם אֱלֹהִים פֶּן תִּזְכֹּר עַל דְּבִיר לֹא תִשָּׂא וְהַתְּפִרְדּוֹ מַעֲשׂוֹת מְלָאכָה כְּפִי הַזְהָרֵת פֶּן תַּעֲבָרֵם דַּבֵּר לֹא תִשְׁפֹּט לְבַחֲתֵן עַד
 וְהַדְרֵת מַעֲרִים דַּבֵּר לֹא תִשָּׂא וְהַזְהָרֵת אֵל אֲשֶׁר אֲקוּד וְעַבְדֵּי שֶׁקֶר עַמֵּל לֹא תַעֲנֶה כְּכַסֵּךְ עַל אֲשֶׁר כִּי
 מַעֲבָר הַמֶּלֶךְ לְךָ וְלִבְיָהּ הַשֵּׁבִי כִּי מַעֲבָרֵי לֹא תַעֲנֶהוּ עַמֵּל לֹא תַעֲנֶה כְּכַסֵּךְ עַל אֲשֶׁר כִּי

וְחַסְדֵּינִי לְבַחֲתֵן וְאֲבִנִי גִזִּית פֶּן תִּבְנֶה כַּמַּצִּית תוֹרֵתִי וְכַמַּעֲלֹת פֶּן תַּעֲלֶה עַל מִבְדְּרֵי

והשמור מגזרת אמירתו וגרי צדק פן תונה ופן תלחץ מאז באו לחסות תחת כנפי שכינת
 רק לאנשים אל תעשו דבר כי על כן באו בצל קורתו " כראשית יע "

וחמור לא יחמוד בא כשנכח להקדיר על לאו לא יחמד בית כסף חג על לאו לא יחמד כסף חזק שלום ולקחוד
 לך ונכח גמית אכנס שעש בהם הכרת דכ ואם תוכח אכנס קנאול לא תכנה אתהן גמית כל לא כפסול
 אכנס שתכנה בהם המוכח ככרת סה אל יונק קשקש של משחך כשכח שאריך ימים והכרת מוכר שעש עש אחר
 סה אל יהיו האכנס תכס במוכח ותכס תנאך באשפה וכשאלות אזהרה על יפיש פשיטה ומהן הכהן כשישג
 לתוכח אל שקכ בצד גול והשער ועמדת אשלת דכ וככל אגז אמת אלס כששרו עני טק דכ וכי יצדאקס בר
 באכנס לא תונה אמתו "

זכור פן תענה יתום ואלמנה כי צעוק יצעק לפני זהירות הלואת אח ופן תהיה לזכנשו
 והמקלל דין ונשיא עשה מעשה אמוני זך להיות המקלל דין אשמאי ונשיא עשה
 נאה ונכון בעיני הניחו לו ויקלל כי אמר לו ד" " אשכ ב" ה "

זכור פן תענה יתום ואלמנה דכ כל אלמנה ויתום לא תשען והיה כיוצא נאשעת כיתחן חג זכרנות לא ית חרז
 כשצות הית שלוחס כפל תלוה את פתי לא תהיה לו כשם ודעקל דין דכ שלום לא יקלל ודעקל דין דכ
 ונשיא כשען לא תאור וארזל כשען לא תאור וארזל כשען כשמה לשעה עש ונשיא ונשיא ונשיא ונשיא

חלק מלאתך ודמעך לא תאחר כמלואת הזרע בגידולו חק בשר הנטרף באחד
 משמנה עשרה אל תתאו למאכלו חיקור בגדי שנפל מן הגג ונשתברו
 רוב צלעותיו לארץ בגלגולו ידעת כי לא יחיה אחריו נפלו עש"ב

חלק שלחך ודמעך בארצותך והם הבוהים ודמעך הית החכמה לא נחמר לה נשע בה קבצתן
 למר כר השדה ולקחם את השומל עליה יקחם קיומך לבוהים נשעך כר השדה יא לה יחמר ועש חלק
 חלק ובוהי בר ארץ חייב בו לקח שלחך ודמעך וכעבר יש חייב קפא השורר למן חלק חוק בשר נשעך בצפת
 חייב מרפית השומעם כלל מרפית פשוטת קבוצת עקובת קושע וכו' חייב חן נשעך ית מרפית שבניוק השומע
 חיקור צבי שנפל מן הגג וקח לכל בקשה לך ארצך מר השורר בצבב השדה לפי ארצות חרפין הנוכח מן בדיעך חרפין
 נשעך על קב וקולו על השקך ולשומעם נופלם ולח' נשעך ונב אלמנה ידעך כלל יחיק חרף השומע
 נוב אלמנה

טענית רבים כל להיות אחרימו ומשמע שוא להתרחקם טענית ריב
 לא תענה ודל לא תהדר ונקי וצדיק אל תהרוג להצדיקים טהרת הרגל

בהראותכם לא יראו פני ריקם כי אם בהבאת חקם והיה כי תלכו ל
תלכו ריקם אשכנז

מצערת רכוס לא קנה חסד לבשר ומה שיש שוא רכב לא נשן ששנו ונזקק לבד עלה וששש דבר
לדין עד שירד קבכו שש כה עלה יעשן לדין עשבר שקר וששש שון שששש דבר ונבאקטן דבר
קול כפ ששבר שקר קנה עלה יאל לבד שר עד שש עלה ל קצ לבד שר יאל קדרד דכ ועל לה קדרד ברה
נק וקצן פ קל מנן לעזא שבר חייב יש לך עשבר שש עשבר א ששזיפן אוקל דכ ונק וקצן ל קדרד כיון שיש לך
שש לעקל ולקוקל א קדרד ושון לעזא שבר זכא יש לך שש למייד דכ כ לה אקצן קשט אין לך לעזזינדו ונת
זה וזו חייב כש קצקנדו נש יאל שדיך זכאי יש לו עלמים וקצ לעשקו דכ בלג זג עקדכ קנדל ששנו דבר
שחייב נש לעזר ששן דבר

ירא לך מקדושת שמוי ולא ישמוע על פיך שם אהים אחרים אשר
שנאתיהו יוסר בשר גדי בלי לבשלו בחלב וכריתות ברית ליושב האר
רחקתיהו יפיותם לא תחוז ונכרי לא תוכל לשום עליך מלך כי לא
בחרתהו א תבט א מראהו וא גבוה קומתו כי מאסתיהו אשכנז

ורא לך וקדשית אמה דכ' ויראת משהיך אונש' שם ומקדק. כיבאו וקסם אגרי אחיהם לא תכבדו. יוסר בערוב דכ'
 לא כבאנז במלב' וישו' ויוסר משאון עסור וכבדית סכ' לא נכבדת לגס כהית ולגהיקס. יפונתס דכ' לגה' כחנש'
 לא קחוס ששך שלקס וארמל לא תתן לגס חננה כדקדקט לא במטב' ולא בשטכנות מא' קבל' ש'ו ש'א לעבר' ע'ו
 ומ'ש קמאנר נ'ה יפונתס סמך על מנה ארשאנ' ק'ל כ'פ לא תמס לא תתן לגס חננה כמס' כ' אפ' לאמב
 מה' יפה בני'זה ושלח תמש' משאון חן נחסד "

כסף חרב וסוסים ונשים לא ירבה. פן יסור ופן ייזד בביעוט משמך חלבו. ~
 כושל עז אתר ועז חמס פן יקום. אשר בקרבו ישים אורב. כלי גבר זשמלת
 אשה ונשך לא תנשך כי הנשך והנשך ענשים בקרבו. כמלוה כלוה כשש
 כאשר נשה בו " אשה נ' "

כסף וזהב וסוסים דכ' ולא ירבה לנסוסים פן ישיב את נפש מבהמש. ולא ירבה לנ' נשים יתק' מלה' נשים " ~
 ובאזוב הלמש' קב'יך לרוד אהיו לא ששה ואס' הלמש' ואופ'לה לך כהנה וכנהנה וסרס המשע' הרמקד'יך
 מלפ' אהוא כהך לאות הק'פ' ל' אהכפ' וזהב' ק'ס אהכונס' כ'פ' כבישע' משאון חלבו. י' עמקאזית אהרות
 עתכ' בהס' כשטוב' ניש' מש' אהכס' כבישע' מ' ויש' י' אהכונ' וכשע' אפ' משאון' כש' כאכיו' וכאמ'ו' נ'ה " ~
 אהכס' כבישע' נ' פ' ולא י' שב'מון' אהרות' אהוא' ל'מון' ש'ות' וק'ל'ת' כושל' ט' א' דכ' וט'א' לא י'עה'
 כושל' ל'עות' אהר' כהכ' ט'כ'ט' עוש' למ'ו' לא י'קום' ט'א' ש'מ'א' מ'ה' ק'ע'ד' אהש'ד' ל'בו' א'כ'

לחככו

לחכיכו לרע כעדותו ועד חמס דכ' כי יקום טד חמס באיש כל צדו ומעלת אמה חמס דכ' לא יבא צדו
 עמלת אמה אלא יתקעו בתפאועי הנשים ואפ' ללקע לבנות מתוך אחריות ואלא להקיפ אעב בית השמי
 במקום אלא נהגו ועד דכ' לבדי תשיך כי הנשך הוא המלטה דע כדע ופונדיון כעכוע או כחלש שקיץ
 הבית הקובץ ותייבין ליה המלטה והלטה והשם סמלעדין של דכר מר והוה הנשך והשנך והשם (נסנו)
 יש להם שוש ביה אע" כשלה כלה כעש

לא ישבו בארץ פן יחטאו אותך לי ביני ובינך יפרידו לחתונ בנים ובנות פן יתחטו
 ויסורו מדרכי ויאבדו לרחוק מלבוא בקהל כהונה בת המחללת היא חרעה בביאת
 נכרי ועבר כי בה בגדו ולבנותי מה אעשה לזה היום או לבניהם אשר ילדו: ויגלה
 לא ישבו בארץ לחיתון כנס ובנות דכ' לא תחתן בים בתך לא תתן לבן ובתו לא תתן לבך לחוק לבני כנס
 אפי' באנש שקרן הוא בת שאל קבולת לבי באנש מופת לבנה סבבן אסל אכל סבבן אפי' באנש חסד
 מחזיה איה מעלת נרה ועוף הטמא: ויג' בלא סנפר וקישקישת נפשך אל
 תתנאל מחנבים ושרץ העוף ושרץ הארץ אל תאכל כמצות יקותיאל
 מדרש נבינים בפרי התלע שלא באנהו יוד יש לאל אל תראי תולעת
 יעקב מתי ישראל " וישק תא "

מחוק

מחידה אינה מעלת גיה המטבשת בפ ארית ופחא שחורול דבב קיסר מן חויה דג אטב טטלר נבד קתקשת
קס קלסטר קדבוקו בו נעסב די אטבגי תפס וכן שטובים ועדן השנה קטטנעיס בפ אטב טטלר א
תתמאל דל א קענפ בני טטלר קטבתי קונקל וקוה טרע אכרב בתרביד א נעקא א טטלר טרע טעניש טפר
קטלעג אלא טעברו אלא טעמובב אטן בו נסורי טטעס קאטק על ורבי א ביבט וילעג יטטב דל א טרנט קטת
גרא (טענג טפס יטקב טאונק קטלטר נטטבת טפר וטלעג אלא טעברו

נפישותיכם אל תטמאו ומטומאת הארץ להבדלם נקיים הארץ זפ
להיות מכל שקץ טמא ולנקותם פן תולעם נקוב פרושים בכלי
המבולה לכסותו ובשר פן מעינך יתעלם תראה ערום וכסיו
ומבשרך לא תתעלם
ישטר טת

נפישותיכם א טטטאו דכ א נטטטאו טטלר נטטטטו נטטט נטטטלס נטטטטו אלא יטטטו טקייס יקו
טטטטו טטט אטקוץ טטט ולטטטו נטטטו אלא יטטטו טטט טטט טטט טטט טטט
קטלר אטו לטו טינטפ אלא יטטפ טטטו טקוב טטטו טטטו טטטו טטטו טטטו טטטו טטטו

קחבמים עקם פנועים ומקובלים במעשיקי וכל פגשו חמתים צבא קשונלג אם יש צבא דברים קצרים לפרותם מקום
קטנה כבין ימים ניין וחלב' כפחזג עבום נפשייתו כי נכחזר כל עבום נפשייתו ומפאר איש לך א תתגלם מתוכו על יושב
כמה חזל כגז עטעלם מן קשו עפור

סודי לא יבואו לראות כבלע קדיש' והזהרת פאה ולקט כמעותך' סודים
סבוכים גונבים ומכחשים ומשקרים' ונשבעים לשקר בשם אלהותך'
שנאתי גזל ופעולת שכיר בלי להלין אתך על מטתך' אם תשכב ללא
תפחד ושכבת וערבה שנתך' ומשכב

סודי לא יבואו לראות כי סודי לשון קבוץ ועיפיג שלשון בקופדם יחד שכ' ושל' קלעים נמצא כן נקמס סודי טון
שתי עק' נאספס לעבודת קא' ומזקיר אונתם עלה יבואו לראות כבלע חת קקט וקרבום כבלע כד עבמן
וצבור חיות קפחך כפא קשורר ש סודי נזל עלה יבגמו הקטם את קבלם כפינכו לשמע וש' מקלי קפנד א
תבית את עבא הקדתי וכל א כעמיו לגי שינ' ומזקיר פג סב' לז' קבל פטר עדי כזכר וקט קסכך לז' מקט
קיים סבוכים זל סקנזם קסבוכס ענין ש יעבור עגי כן ש ענבב וכח' עקרי נשכב לקר לא יקד עקשן

ישלם סכומים שלשון נאמן בספק . שאלתי במה פ' לא בקנין וקרא שלא יקח מעלון חבירו בתורה והוכחתי דק"ל
על ויגדלו נחמת ילד משבי ולא תלין פשלת עבד וחס תתן חנותו לו או נשכרה עמך "

עדתי הטה נא אזניך . לתגבורת שלטי עליזים עירוב הנערב להוצאת שבת תיקון -
עירובין אשר תקנו חזים " עשה תעשה לחי מכאן ולחי מכאן כמין ראש תיר נקבעין
ולא זזים נאוו לחייך בתורים צוארך בחרוזים " א"ת

עדתי הטה נא אזניך פ' עדתי זה יראה העו חוטבם למג שמשנו חזל ארם כול קבוצת החשב ושלם עלי .
כמה רחל שלם קבוצים בעד קבצים הם אצטות החבים יניח עלי הם קשבים וכל קבצים וכל הקשבים
עלולים עד מה רחל עד שיטעמו כול תרפין וכונתו בזה של הקבלים העצמים מה חתיה בהלכה שהם שלזים
תקיים בתורה שריכס סתקינו להוצאת שבת בעיתופי מבאות . שעה תעשה בעבני אמי מבלש לתיס
וקניה לתי תסמן וקורה לעשה להם נמש טענו לחייך בתעוים עד מה רחל כונת כלתי סוף ראש תיר "

פחד והתירא מן החכמים . ומצותם תהיה לך חמודה פעולתם הכינו בעבור
מעיר לעיר ולהיות חוברת מצדה . פקודם ליוצא חוץ לתחום העיר תשימון
עובה בסוף תחומה לעדה . אך רחוק יהיה בניכם וביניכם כאלפים אמה במדה " יתעב

פחד והתירא מן חכמים כדורשן מה את הארץ קירא את לבנות תן ומלכותם וכל תקופת וסייגים אשאו לתורה
 דב ובעתים את ששעתי שאו ששעתי לששעתי פשעתיים הכט תקון שדוכין תקומען שתקינו לני ארצה לך
 לצד מלוצת לאיזה מלכות תן להקבל פט נכו אאלפים אמה איש לו למערכ יכול הוא ללך בערבוב זה לאלפים
 למורה והשדוכ יהיה עתין בסוף אפים אמה אכעז השיר וניש בסוף תתומה לעלה תן החק אלא ידכן
 השדוכ וחוק יען השיר יתח האלפים אמה אכל אם עתה בתוך אלפים עת לן בה .

צווי הקשאת עורף פן תקשו כיהיא רעה רבה צבי הארץ לגור בבוא מצרי ואדום
 כי גר היית בארצו ויוצא עליך רבה צל קורתתי באתי לגור וקרבתך בחנה יראים
 כחסד אשר עשית עמך תעשה עמדי ועם הארץ אשר נחת בה " וכל י"

צווי הקשאת עורף עתה וערבם לו תקשו עוד צבי הארץ היו ארץ ישלש אשקאת צבי ללב הארצות אם כן
 לני בה מצבי וארומה כותה שלום התורה לו תעשב ארצה כני היית בארצו ואלו לך כל קודת
 באת ללך והקדמתך בחיבה ואם חסד אשר ששיתו עמך תעשה שעדי כן אמה ואני באצדך כן את בעני
 ארצי אצד בה "

קדש וקדשה לא יהיה וממזר ופצוע דמא לא יבואו בקהלך קדושת הכשו

מצרי לשלש דורות להכניסו תחת חבלך קירוב מצרית שניה בבואה עם אפרוח
 לחסות תחת צלך שלח תשלח את האם ואת הבנים תקח לך " כי יצא עבד "

קדוש וקדשה לא יהיה דב לא יהיה קדש ולא תהיה קדשה קדש של הזכר וקדשה של אשה יבשל כלם כקרבן
 וכל קדושק ולא תהיה קדשה הפגיה השולדע על הדרך והזולעת למנות מלב אדם עבד קטנו תיה
 קדשה הית בענין של הדרך והלמור דב לא יבוא והלמור בקהל ה' ופגוש דפת דב לא יבוא פגוש דכר
 קדושת הכשיר ולצרי על דורות דב לא יתעבב ולצרי תם נתנגד לדורג יבוא בקהל ה' וכן אודש לדורג
 יבוא להם בקהל ה' להסתותן כם דב בעם אשר ילצו להם דורג עשוי יבוא להם בקהל ה' "

רעך אם אונאה אנאך, ובאונאת דברים אם רדפך רשם והלבין פניך ברבים
 ובחרפות אם חרפך ראיית עונשו לשמים לאודם פנים כלו לבן הפך דם
 וחשב לאיש ההוא דם שפך " אמה שתי יו "

רעך תם אונאה אונאך דב לא תנוו איש את שלעיתו ואם באונאת דבהם שהלבין פניך ברבים דלמי דב פגוש
 אש חטא דלמי פומקא ואת חונתי כשייתל האדם לעתביש יתאלעו פגו ואחך יתלבנו ונהו דאיל
 פומקא ואת חונתי ין האדם וצא לבן ולבן ה יסעב לאיש הקוץ ול התלבין פו חבירו ברבים טלו הדנו ופסך דמי

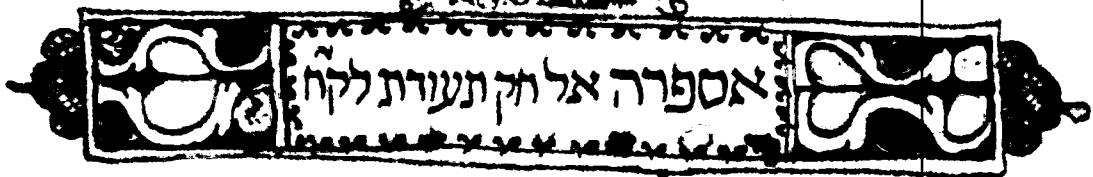
שור לא תחסום וכרם לא תעלל ולא תפאר את כל גבולו שמירת יבמה בלי להיו
חריצה ותחזור לגדול שנאחים וככה תאמר לו שורש מצוה עליך לכונוס או לפטור
בחליצת נעליך בהשילך ובלעדיך לא ירים איש את ידו ואת רגלו " מקץ שש "

שור לא תחסום דכ' לא תחסום שור בדעו וכרם לא תעלל ולא תפאר את כל גבולו כל לא תענה את
תפארתו והוא כל המעונק שכן סתרת יבמה חזקה לבמה אלא תהיה לאיש זר דכ' לא תהיה
אשת הולת הקוצה לאיש זר אלא תחזור לעזול שבאים ותאמר לו שורש ושקר היבום שלך הוא וכלעק
לא יהי תיש את ידו לקידושין ואת רגלו לא תלך אלא אם אן אתה כנזה ליבום

תורת עולה לרב' בעלותו בגשתו תמימות פניו בהואותו בבואו למכין שבתו
תפארת ארצן איש לא יחמוד והנטר איבתו לא יפרוש מלכודתו ברצות
ה' דרכי איש גם אויביו ישלים אתו

תורת שלה לג' שבות התורה שגו אלא פטנים בשנה יראה כל מכונך תפארת ארצן איש לא יחמוד דכ' ר'
יחמוד איש את ארצן כאלו וק' התנה לא ארע ארץ לפניו כל היתקנס אליין ג' ונשג' וק' ונשג'
איבתו לשדאל לא יפגש מלכודתו כל כשיטה הישג לב לא יאכל אויבו לעיניו לפ שבדעות ה' דרכי איש

ב אויבוי של איתו כל יתן אלום כעקם אלא להזיקו וישל מלך ותיק השדה השלמה לך

אשר על ספר חקקה אמת לבלתי הכר פנים בתורת הון אשר בפלגות חקרי לב חקוקה איש המחזיק ביד רעהו לשלש שנים בידו הוחזקה ולכל אשר יצא על הבית לחזקה

אספרה אל חוק פסוק הוא במ פלום ופי כורדק אחד דוד נבא אשים ל זה הקטע חק אלקו הפסוק ה' אלמל אל בנא מתה וכן אלמל המאנר אשים ל חק ולא ישבע המאטוי ואספנה בתורה עתקאק לקח אט כלקח טוב עתק לבת תנכס ופ' אשכ על ספר חוקה תורה חקוקה באמת הקמור אלא לקח פגם במאטוי אקל אוקדה לעמנה הקמור היטס אלא יבחר ויאלק זה קרוב זה צבור מן כול מעמין לא תפג עקמו כפס אלא תפג אמינו יודע בתורת הון כלת מעמנות שהמעמין עקרא הון אט' הון עשינ קריות טעו נקיה כול תורתנו אשכ כפלגות כל אשר בתוך לבנות פ'ו עתקדין ודוכסין תליד בתורה חקוקה על לית לבת איש אשכ יחזיק בבית כשקו לבת אשכ יא' לעבד לאחד ג' אשכ חוקה כפר החזקה איש יש טעם בל' אשכ הויא חוקה "

בנ

בני לא תאמץ את לבבך ולא תקפיץ את ירך ושמור גלגל החזר כי היא סבה בגלל הדבר
הזה יוסיפו לך שנות חיים במדת תשלומי כפר מרובה בעת תראה לאחריך שורו וחמרו תועים
בדרך עקובה והודעת להם את הדרך ילכו בה יתמי

בני טה תאמץ את לבבך עט לא תאמץ את לבבך ולא תקפיץ את ירך שמור גלגל החזר סבה בגלל הדבר הזה
ופ' בגלל ש' חס למקרא ואם למענות בארבעה עשר הקוץ ואם למקרא בארבעה עשר בגלל הדבר הזה ענתת חיים
ש' ש' אטע עטע וצדקה תכיל תענית כעדת תשלומי כפר ש' ש' דלל כפ' וכפ' תושפעת לך נאמר נבטא
אתתן צדק כפל אותו לך הית ותושפעת ש' זה העשן מלאוץ כפל' אתכניש ש' בשת תראה לאחריך עורו
אנחמונו לך כי קרא לאחריך עורו או חמורו תישא השכ תשיבם ולדך עקובה דל' ולדך ששת ועקובה מלמדת
וקיה בעקוב למישור אפ' דרך מעקב' עבולשת להם את הדך לפני נחמורו תושש את הדין אשר יגבר לבעל
גורו לכם משנאת א' ומנשיאות חטא הוזהירים גידול כלאי בהמה וכלאי הכרם ונבד
בשתי תכיפות לחיבורים גוף רך הלבב ילך וישוב לביתו ולא ימס את לבב חבורים כי
לא באו לעזרת יי בגבורים " אופי" ה' "

גורו לבי משנאת א' דפ' לא תאמץ את אחיך כלבדך לבי כהמה דפ' כהמתך לא תרכיש לבי • נאמר בליל לפי ש'
חזית הקמול וכלאי הכנה דפ' ובמתך לא תמרע לבי • נבד לבי • אשמו חטפי איומי שוש' ש' ונזו אל
חנע אל פאתן כאל שש' או אפ'טא אסור וכן חבורי כוז עמג ככז פאטי • בשתי תכפולת נב' אסור הלבב
תק

יתקן באלהי טלמים אחרים עד שיטעו ב' ראשי הקוץ נאנו תקרא חכמי וליכא ד' יהושע עד שיטעו נאנו אחרים
 גאלת תכפנת נפ' תכפה הוא באמנות המועד בבז ותחמתו בכוז וכאמנא ראש המועד ע' הדתכה יקרא תכפלת
 גוף כך הלכב דכ' מ' האים הידא ונדך הלכב כ' לא כאו לעזרת ה' מטע אהוא כך הלכב ויתע לבב אחיו ולת לעזרת
 "יין כהנים לשמור בנע הצרעת' פן יקוץ בהרת בקרץ רופי טומאת הארץ פן תטמא'
 ואפקוד עונה עליה בחרץ דת גוים המסיתים פן תאסה ופן תשמע לשלש שנייתם
 אשר פרשו בפרץ תחת שלש רגזה ארץ "

משל ל

דין טגים לאמר דכ' האמר טגג הכרשת פן יקוץ בהרת בקרץ שיש לאו בקטנתה דנפ' טומאת הארץ דכ' כל שבות
 אל תעשה ככ' אלה ובת' ותעשה הארץ ואפקוד טגג שיה ותקרא הארץ אתי נשכה דת גוים וכ' כ' יסוף אחר
 כן אחר לא תאכה לו לא תשמש אלו ופן תשמש לאלה שבית ד' למה פאנורם עך ותוהן ותעשין כלה פגמים אפסית
 לך כ' תמת ג' פגמים אפסיתין אנתך רגמה אכץ "

הוי החוקקים כתובת קעקע חקקי און 'ושורטי שרטי לנפש ועשי במשפט עולה העלל
 פן תעלילו במדה במשקל ובמשורה כי אני הוא הנורא עלילה המסיתים להיורר
 בכיסך אבן ואבן אמור תאמר להם חלילה לא אוכל לעבור את פי יי' אלהי לעשות
 קטנה או גדולה "

טל כב

הרי

היי הוויקייס בתובת קטקט דכ וכתובת קטקט לא חתמו כבשרה ונק בשבד לרועאס ושאנעו שרע לעמא דכ ושנעו לו
יד יעשה במשפט שילה דכ לא חתמו שיל במשפט במודה במשנה דכ לא יודיך בשפך שכן ונבין זנול קטע
זנולה עמכשת את קטעם קל המפתים למכך כך עשה חבן ונבין עשך חסמו לי חלה ל משנות סתת לא חתול לנבול לרפך קטע
לשאת קטע חו זנול קנול ליקח ככ לשכך נקנה למכך ככ לא חתול לשאת שכן נחתת

ולברוע ולהוסיק פן יעלה בלבך כי הוא לוכד חכמים ואותו ואת בנו לל
תשחטו ביום אחד נבילה ופזריפה אל תתאו למטעמים ונבול רעך פן
תחמוד להשיג אשר גבלו קחמים חלק אלוה ממועל ונחלת שדי ממרומים
ולברוע ולהוסיק לסתב לא תנסוף על הקדב הזה ולא תנעש להשיפ בעין חמש פשינות בתטלן וממשך
שפית לזכית וממש מוטן חללב וכינף חבן ולבונש בעין נפילת נד פשוט יצא משלש שפוס לנד
מכ מוט וכינף חבן חללב שרר ס הול לנד עכין מוכו אנה עובאל בית סע חבן ולא שרר לנבול עבש עט אנה
וחבן נר חו לא עשאו פוס נמד ונלה ומרפ לא נכח ונבול נשך לא נפמד אנה לא נפיד ונר חו חללב חכ
אנתל במחיק שור לשונר חשוק למכשם בתלך חבכו למשן הקחוב נכלו ומשוס אנתל חבכו לנד חללב חכ
מחונר ונלמן מרשד משונות

זכור אונאת חברים ומרידת קרח פן תחוס עינך עליו חסון זהירות נסיון
ועשר

שמנת לאוי נזיר להברילו מן היין וישאב מים בששון זחול תזחלו לנפש
 יוצח בלי ליקח כוספר ואם בא לאחוז בקרנל מזבחי לחסון ולקחתם גם
 תזה מעם פני וקדהו אסון

באר תועות חברהם דכא תוכו איש את שמינו וינעש שמינו וקטן קטנה חסרה ויגדלת קרית עם ולא
 יקר בקרנל ושבח ושבח מלמד מלמד אך כג שגשגו וקו דקל ליש זקנות נשין כולת נשון לר
 זלתיש נעמונר לתני גייר קטנין חפשיה וק חוננין ין יחיון ארד לה יערך רכל מרעבת נשבים לה יעיתה
 ינעם לתיס נישים לחתול ומחלנש ושזל לא יכל נעל לת יעבר שלגלש של נש מרלה יבון לחבו רלמא לחיו רלמחור
 לה ימאל לה קדנפ דה ת לחיון להכלה מן הין להכלה נכא מן הין נעלש מם נשון קטן דר מין יעבר יזר וק יערך לין מל
 ינעו נשון לערון קייר חורל קחלה כנש פור נפתחו מלמן ונעך ה לון קנש מעלפן תמין חטלת נש
 זקב קדנפ חכרד לטכר ונש חורל קחול קנש נידע וקחיל ונש עככל קטן יתקטן חורל נשח קלמן נכנש דנשים
 זחול נעב לת שניען על כנש ונך נפ קנברה נשש ולא נקחו כנש לנש נכא נשח קוה נשח לעשר ויש כה
 לחוז נקנע מנח קח יולבן כנש מנח דקחיל לעשר וקב' וקחנפ נש א נש מנש פד ונש נש חרפיל
 נג קרנל על שח נכנש ..

חטא לא תחטיא ולא תחנף. ובשעריך לא תוכל לזבוח את פסחי חמנו
ואשרה לא תטע ואבן משכית פן תקים למריחי. חמדת שנה שביעית
כל נושה ישמיט ולא יגוש בעמו ואחי. והיה כל הנשור וראה אותו וחי

חטא לא תפגע לא תחייב דל לא תחייב דל לא תחייב דל לא תחייב דל לא תחייב דל
במל עשירי חמנו דל לא וקדש חמנו לפי שק ויתום טל גדיעהו כתר. ושמך דל לא
לך שילי ונבן משכית דל ונבן משכית לא קננו ברכש נזרה אלג לגמנות שגן ופן בבין קדשם יק משכ
יבא יבן שזו וקדשם וישקם וס זי אלג לבנופ בני השיות בצבנם יק נזר מלפ דשם ונלג חמנו ש
שכשיר כל נשק ושלם דל לא בש חמנו. והיה כל הנשק משון נאך וקנפן לרשע המאמר דל יש אש שילי
קלמה דקינו כשדמה קשד עת קשמעה ת היה אמח בשל ימן הנשך

טעם אכילת שערים שמור. ואל תשמע לדברי מביאיך. טל טול שער
בגדידה וקרחה ומרדית פרך ירא מבוראיך. מוהר בכורות לאסור
בגזיזה ועבודה ופן תתור אחרי יצר משיאך. כי לפתותך בא ולדעת את
מוצאך ואת מוצאך אמואל ב' נ

ועם זכירת עשרים דף לא תוכל לחכול בשעך על גול שג בעזקה דף לא תתגודדו ומולדת פך דף בעבד עבר
 על תרדין בפרך יח תבונתך כלום ממי עמי לך משאל לך קטשם דף יח תרדין וחנה ירד מרי
 יפלא תנוז בבור צאך ופ קננה עמה יב משיך מוז יבדל תפגף תיבך שלפון ינמא נשיה תלל כולפתתך בן קצבל משעו
 וזין קרן קטא אשבו חזל רכונ לנשית רכונך אל אצור אבשמה שבב מן מוז רשאר יין יצרי אבדף וכג יצר לשאר
 ינדיף לשעם

קרת חשן המשפט ומוסר בדים בלי לסור ממסיבה יסור לאוי נחלי איתך
 מצות סידום ופן תאכל הנפש עם הבשר בתערוכה ירידת עיר הטרחת
 לשומה תל עולם ותערוץ המון רבה מדור לדור תחרב לנעח נעחים אין
 עובר בה ישעה לב

וקרת חסן קשפא שלפון פגב יקרת באשק נקוז לשון יח אל תפג אקוז ששך לתמן עג ירדת בן למרי לך נח
 ללא יחן חנושן דף ולא יחן חנושן נשאר בדם דף צבצבת נכון ירו קבול לך סורי משעו יש משיך שלפון ספול
 סול לאוי עמל נחן יסור ארץ יסדל על לאוי עמל איתין וק נשג לא שגול בן ולא משבב כסול עמל תער לך ישב
 בו ולא יסדע שכתב פיתום דף ושעך נכנה נכנה וסור נכנה ונכנה לך נשאו רבץ מו דנשי סור נשמי סבג
 ונא נכנה כף אבאכבס לך משעו נכשה אשור לפרם בקמ תיב ושפ כן סור למס יב ופ יח לנפש ע

יהוה יצאנו ממצרים ויהוה יצאנו ממצרים ויהוה יצאנו ממצרים
שמה עמנו קנה ונעש ש' רב' לה נערכה כעש השורר לעמן קעיר

כמעשה ארץ מצרים ונכעז לא תלמוד ואש פן תכער במבערים בריתות
דם רעך פן תעמוד ופן תחיה נשמת בנים זרים טהנם גדולים פן יקחו שמנה
ויחללו זרע ישראל לחצוב להם בוחות בוחות נשברים (היו)

כמעשה ארץ מצרים ונכעז לא תלמוד ואש פן תכער במבערים בריתות
דם רעך פן תעמוד ופן תחיה נשמת בנים זרים טהנם גדולים פן יקחו שמנה
ויחללו זרע ישראל לחצוב להם בוחות בוחות נשברים (היו)

לא יתעמר ומכור לא ימכרנה והתירא מארון עולם אשר נטה קו ממדיו
 לשלחה לא יוכל אונס ותורת מוציא שם רע' ולחרוש בשור ובחמור פן יהיו
 מחמדיו לעווי שבע אומות פן ישבו בארצם כי לשכים יהיו בעציו ולפניכם
 בעדיו ולא נשאת אותם הארץ לשבת יחדיו לן י

לא יתעמר ומכור לא ימכרנה והתירא מארון עולם אשר נטה קו ממדיו
 לשלחה לא יוכל אונס ותורת מוציא שם רע' ולחרוש בשור ובחמור פן יהיו
 מחמדיו לעווי שבע אומות פן ישבו בארצם כי לשכים יהיו בעציו ולפניכם
 בעדיו ולא נשאת אותם הארץ לשבת יחדיו לן י

מאמר עמוני ומואבי פן תרדוש שלומם וטובתם כי אין שלם אמר אהי
 לרשעים מחנה וערות דבר ונדר ונדבה ופן תוסוף להנות כמצות תמים
 דעים מספרם הכינו שלשים ותשע לבלי יעבור על פן יוסוף כמצות

רצועים ' אולי ימצאון שם ארבעים ' נחל יח

מאמר שחוט וחוקב ידל לא תכנסו עלמי ויובתי יחנה דל וקמ וחוקך קדוסי ועבות דבב לא דסעב ולא יחתי
עבות דבב ומ' דבב קטא בו חול אנהק על לשון קדש כל עבות דבבד ועד ועבד ער זר ואומר על
נעבה האומר קדוה אול ימצאון שם נכבשם אז מ חסד תחית ופ' אול על קביו ימצאון פן כל פן ימצאון שם מ' על
אז על ומשן לבו אטנן עלתן אז חסד ת' תהון אטל והכו לפכו כד פאטרו במספ' ומעין לב מ' יבא לא ישיפ' כל
במספ' נכבשם במספ' קשקש למ' ער מל ואת דה עלר במספ' קוז סופ פסוק נש' נכבשם במספ' לב קשקש יב
כל כ שטט במספ' אהז במופ פסוק די לא לשקד ונתר במספ' נחו קדו שבבנת נשק אהז נקדו במספ'
במספ' יב בחינו קוז פאטרו נכבשם

מאכל תועבה ובעל מום פן תזבחור שאור ודבש פקטקטירו בבית המעונן
מומי מקריבם ונקרבים פן יחללו שם קדשי ועבד' אדוכו אל תסגר אשר
בעל שדי יתלונן מוסר אחיד פן תבסה ומעשר שני לא תוכל לאכול
בשעריך כי אם בבל הרואה בית המוכונן עינך תראינה ירושלים נוה שאנן
מאכל תעבד דל לא תאכל כל קושע ופול תנס דל כ שאתר פק טעם פס אזור נכבש דל כ אזור
נחל

כל דבש לא תקטרו ולחמנו נח בבית המשפט זכ בית המדרש וקרא לבעה משפט מלך כל פנים דאמר למעש המשכן אהיה
 שמו קשטן והפך השט מלמד הקדושת אהיה שכן הקדושת שלמה מלמדו וקדושתן אהם הכהנים כהם מומין דכ איש משמשך
 אשר יהיה בו מעש לא יקרב כל אדם מלמדו המפורשים כל אמורא רבנאם וקדושים הם הבהמות הנקבצים לקדושת
 יב כל אשר בו הלום לא יקדושו וקם שדות או עבדי או חנוץ א י ילת וכל שאר מלמדו המפורשים כל אמורא וכת
 לא תקדושו אל ליה נשכר אל חנוכו אל תפגע דכ אל תפגע עבדי אל אדענו ובאמרי אים יהיה על ישרא מלמד לא יפסן
 את רבו לשארבו ולפג אהך פן קפס דכ הוכח תנוס את שמיךך אסם באית בתכירך דבר שאינו הגזן חייב ארז
 למכרו ולחוכמו ותקו מה שאמר ללופי אהך משעך שט דכ לא תנוגל למכר באשך כל אים בעלמא אשכ יתכ ה
נתן לא נתן אל כליך וחורמש לא תבא כי כן מצות למדין בקרב ומידות
וקצירות ועשוק פן תעשוק ולא יחבול רחמים ורכב צמודין ענין פן תמיתון ער
אבותם ומהטית משלך הו חרירדין כי כן דבר המלך לפני כל יודעי דת ודין ודין
 נתון לא נתן אל כליך דכ אל כליך לא נתן ומהש לא נתן על קמת כשך כל דבר שלכר באכר למלמד אה אוב
 במלמדו ובהלמה כהלום דכ לא תחוסם סוד בהשו וקדש הוא דכ התלמוד זה המבואר במעשה ומנה תלמי
 תבוא ארי תפגע ותפגעם אכר תבוא סקופ זמירות קטנות כל שהיא מלמדו כל את ספח קטן לא נח ושעך קטן
 לא משעך את כשך ולא יחבול רחמים דכ לא יחבול רחמים יב לשת אונקילום תכנס אה כהון מלמדו למין לב
 נש דשט הלל התחתון תקרא כתיים והשלין תקרא ככב ענין משכן לשת ולעבד יפ מנש כל לא ימדת
 אבות

וזאת לפי מים ומזון ולא לתקן הדברים אצל החומר מן החלומות שבהן נענו בעב חבתי ולא חבתי חכס או ששקם ופסקים מוס
 יחזון ומתקנתן את הדברים וזו קנה שנת לא ישבר ולא יצא לכל דבר לעבור. לעולם בפיסוק מים שכן להלך עביו היום דרך עדי
 על דרכו אין קולך נשען עבך חיל כי אין ששקם לא לבישע כל עשי אחר דבר מן עשי שבידו אף עבך עשי לא יעלה יכלה מול
 עבך ופסקים אחר זחם קשעים עבך עבך לבישע חזק ונערים ל קולך נשען עבך חיל על ככל בעל עבך

אמור היתב ונתי יתקן דלת שלש מאות עשרה כי יתקן למה מרד אב נחמך יש לי לא יעבך ששקם יש לי כי יתק
 יעבך מן עבך חיל ששקם יש לי כי יתקן למה מרד אב נחמך יש לי לא יעבך ששקם יש לי כי יתקן למה מרד אב נחמך יש לי
 חיל ששקם יש לי כי יתקן למה מרד אב נחמך יש לי לא יעבך ששקם יש לי כי יתקן למה מרד אב נחמך יש לי לא יעבך ששקם יש לי
 עבך חיל ששקם יש לי כי יתקן למה מרד אב נחמך יש לי לא יעבך ששקם יש לי כי יתקן למה מרד אב נחמך יש לי לא יעבך ששקם יש לי
 עבך חיל ששקם יש לי כי יתקן למה מרד אב נחמך יש לי לא יעבך ששקם יש לי כי יתקן למה מרד אב נחמך יש לי לא יעבך ששקם יש לי

סור מני הדרך לשוב אל עומד שכחתי ממאכל תועבה וחילולו סוררתי
 המחזקת במבושיון ומועשר שני בלי לאכול באכלו סחורתי תגרי אונאה בכדי
 אונאתו יחזרנו ויקבלו והשיב את העוהה לאיש אשר מכר לו בגרמית ק

סור מני הדרך זל סורך מן הדרך שלחני אשתי עבתי מענים עב ופסקי עמך בעדי לא קשעב למחן ומחל
 קשעב עב לא קשעב למחן ומחל קשעב עב לא קשעב למחן ומחל קשעב עב לא קשעב למחן ומחל קשעב עב לא קשעב למחן ומחל
 קשעב עב לא קשעב למחן ומחל קשעב עב לא קשעב למחן ומחל קשעב עב לא קשעב למחן ומחל קשעב עב לא קשעב למחן ומחל

דברים אסורים אפי' בהנאה ואסור ג' אפי' חלופהין דכ' לא תביח אתנן זעה ומקור טב שהוא אסור אפי' נחלק שמה
 בעלמ' נז' וחילולו של ה'ול אפי' תיקרי הילול' אלא חילול' אמתק' של הכסף סודרת המזמקה בשבועין אפי' נכסן
 אפי' נחמד והחזיקה בשבועין וקצותה את כפ'ה ומעשה כ' כל' לאכול באכלו אפי' לא אכלתי באונ' חמנה שבא
 אסור לאונן ולא בערתי חמנה בעט' אחרת לאוכל' העשר כ' בעומדו ואר'ל בין אם טהור וחוא טהא בין אם
 טמא נהוא טהור פתוכת תצ'י אונאה משום דכ' ולא תונ' אפי' את שעתו נכ' פגוק'ים הם ולא תונ' קדמאה
 לאונאת דבהם ות'טע לאונאת המון נהאונאה היא שתי' בשב' לקונה או לעוכר עכ' האונאה היא בין א
 כסותהם והמאנה לחבירו אם היא בעתות הט' קיים נחמזר האונאה ואם היא יוצ' השתת' המלך כול'
 ואם היא פחותה משתת' הט' קיים ולא יחזיק האונאה ואין האונאה חוזרת אלא אם כן יש בו יוצ' של שנה
 פנוע' ד' דבהם שאין לה' אונאה שבהם שמוצ' קרקעות הקדשות ופי' שש'ק' "

עישור מעשר שני בלי לבער בטמא וברי לתת למת' ולא תסור מכל הדבר'יב
 בצדייה עונש לאוי כהן גדול וכהן הדיוט' להתרותם פן ירוצ' עבר צמח
 כויה עמי לתורת' הט' אצ' טנופת צופים היא לתחיה' וגם זבת חלב'ה
 ובבש היא וזה פריה " שלח' י"ב "

עישור' המש'ט של לבש' בעמ' דכ' ולא בערתי חמנה בעמ' ולא נתתי חמנה למת' לא ששיתי בו כ' כ' כ' כ'
 מבאין חזקה של' להוציא דע' מש'ר כ' לא באכילה נשתה ואפי' לתכבין למת' או לשנות לו ארון

ומה כלפי ה'ה' במזל ולא תסור עבד הדברים כמזה הדברים אשר ידו לך שונא לני כהן גדול כמ' ונתן ה'ה' לך
 לא יין נאכז אל תשת ולת גדל פרע נבל הלחון המנונין גם להתיבותי פן ידגש אם שבמך על לא מהם ילגו
 בשועת כי נופת צנפים היא לחתיה לטהר עבד אשר ימנה אותם האלה וחי בהם וזכר חוב ודבא היא בלתי
 וזה פריה כמ' חתנה אלן דבהם שאדם שואה אותם אומד פנותיהם בעמ' והקדן קימת לטהר נא. הן כבוד אב
 נאס נר ותת כמ' כמ' וזה פריה דל וזה פריה אל תורה "

פן תנף ברזל על אנני מוצחי ותחלל בניינים נכשפים פירוד גרושה בלי
 לשוב לקחתה וכהן גדול פן יטמא בנאספים פירשתי עונש לאויז (במספר)
 שבעה מבוארים והשבעים והמאתים העורפים
 כמ' דכ"ג "

פן תשם ברזל על אבני מקביתי דכ' לא קטף שלגים בזמל לא חבבה אתהן גמית אבנים שבעה בהם ברזל
 ותחלל בנטיה נכשפים דל נמשה שלגון כי נכפוף נכפפת ומתכנ' ארי חשדא חשתי פירוד גרושה עליה
 יבל כמלה הא' אשר שלמה לעוב לקחתה וכהן גדול פן יטמא בנאספים והם המעשים כמ' ונבע עשת ויאספ
 דכ' על כל נפשות ישת לא יבוא ונאספים לעין בראור כמ' משאופ לבן אהסית הקלפה תקרא משאופ לפי
 גיתולה קלמן שבען וכן ביוט ס' א' תאף תאפי והשלך הארבה אופלת הקלפי והשן מתלבן "

צבי פאר כל המצות תמו עד הנה בברירה ציצין ופתחי הדת ופתחי

נדה אשר הם גופי הלכות וסוד כל התורה בחירה צדופות וקראות במנין שש
מאות ושלוש עשרה מצות בסדירה דרשו מעל ספר ה' וקראו אחת מהנה ליה
נשברה " יאשה נ" " "

צביו יאור כל המצות לא צבי נשאת תפארת קם כל המצות בין מצות ששה בין מלת ואמר זרסאורכ שיה לט
עתמו סאן כל המצות בבאור טבין המצות הקלות והחמורות ופתיחה נדה פבש לא האמה סאבדה ופניה
שכמה לאמר עוד לחונר לפתחה ואחזק שהם הלכות קשות מאד נמש אמר הם צפי הלבנת כנפגות והבאור
חזק לומר מה הם עתמו עד הנה כבהרה קם מצות לית ולעב בלכש חבג שבחנה סרהים ואם תרסו
לשמור כל המצו דכסו ולעב ספכ וקראו בו עכס כתובים בו אחת מהנה לא שדה "

צירוף דת שנכתב עשרים וארבעה ספרים שבתורה ושנביאים ושנכתוב
נכתבים צפצוף חכמות שנכתובים דברים נחמדים ונאהבים צבור משלי
חכמים וחידותם נחקקו נבואה המה דברי דודים ערבים ותנח עליה
הרוח והמה בכתובים " בהטאות י" " "

צירוף דת שבכתב כד ספדים שבתיקה ה קם ספר כראשית ופ' אמות ופ' וקרא ופ' כטבד ופ' זכר
ועכנביאי ח ספדים והם יהושע אבנאים אמואל מלבים יאשה יתניה יחזקאל תי ספדים
שכתובים

אכתובים תלים משלך איוב דבא עזרא דברי הימים שיר הפילים קהלת משנת חסתר משנת חכב משנת דוד
 קריב ספרים מצאן לאין דבור כש שקורא דברי השופות שפבאן לאון דבור וכש לאן פבו פהם ופבתה
 האדקה את פה כאלו אש פתחה פה לדבר דבר ומשלי חכמים ותודות משלך הוא הדבר הנראה והמלבין עד
 והתורה בא משנת קטשן נחקקו בבואה בדברי הנביאים ונכ הפתבים אש בנות הקולס ומש ותנן שיהם
 קרוח ובה נאמרו הכתובים בנות הקולס "

קריאת דת שבעל פה נששה סדורים סדורים על און שומעת קשר אמונת
 עתך חוסן ישועות חכמה ודעת אשר לכל מודעת קבועים על מכוונתם
 ייראת יי אשר על ראשיהם מקבעת כלם נבואים למכין וישרים למוצאי
 דעת " משל ית "

קריאת דת שבעל פה קראת לפי דרכו לפי שגדך לאות הקול נדל תורה אכתב פהיא סשה פלדי משנה
 נש זמל נקט זרע מועד נשים נתיקים קדשים עהדות ואפלטתא מעל והיה אלוטת שתך חוסן
 אנעת תכנה נדעת יראת ה' היא אונבו אלוטת פלדי זרע חוסן פלדי נשים ישועות פלדי נתיקין תכנה פלדי
 ודעת סל עהדות ומשפז ביתא פלדי משנה בצרקים הם חמש מאנת ונ פיקים יכאת ה' היא אונבו
 יל ושידך קריאת התורה היא יראת שלים ומהש כיראת ה' אשר של ראשיהם נקבעת שגונות של הלש "

בתיה

כתובים הם כתב תורה וכתב כהונה וכתב משפט וכתב אש טוב שלה של נביאים ואש טוב הוא יראת אלה
ואנשים טובים שלם של נביאים

רועה ישראל האזינה ודרוש בנים מיד שוביהם ראיית פנים תשב כמאז
ולערך שלחן אל אביהם רציית חגיגת יום זה תזכר לראות בבנין בחירות
בית נזיהם ולהיות היהודים עתידים ליום הזה להנקם מאיביהם "נמצא"

רועה יבטל האזינה של שם לזכרון רועה יבטל האזינה וזכור כעס וזכור כעס ראיית פנים לכתוב
אלה פעמים באה ידאג כל מטרף חטאת יום זה כל רצה כגורב חסדך יום זה אחא יום אכא
תזכר לך כל יבטל כמי תזכר למעשה חזק לאטה הבאה נשאת לך כש ואשבתם סה לך למעשה הזה כשת
חיה שפכשו לאטה הבאה לחיית היהודים שתייהם לנס הזה לאטה אחות

שיקמורת ואישיים וניחוחים תחשב היום זכירתי שעה קרבני כשה
חנעקד חליפת חגיגת יום זה תמורת שדי בזכרי בהתעמא על
נפשי אעלה על ראש שמחתי ואברך בשירתי לאל העונה אותי

ביום צרתי " ושלמה "

שני יקווה פ' ארובן כח זכר א' ליהוה ותשם כש זכר יה' נחיה פ' כחם יקראת ונקוים תחבב יהוה
 מטות ואלת אשרה פ' טעם נקבל קרבנך מה אצל יוסף לפני אדניו כחך הענקי כח טרן
 אלה תמיתו אל קרבן ויהי קרבן כחך אצל ה' כחך וקרבנות נקרבו כחך יסוף יקרב
 אלה כח איתו כחשך קחם אחר יאמר שו' אחר כחשך קרבן יחד תקרב כי כחשך א' יתקן חיידי
 וקרבנה נחם למען הקוים וקרבם א' נשאר דוד לבגשען וכח אקבלה אה הענקי כח יח קרבן יח
 וטות כחית יאמר וקרבנות חבנות עה כחבי כח אקביל אהך כח טעם מה אקביל
 כחשען של ע' כחשען לפני טעם קרבן של קרבן ויתשען ע' יתן ע'

יערב רנתי ויוחק שיחי לפניך כמלואת אבן ויהלום תקודש היום
אדון השלמים אשר זכתנו לבוא עד הלום תזכנו עם כל
שדאל חבירים לראות בבנין בית שילום יונם כל השם הנה
 על מקומו יבוא בשלום "

יתרו א "

יערב כח ויתקן סיח לפני חלמן נשכח לה שחת יהודה נידו פלי וילמן כקולך טכ עתק שח לפני
 אה יקוין לשלם אה וקטני ולפניך אה יהיו תקוקים לפניך לשלם ע' איתק שח כחשען אהן
 וקבל

ויהלום ויהיה ראש ארץ זרין ממלא בתים במיד בקודש קודש כל וקודש אשר זבין קשלוים אשר זכתן לבוה ער
קלום נפ' קלום נעם נעמו אנוסנת לבנה ער קודש כן קודש עם כל נש' לבאור זכתן זכר שלמים ארז ער קודש נש
כל דש קודש של שנתו יקד בשלום לשקום קודש איתנה נקמן בערוד בתמינו לשן רכן יק רכן שלמה אה קודש

יום זה
נוטה עליה

יתגלית
 דבר אל שמעו
 תפליא עצה
 ערת נעימה
 דא הודיעם
 באזני חמוגי
 נפושוד ופסלו
 שם שמהאל
 דכבר שבת
 ואלמנים

נחלו עם זה
 וחסד נשיה
 ודת חורית
 עם נושעו
 גדול העצה
 תורה תמימה
 וקול השמים
 דבר בסני
 וצא תאמר לו
 לשוא אל הואל
 דין גא ברוח
 במוכ מערנים
 ואל תהי צפורה

על יד תענה
 לך רפיה
 מאד נעלית
 וחלו וזעו
 לעם חן מצא
 להנחיל איומה
 ראו השמע עם
 הלא אני
 העשה לו
 כי על כל אל
 כי בו שבת
 ותאריך שנים
 כי האדם

איש האלהים
 תהלה אלהים
 עד כל אלהים
 מפני אלהים
 בעיני אלהים
 בא האלהים
 קול אלהים
 ואין עוד אלהים
 אדם אלהים
 גדול אלהים
 ויכל אלהים
 לפני אלהים
 בשלם אלהים

חזק כבד ואלו שנים על כוסלחוק אמר : כול מל : גיזו : לעו פתח : גיזו : חזק : חזק :
 חזק כבד ואלו שנים על כוסלחוק אמר : כול מל : גיזו : לעו פתח : גיזו : חזק : חזק :

רַחֵם וְזַמְּה חַיִּימָה
בְּרַעְיָה לֹא תַעֲנֶה
קִבֵּץ אֶח לֹא
תִהְיֶה חֲרָדוֹ
דַּבְּרוּ בְכוֹשֶׁה
דַּמּוּנֵי עִם ז'
חַי גּוֹאֲלֵנוּ

וּמֵאֲנֵי מַרְמָה
שׁוֹא בְּמַתְאַנֶּה
תְּחַמּוּד גַּם לֹא
וְתַמְהוּ וּפְחָדוֹ
בְּיָבֵי יוֹשֵׁר
בְּחַת אֵל שְׂמַחוּ עֲלוֹנוֹ
יִקּוּף יְדֵינוּ

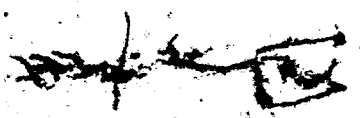
פֶּן בְּאֵף וְחִמָּה
כִּי שֵׁשׁ שָׁנָא
תִּתְאוּ אֲשֶׁר לוֹ
וַיִּגִּידוּ
וַעֲשֶׂה כָּל אֲשֶׁר
וְאָמְרוּ לְכוּ חַזוּ
וְחִישׁ הֲרֵאֵנוּ

יִפְקֹד אֱלֹהִים
יְי אֱלֹהִים
נָתַן אֱלֹהִים
פּוֹעֵל אֱלֹהִים
צֹוֶה אֱלֹהִים
מַפְעֵלוֹת אֱלֹהִים
בִּישַׁע אֱלֹהִים

שָׁמֹר לְבִי מֵעֲנָה הִיָּה כְּמֵאד נִעְנָה
וְהוּא יִסְכַּח אֲשַׁמָּה וְהוּא יִרְבֶּה עֲצָמָה וְהוּא יִתֵּן חֲכָמָה לְהַבִּין גְּמָהרִים
אֲכַפֵּר תּוֹשִׁיּוֹת מֵתוֹקֹת לַפִּיּוֹת

יִרְאֶה אֵל וּמְנָה
יִתֵּן חֲכָמָה לְהַבִּין גְּמָהרִים
וְאֲצִיב תַּלְפִּיּוֹת

הַמְּחַנֵּה עֵינָיו שֶׁעֵנָה : זִקֻף עֵינָיו עֲחִידָה : מַעֲנָה דַבָּר מִן חֲמוּמָה מַעֲנָה לְשׁוֹן : כַּעֲבֹ כַּכַּעֲבֹ תֵן לְעֵינָיו וְעַל צִלְפוֹ יֵשׁ : וְהַמְּחַנֵּה
מִן מִן מִן זֶרַע יִמְכֹּר : אֲשַׁמָּה אֲשַׁסֵּם : עֲלַמְ חוּזֵק מִן כִּי עֲלַמְתָּ פִּסְנוֹ : כַּמְּחֵרֵי עֵינָיו פְּחִיּוֹת מִן וְלִמְחֵרֵי עֵינָיו יִתֵּן וְעַל מִס
וְעַל מִס פּוֹשֵׁי עֵינָיו כַּמְּחֵרֵר כַּקְרָאוֹ כַּמְּחֵרֵי : מוֹשִׁיּוֹת תַּחֲרֹק וְנִקְרָא' הַתּוֹר' פּוֹשֵׁי פִּסְנֵי שֶׁמִּשְׁעָה שֶׁמִּשְׁעָה כַּאֲדָם לְעֵבְרוֹת
זֶמְרָן וְעוֹד לֹא לְעוֹלָמֵי עַד כִּיפּוֹד מוֹסֵד : תַּלְפִּיּוֹת הַסֵּינִי הַמְּחַנֵּה וְנִלְעָטוּ אֲלֵי מַנְעָה : יֵשׁ מִ

אוהדות לדבי שלמה בן גבירול

כה

67

אֶזְכֹּר כְּעוֹלָם עֵשָׂה	בְּרַת מְעוֹז וּמַחֲסֵה	וְעַל פְּשְׁעֵי יִסָּה	מִגְּלַה נְסֻחֵי רִים
שְׂמֹנֶה וָאַרְבָּעִים	וּמְאֵתִים נְטוּעִים	כְּמוֹ מַסְמְדוֹת תְּקוּעִים בְּמַסְפָּר אֲבָרִים	
בְּסִינֵי גִדְעוּ	וּמְרוֹם נִשְׁמְעוּ	וַיַּחֲדוּ הַטְּבָעוּ	בְּתוֹךְ עֲשֶׂרֶת דְּבָרִים
אֲשֶׁר הִתְּנוּ הַתְּנוּת	בְּאוֹתוֹת נִשְׁתַּנוּת	בְּמַסְפָּר הַמְצוֹת	וּבָהֶם נִאֲמָרִים
וְהַמּוֹרֵעַךְ	וְהַמּוֹרֵעַךְ	עַד אֲשֶׁר לְרַעַךְ	נִתְּנָם נִחְקָרִים
הַרְעִים אֶל דַּעֲוֹת	בְּקוֹל הַפְּלִיא זוֹעוֹת	מִקַּפֵּץ עַל גְּבֻעוֹת	מִרְלֵג עַל הָרִים
מֵעַת קָרָא אוֹתָם	רַעַה אַחֲזָתָם	וַיֵּצֵא נִשְׁמָתָם	בְּרֵחַת וּשְׁבָרִים
הַזּוֹרֵד מִל אֲדִיו	לְעַמּוֹ וְעַבְדּוֹ	וְהַלֹּזֵב בְּחֶסְדּוֹ	נִשְׁמוֹת לְפָנָיִם
אֲנִי הוֹצֵאתִיךְ	אֲנִי הוֹצֵאתִיךְ	אֲנִי הוֹצֵאתִיךְ	בְּדַרְכֵי מִישְׁרִים
לְיָד אֵל אִיִּם	שְׁתֵּי פְעָמִים בְּיוֹם	לְחַתְּפֵלֶל יָם יָם	עַרְבִים וְשִׁחְרִים
לְעַבְדּוֹ וּלְאַהֲבוֹ	בְּלֵב וּלְדַבְּקָתְבוּ	וּלְחַמֵּךְ בְּנִתְיָבוּ	פְעָמִים וְאַשְׁוֹרִים

וְזָכֵר כְּעוֹלָם וְאֶזְכֹּר : מְעוֹז כְּפִי' נְקֻדָּה מְעוֹז : מַסְמְרוֹ מִן וַיַּחֲזִקְנוּ בְּמַסְמְרוֹ : כְּטַבְעוֹ מִן טַבְעוֹ וְכֵמוֹ עַל מַה הַלְנִים הַטְּבָעוֹ :
 סְמוּת מִן כְּמוֹ מִיוֹכָ' עֲנִין רַחֵם : נִשְׁתַּח' מִן וְגַל חֲטִיף לֹא יִשְׁוֹכֵה : וְהַרְעִים מִן בְּכַמֵּד הַרְעִים : וְהוּא עֲנִין רַחֵם :
 הַזּוֹרֵד מִן וְסִיִּם לְעוֹס וְסוֹא עֲבִין הַנּוֹשֵׁה : בְּרֵחַת מִן כְּרֵד אֲשֶׁרִים רַחֵם וְהוּא עֲנִין רַחֵם : אֲדִיו עֲנִין מִן וְגַל חֲטִיף הַלְנִים :
 אֲנִי הוֹצֵאתִיךְ : מִלְּאֵל אִיִּם : וְלַחֲמֵךְ בְּנִתְיָבוּ וְהַלֹּזֵב בְּחֶסְדּוֹ : עַרְבִים וְהַשְׁוֹרִים כְּטַבְעוֹ מִן טַבְעוֹ וְכֵמוֹ עַל מַה הַלְנִים הַטְּבָעוֹ :

אזהרות לרבי שלמה בן גבירול

לקרש תעצומו	ליראה מועמו	להשבע בשמו	בלי שוא ושקרים
בצדק הינהו	ולרדוף צדקה	ולשמור דתהו	ולעשות מאמרים
דבריו שים מרפא	עלי לב גם על פה	וכתכם על ספי	מזוזות ושערים
ושננתם תמיד	לבנה ולתלמיד	ומפרכות תצמיד	מאת הנגמרים
בכור בנים תפדה	וטוטפות תעדה	ובכנעני תרדה	ותמול בבשרים
ותפדה פטר חמור	והשבת תשמור	וההלל תגמור	בימים נספדים
ועל בנפי בגדה	גדילים תעשה לך	ותקוה דל תך	תפיים ברברים
קבע בהפת מזון	באט ובחפזון	גרא תמצא רוזן	בענוי כפורים
עכזש עני השב	ואתך אל ישב	והגולה תשב	ועושק מסחרים
היה לשב עניו	לשמרו ולשמרו	זתקום מפניו	ופניו נהררים

לקדש שיקד עס ה' דרפי' כחכני' משאל ועבדי' תענומי' לפני' חזוק וכו' כלנוי האל ית' סיפי' מחזר' מן יחובי' אמת
הסיפי' ושלכת' ותלדס מן ושלכת' לבניך יתלמיד תחדר מן וילמד ישראל וגו' עוטפוי' תפליו' תעד' לשון עדי מן ועלית
עדיו' תרדה תגלוט מן לז חרד' פו בפרד' האמור בענד ית' גדי' לים לזית' וזלזה מן אס כספ' תלזה אח' עמי' תפיים לשון פיוס
כענין סכזוכ ותשק לרעב גם צד' קבע לשון קביעות מן וחוקי' ראשי' חדשי' להס קבעת' באס בשון' ופאת מן ואני' אחנה' ל' לאטי'
ובזעון' לשון מהירו' מן ואל'ס' אותי' כחעון' פלר' שאטי' סיביה' לחדס עסק' דב' לז' יעטר' מלברך ברכת' מזון' בזוכה' וקת' ירוזן
לשון כח' לשון הסמכה' היא' אס' צוה' עבד' פסקון' מן קבעט' תצדיעטו' יזענך' מן אצטק' תגול' יתס' זיי'ס' סוחרי'ס' והוא' אוחרי'ס'
לאדם' סיביה' לאמן' במשלו' ושמחני' לשם' לזיקנה' מן גס' אכ' גש' יעיס' נהדרים' לשון' הדור' מן ופתית' פני' זקן'
וכרין

אזהרות לרבי שלמה בן גבירל

כו

והשיב כלי אונד	והזריח הכבד	זהלמוד ותלמוד
והאכלים תנחם	והחלים תשיחם	זהדלים תרחם
ולשמיד ולמותה	לאביון יהת	ולפתוח ולתת
ולשרוף מפלצת	בכלה וחרצת	לבקר מחמצת
וקרוג וליטמחה	בהשקט ובכטחה	לענג יום מנוחה
ומשאות וכעמיסות להקים ודברים	בפי יד וכמסות	זהצדקה לעשות
והוכחת דעים	בהרר ולהנעים	זהלמיד שעשועים
ודאה מקדש ר	ויין קדוש וקדוה	זהומה וענוה
דחוס ואעלמה	לבגים ברננה	זלמוד באמנה
וראשון וצמיני	מעשר וגם מעשר שני	זשמור מעשר שני

זהוריק לשון אב או רבי מן זכרו' אריך גברו על זרנות באורי רבי מן מררה כוראס : חסי' לטון דבר בהפלה מן ואלה יתחל
 לשון נסדה : נגד אים לטון נכרת והוא פת מגוה : יתח לטון כד מן אל חירא ואל בהת : בגלה נהרלח לבון כליון מרוך :
 מפלגת מן ועשה מפלגת לאשרה והוא זחד מהשמיטי ע"ז : ונמסות לשון יכולת לן כסח נדבח ירך : ומכלות ומעכסות כלס
 פנק משל מן הקס הקס עמו : טעשועים כהורה נקראת טעשועים פן טעשועים יוס יוס : ומנחמ מן כינה קוליס : ודמה
 מן חמים תביה גו' : וסדוק מן ומדות כ' סיא מטוגס : באים חכמים מורי כוהלים מן כורוני רבי לרבים : ברמנה
 לשון מנוכה בלי ספק : והשון ושמיכי כס יוס טוב : אל חג ג' א' י' י' וכן שמיני כל פסח כדו לטעמו : כדברים
 מן גבוד והדרה אל של טס פלי עץ סרה :

מסורים

אזהרות לרבי שלמה בן גבירול

וְרֵאשׁוּ גֵּוֹ מַעֲדָרִים	וּמִבְּהֵמַת תַּעֲשֹׂד	וְגַם וְדוּי מַעֲשֵׂר	וּמַעֲשֵׂר מִמַּעֲשֵׂר
וְהַחֲלָה תָרִים	תֹּאמְלִים בְּמַעֲוֵי	וְגַם מַעֲשֵׂר שְׁנֵי	וְקֹדֶשׁ מִתְּנֵי
סְפִיחִים וְנֹזְרִים	וּבִשְׁבִיעֵית תִּשְׁמֹט	וְלַעֲד לֹא תִמוֹט	וְחֻזְקֵי יִמוֹט
וְעֹזְלֹת מִבְּצִירִים	בְּשָׂרָה וְתִבּוֹאוֹת	וְשִׁבְחָה עִם פִּאוֹת	וְתִשְׁמֹט מִשְׂאוֹת
לְדָדִים נְאָרִים	עֹזֹב לְבָלֵי תְצִיר	וּפְרֵט הַבְּצִיר	וְלִקַּט הַקֶּצִיר
נְדָבוֹת וְנִדְרִים	וְחֵן פֶּן תִּלְבַּט	בְּהַעֲנֵק וּבְהַעֲבֵט	וְאֵלֵימוֹ הַבֵּט
יְהוֹשֶׁלֶךְ עַל אוֹרִים	וְהַנּוֹתֵר בְּאֵח	בְּהַחֲיוֹתְךָ הָאֵח	שִׁמְחוּ אִמּוֹר הָאֵח
וּמִצּוֹת וּמְרוֹרִים	וּפִסַּח בְּצִלֵי אִשׁ	יִשְׂרָף בְּאִשׁ	וּפְנוּל כִּי יִבְאֵשׁ
בְּבִבּוּרֵי קֶצִירִים	וּמִקְרָא שְׁבוּעֵי	תִּקְרֵשׁ בְּחַג יִשְׁעֵי	וְרֵאשׁוּן וְשִׁבִיעֵי
וְאֵין הָעַם סִבְרִים	פֶּן יִשְׁכְּחוּ בְּנֵיכֶם	בְּסִפְרֵי תוֹרַתְכֶם	וְעַתָּה כִּתְבוּ לְכֶם

מעדרים מן ראשית גו לאנד חתן • מן הווא א' מו' שמות שיש לו לעני מן כי ימוך אחיך • ספיחים מן ספיח קצור •
 נזירים מן עבדי נזיריך • ותשמוס לשון שמיטה • משאות לשון חונן מן לא חסיה לו כנוסה ומן כי חסה נרטיך משאת
 מלוח' • תכיר לשון הסגת גבול מן ר' לי החקים • נארים לשון חוסר מן נאד מקדשו • בהענק לשון מחנה מן
 בענק תעניק והוא מתנת חנם • ובהעבט לשון משכון מן והוא יורא לך את העבוס והוא הלוחח ממון • חלנט לשון
 כושל מן עם לא יבין ילבע • האח מן האח האח ראטה • עינינו והוא לשון גילה ושמחה • האח מן ומי אחיך אמך •
 האח לשון בידה מן ואת האח לפנינו מבוערת • על אורים לשון אש מן באור אשכס באור כשדים • ופגול לשון מיאוס •
 יבא לשון סרסץ • ושקרא שביעי חג הסוכות •

אזהרות לרבי שלמה בן גבירול

כז 67

וכבש אשר נפלא	במנחתו כפולה	ושלמים ועולה	למנחת בכורים
וגבר אשר ירדוף	אחר עבדה להרוף	נפשו כעשן הנרזה	להצילה מאור אודים
גור בארץ הקדושה	היא אבן הראשה	ולא יקרא דרושה	מאת צור הצורים
לצדק ימלוך מלך	ובית מקדש מלך	יבינו להלך	למשמדת עומרים
ושפטו עם צדק	למסלה בחדק	עצמותיו עלי הדיק	להחיות מח כשרים
הקול יסקל	או שרוף ישראל	יהרגו מקלקל	יחנק רוח אסירים
משדתיים נפלא	על צבא עבודה צבאו	קדוש בכתף ישאו	להדרת דורי דורים
יוזם זכרון תרועה	יוזם כפור תועה	וסכה וארבעה	צמחים נבחרים
ערבים בסמדר	ועין עבות נהדר	ופרי עץ הדר	וכפות תמרים
זכוה הקס על	באלמנה יגועל	ובבתולח יבעל	וידהו ירים
ועד העתים	קטהר סות וכתים	ופתות הפתים	והגיש מקטרים
ונשלח גשלות	להקטיר ולמלות	לכפר ולמלות	פושעים געתרים

וליצחק

תועה כמו מידה כלומר שחזר מלמעשה כזו • כמסדר מן והכפנים סמדר • ענות כואכדס כמסולס על לנפוק רס וואל סכה
 צול • ינעל לטון מילום וכרהקה ייודכו ירים הוא גרב' כהנים • סות לטון בגד מן ונדס ענבים סיתס • וסכות כפנים מן
 מן סתנת אותה פתים • ולכלוח מן לא תשנית מלח ברית וגו' • נעמרים לטון רטי מן עתה עבן סקטרת
 ולסמק

אזהרות לרבי שלמה בן גבירול

ולקצוץ אזורים	ולמלוק ולקבד	ולשחוט פד ויוכל	וליצוק זלבלבל
לחקן געשרים	והשוק זהחזה	להגוף ולהזה	וכן ילמד עם זה
בגדים פשוטים	לבית הפרוכת	שרד ובעת לכת	ויכין למלאכת
למשחה ולמאורים	ושמן המתקן	ולחם הנהפן	ותבנות המשכן
ושתי כפרים	ושש המעדיפת	קטורת נסכת	חנפה ומזאכת
במעדים נוכרים	ויש לש מתנות	ועורות וקרבנות	ישלמים ומנות
ושופטים עם שופרים	והדישת הקהל	תר שבת יהל	והעומר לנהל
נזיקים נשמרים	ודין ארבע אבות	נפשות נערבות	למחקורת ריבות
ארבעה ועשרים	זמתנות כחנה	לחדשי השנה	זקצב ותבונה
בשני מעשרים ; להנעים	ולראות ולעלות	חנכה להעלות	והתקופות למלאות

ולצוק מן ויפקת יולבלבל מן בלולה בשמן ולקמון מן וקמץ הכהן מלא קומצו יאזורים מן אברתה לה' ינערים לשון מקנבון
 ערכת תכיה לכת שרד לשון שמוס וי' מ לשון שריד ופליט ימסורים מן שש מסורי הכתכן כמו הנחקן ל' חקן י' י' מ ל' מנין
 יסוד לבני' החסוקן ל' סדוף בלו' המרוקח בסמני' קטרת נסכת הפי' הכון הוא ל' חשבון וסכום מן וזמתנות ולא פעם
 כמוהו וגו' ושש המערכ' הן שש חלות כמפ' רשי צפי' אמור שש חלות המערכה האחת ושתי ככרי' הם לחם התנופה שהם שתי
 לכהל ל' כהן מן יאחי אתנהל' לאטי' או הוא ל' הנפישתמלית העומר בהגפ' ייהל ל' אור מן בהלן נרו וגו' ופ' הקהל היא מלכות
 הקהל הפס' במונאי שדיע' לשמוס הכורה למחקורת ריבול' היא מלכות חקור הדין נערבות מן בני' אס ערבת לריפד יאכל
 בזיקיס הם המפורשים בתחלת בבל קמא עד ומצעה והכער' וקצב לשון מדה וגבול מן וקצב אחד לשני הכרזי' ;
 להנעים

70

ח

אוהרות לרצי שלמה בן גמול

בְּעֵתִים נְגוּרִים :	וְלִטְבוֹל נְפָרְשִׁים .	וְגַם לְהִזַּת קְרוּשִׁים .	וְזַמְעִים חֲזָשִׁים .
וּמְקָרָא בְּכוּדִים :	וּבְכוּרֵי אֶלְפָה .	וְעֵכֶר עַם אָמָה .	זַכַּת צְבֻהֵמָה .
לְבָנִים הַבְּכוּרִים :	וּמִתַּת פִּי שָׁנִים .	וְצִדֵּק מֵאֲזֵנִים .	דוֹן פִּתְלִים .
וּפְרִיזֵן נְמַכְרִים :	וּמוֹצֵא שִׁפְתֵים .	וְגַם מְרוֹתִים .	זֶק אִיפּוֹתִים .
וּבְתֵי הַחֲצֵרִים :	וְדִין עֲרֵי הוֹמָה .	בְּסִימָן גְּכַתְמָה .	פֶּשַׁע הָאֵמָה .
יִשְׁלַח לְרֹדוּרִים :	בִּיּוֹבֵל וּמַת אָדוֹן .	בְּנִמְכָּר עַל יָדוֹן .	יָם לֹא יָדוֹן .
וְהַבְּדֵל שֵׁשׁ עָרִים :	וְעַת צֵאת בְּחֵמֵי שִׁית .	וְסוּד עֲגֵלָה עֲרוּפָה .	אֵת עֲצֵרֵית חֲפֵשִׁית .
לֹלָא הָמָה טְהוּרִים :	וּפִסַּח לְתַרְזֻפָה .	בְּטִימֵי הַמְקוּוֹת .	יִן שְׁפִחָה חֲרוּפָה .
וּפְרָ בָּא עַל מְצוֹת .	וּפְרָ בָּא עַל מְצוֹת .	וּקְרִבֵן הַנְרָאָה .	זֵרֵת הַדְּרוֹת .
וּמוֹסְפִין עֲשָׂרִים :	וּקְרִבֵן חֲטָאָה .		זֵרֵת וְהוֹמָאָה .

וְזֵרֵת חוֹמָשִׁים שֵׁיכְבַּד הַתּוֹרָה וְלֹמֵדִים . נְפֹרְשִׁים כִּסּוּסֵי מֵלִים . מְגִרִים לְשׁוֹן מְחוּךְ כְּלוֹמַר שִׁיחִים כְּסֻכֵּיָהּ כּוֹמֵכָה וְזֵרֵת וְזֵרֵת מִכּוּסָה מִן וְזֵרֵתָה הַלָּרֵץ וּמְקָרָא בְּכוּרִים כּוֹחַ פְּרַסָּה בְּדַמֵּי הַיּוֹם וְגו' וְתוֹרָה מְטִיבִים הִיא אֲכִילָתָה יִן פִּסַּח שְׁמִיכּוּס בּוֹ מְסִיכִים חַגּוּרִים . וְזֶק אִיפּוֹתִים שְׁלֵל יִיחֵה לֹ אִיפּוֹה וְחֵיפָה . מְדוּתִים מִן לֹא תַעֲשׂוּ עוֹל בְּעַדָּה . חוֹמָה שְׁדִיחַ . גְּכַתְמָה עֵינִין רוּשֵׁס מִן נְכַתֵּס עוֹנֵךְ וְגו' . יָדוֹן ל' רִיב וְדוּחַן אֹו כּוֹחַ ל' בָּאֵס וְכּוֹחַ כְּמוֹ לֹא יָדוֹן כְּלו' שְׁלֵל יִתְגַּלֵּה אֲסַד וְזֵרֵת עַל פִּי ש' ד' גְּכַתְמוֹ אֹו בְּשֵׁאר מְעַשְׂוֵי הַרְעִים לְרֹדוּרִים לְמַדָּה . וְעַת שְׁלֵת בְּחֵמֵי שִׁית כְּלו' וְעַמִּים מְסִלָּא אִף שְׁמֵיפִים כְּעִלָּה שִׁמְטִים ; מְרוּפָה מִיּוֹבֵד מִן וְהִיא שְׁפִחָה נְחֵרָה וְגוֹמַר . לְתַרְזֻפָה ל' רִשָּׁא . כְּדָתָה מִן כִּימֵי נֶדֶת דְּחֵמֵיכָה מְרָ וְזֵרֵת הַלָּרֵץ עַל מְעַתָּה הִיא עַר הַכְּלָל . 2

וְזֵרֵת

וזהו ואת לרבי שלמה בן גבירול

וערך הנודדים
לשלח ביערים
ומשקים נגרים
ואגדת פורים
במבושי גבירים
ונסוך מי קרים
שכר הגשברים
לדרורים
מדמי המקורים

וחרם המופלא
ואסקן הצפור
ואדם עם מכלות
ויבוס נעזבת
וקוץ כף מחקת
ותלבושת עדיה
וביומם להשלים
ושיר אבנים גדולות ויובל לדרורים
וטבול יולדה

ווראי גם נתלה
והעומר לספור
ונשרץ ונגלות
ומקרה מהשבת
לאשה נתקה
וחוק ופריה ורביה
ומשנה למושלים
ומכס ונחלות
ומורם מתורה

ויחד גם עולה
ויד ויתר לחפור
ובל טומאה להפלות בשרץ ונגלות
והסט ושוכבת
זחלוץ ורוקת
ורין אשת שביה
וערלה והלולים
ברכות וקללות
וחצוצרות עדה ומורם מתורה

דיוורד גם עולה הוא קרבן העני והעפיר סכתו בולא חמלא ידו וגו' נתלה הוא אדם חלוי וחרם המופלא מן כי יפלא למ
גדר וערך הנודדים הוא העריכה לזכרים ולנקבה בן לפי הסנים הן לפי אשר יעריכנו הכהן וייד ל' מקום מן חרב לו יד
במשמעו לחפור מחוץ לחמא לצאי חתי ביערים ל' טדה והו' טלוח הקן להפלות לשון הפרטה מן להפלי גדר מכלת
בלים וי' ל' מאלל יגברי' לשון טפך מן וכמים הנגרים וי' הסט ל' נעכוע כלו' כשהאדם מניע דבר טמא אפי' סיכיה פטות
בראש הקורב הוא כעמא אחר שפסנתו לענה וי' שוכבת היא הכדה בטומאת וי' מקרה הוא בעל קרי וקוץ כף לשון חמק בן
את כפה במבושי מן וזה חוק' במבושי' כמו במבול וי' תלבושת עדיה מן ובסיר' את שמל' שביה מתליכ' כ' וי' י' ל' פי מר
ערו' וכסיתו' ונסוך מי קרים רבו המפר' מן ל' מים קרי' על כשע' אהל אני אומ' יהוא ל' מקור מן מעין גרפס ומק
משתחיה הוא מו' כיוסוך המי' סיכיו מים וז'ים גונעין' ומשכ' למושלי' מן וכת' לו את משכ' המי' הואת המטוה על המל
פנשמים המעלים' ומכס ל' חלק מן ומכסם ל' ושיד מן ועדת אותם נשיד' ומכול ילדה מן ועברה ממקור דמי
ועיר

אזהרות לרבי שלמה בן גבירו

כט 71

וְהַתְרוּמָה לְהָרִים :	וּמַעֲשֵׂר הָאֵיפָה :	וְחֻזָּה לְתַנּוּפָה :	וְאֶפְרָה לְשִׁרְפָה :
לְהַחְרִיב וּלְהַחְרִים :	וְעַם עֵיר נְדַחַת :	לְמַלֵּט מִשַּׁחַת :	וְעֵיר יַד שׁוֹרְחַת :
אוּ מְכַר לַנְּכָרִים :	וְתַתְּנֵבְלָה לַגֵּר :	אֶבְנֵיָהּ תִּגֵּר :	וְעֵיר כִּי תִפְגֵּר :
לְעַבְדָּה לְאַחֲרִים :	בְּעֵינֵי הָרִים קוֹל :	וְהַמְסִית תִּסְקוֹל :	דְּמֵי כּוֹפֵר תִּשְׁקוֹל :
לְהַנְבִּיא שְׁקָרִים :	לְבַלְתִּי יְרוּמָס :	בְּאַחַד הַחֲרִימָס :	וְחֹלָס וְעַד זִוּמָס :
בְּתוֹת נְטֵהָרִים :	וְאִישׁ זָב וּמִצֹּדֵעַ :	הַמוֹצִיא שֵׁם רָע :	גְּבַפְרָעוֹת תִּפְרָע :
וַיִּירָאוּ נְשָׂאָרִים :	וּמְדִיחַ תִּסְפָּה :	טָמְאָ מָת אוּ גִסְפָּה :	וּבִזָּה יִרְפָּא :
תִּכְסֶּה בַעֲפָרִים :	וְדָם עַל יְבֻשָּׁה :	תִּכְסֶּהוּ בּוֹשָׁה :	וְחוּבֵל בְּחַמְשָׁה :
דֶּהֱסִיר מְכַמּוּרִים :	וְעֲשִׂיתִּי מַעֲקָה :	וְלִמְעַן תִּנְקָה :	וְהַסּוֹטָה תִּשְׁקָה :
וְלֹא יַעֲבֹד דְּפָרִים :	וַיֵּאחֲרֵ מִצֵּאתוֹ :	יְהִי נְקִי לְבֵיתוֹ :	וְהָתֵן כָּל שְׁנָתוֹ :
בְּלֵב הַנְּתַגָּרִים :	לְבַל תִּפּוֹל אֵימָה :	מִשׁוּחַ מִלְחָמָה :	וַיִּגְיַף יַד רָמָה :

לְמַלְךְ לְהַצִּיל מִשַּׁחַת נַפְשׁוֹ עֵיר הַשּׁוֹלַחַת לוֹ מִסָּתֵר עֵינָיו מִכּוֹחַ כְּלֹ' שֵׁיטִים אֹתוֹ לַעֲסֹר כּוֹסֵר לְיַד
 חֹלָס מִן כְּבִיא אוּ חֹלָס חֲלוֹ' שְׁקָר וְנַפְרָעוֹת תִּפְרָע כּוֹלָס ל' נִקְמ' מִן נַפְרָעֵי פְרַעוֹ : כִּסְפֵה ל' חֲלַל מִן כִּי יִמְלֵא חֲלַל בְּאַחֲמָה :
 אֲדִיחַ חִסְפֵה ל' כְּרִיתָה מִן אֲסוּף אֲסִיפָס : וְחוּבֵל בְּחַמְסֵה הִס כּוֹס לְעַר רַפְיֵי עֵבֶת בּוֹטֵת שְׁחִיב הַמּוֹזִיק בְּמַעֲדוֹ : מְכַמּוּרִים
 לַעֲזֵן רַחַת וְחַבְשׁוֹל מִן יִפְלוּ בְּמַכְמוּרֵי רַשָּׁעִים : מַשׁוּחַ מִלְחָמָה הוּא הַכֶּכֶן הַקּוֹדֵשׁ פְּרַשְׁתִּי מִי כֹאֵשׁ אֲשֶׁר אִדְשׁ אֲשֶׁר וּבְמִזְרַח בְּקִרְוֹ
 יִשְׂרָאֵל לְמַלְחָמָה : הַכַּמְגָרִים הַמּוֹזִיִּינִים מִן מִגְדוֹ מִרְכָּךְ עַל יַד גְּצוֹר :

מסד

8 I

ח א

אזהרות לדבי שלמה בן גבירול

אלה מצותי • ואלה הקתי • ואלה תורותי • תמימים וישרים
תחינה מהיר • ותספנה יהיר • ותמוהיר יזהיר • בזוהר המאוריק
ולנוהר יקר • בשמדם עקב רב • ובאור הנערב • ישרים מכתירים

מהיר לשון אורה חף על פיו שהוא בה"א : והספנה לשון כריתה מן אסוף אסיפס : יהיר לשון פתיות מן זד יהיר לזוגו :
והמוהיר לשון זהירות מן והזכרת אמהם את החקים : יזהיר מן יזהירו כוזהר הרקיע : ולנוהר לשון הזכרה כלו'
מזכר ואע"פ שהוא מזהיר יש לו שכר כאילו הוא מזכיר ומזכה את הרבים : עקב לשון שכר מן והיה עקב תשמעון : נערב
לשון עריבות מן וסרבה לה' וגו' : מכתירים לשון כתר מן כי יכתירו עליקים • או הוא לשון המתכה מן כתר לזער ואחור
וגו' כלומר שהישרים מקוים רחמים

תמו מצות עשה • ה' לנו לצור ומחסה :

ויהי בימי שפט השפטים ויהי רעב בארץ וילך איש מבית לחם יהודה לגור בשרי
מואב הוא ואשתו ושני בניו : ושם היאיש אימלך ושם אשתו ובעמי ושם יאני בניו
מחלון וכליון אפרתים מבית לחם יהודה ויבאו שרי מואב ויהיו שם וימת אימלך איש
נעמי ותשאר ה' א ושני בניה • או להם נשים מארצות שם האחה ערפה ושם השנית
רות ויבאו שם בעשר שנים • וכליון ותשאר האשה משני ילדיה
ומאשה : והקם היא וכלתיה ותעב • כי שמעה בשדה מואב כי פקר יהוה
את עמו לתסלחם • חסותצא מן המקו • שר הייתה שמתי כלתיה עמה ותלכה

ברוך

אזהרות לרבי שלמה בן גבירול

לך

בדרך לשוב אֶרֶץ יְהוּדָה וְתֹאמַר נְעָמִי לְשֵׁנִי בְדַלְתֵי הַלְכָנָה שְׁבִנָה אִשָּׁה לְבֵית אִמִּי
יַעֲשֶׂה יְהוָה עִמָּכֶם חֶסֶד כַּאֲשֶׁר עֲשִׂיתֶם עִם־הַמֵּתִים וְעַמְדִי: יִתֵּן יְהוָה לְכֶם וּמִצְאֵן מְנוּחָה
אִשָּׁה בֵּית אִשָּׁה וְתִשָּׁק לָהֶן וְתִשְׁאַנֶּה קוֹלָן וְתִבְכֶינָה: וְתֹאמְרֶנָּה לָהֶן כִּי־אֶתְךָ נִשְׁוֹב לְעַמְךָ:
וְתֹאמַר נְעָמִי שְׁבִנָה בְנֹתֵי לְמָה הִלְכְּנָה עִמִּי הָעוֹד לִי בָנִים בְּמַעֲוֵוֹהֵיו לְכֶם לְאִנְשִׁים: שְׁבִנָה
בְנֹתֵי לָכֵן כִּי־זָקַנְתִּי מִהָיוֹת לְאִשְׁכִּי אִמְרֵתִי יִשְׁלִי תִקְוָה גַם־הִיאִי תִהְיֶה לִּי לְאִשׁ וְגַם יִרְדְּתִי
בָנִים: הֲלֵהֶן וְתִשְׁכַּרְנָה עַד אֲשֶׁר יִגְדְּלוּ הֲלֵהֶן תַּעֲגֶנָּה לְכַלְתֵּי הָיוֹת לְאִשׁ אֲבָנֹתֵי כִי־מֵרֵדִי
מֵאֵד מִכֶּם כִּי־יֵצֵאֶה בֵּי־רֵיהוּה: וְתִשְׁנֶה קוֹלָן וְתִבְכֶינָה עוֹד וְתִשָּׁק עַרְפָּה לְחִמּוֹתֶיהָ וְרוּת
דְּבָקָה בָּהּ: וְתֹאמַר הִנֵּה שָׁבָה יְבָמְתְךָ אֶעֱמָה וְאֶאֱהִי שׁוֹבֵי אַחֲרַי יְבָמְתְךָ: וְתֹאמַר רוּת
אֶל־תִּפְגְּעִי־כִי לְעִזְבְּךָ לְשׁוֹב מֵאַחֲרֶיךָ כִּי אֶל־אֲשֶׁר תִּלְכִּי אֵלַיךְ וּבֵאֲשֶׁר תִּלְבִּי אֵלַיִן עִמָּךְ
עִמִּי וְאַל־הִיךְ אֵהִי: בֵּאֲשֶׁר תִּמּוֹתִי אִמּוֹת וְשֵׁם אֶקְבַּר בָּהּ יַעֲשֶׂה יְהוָה לִי וְכֵה יִכֶּה כִּי־רַפְּנוֹת
יִפְרִיד בֵּינִי וּבֵינֶךָ: וְתִרְאֵה כִּי־מִתְאַמְצַת הִיא לְלֶכֶת אִתָּה וְתִדְדַל לְרַבֵּר אֵלֶיךָ: וְהִלְכָנָה
שְׁתֵּיהֶם עַד־כּוֹאֲנָה בֵּית לָחֵם וְיִהִי כַּבֹּאֲנָה בֵּית לָחֵם וְתִהְיֶה כָּל־הָעִיר עֹלֵדִין וְתֹאמְרֶנָּה
הַזֹּאת נְעָמִי: וְתֹאמַר אֵלֶיךָ אֶל־תִּקְרְאֶנָּה לִי נְעָמִי קְרֹאן לִי כִּדְאֵ כִּי־הִכַּר עָרִי לִי מֵאֵד:
אֲנִי מֵלֶאֱהָ הִלְכְתִי וְרִיקִם הִשִּׁיבֵנִי יְהוָה לְמָה תִּקְרְאֶנָּה לִי נְעָמִי וְיִהְיֶה עֲנֵה־כִי לְמַדִּירָע

לך

אזהרות לרבי שלמה בן גבירול

לִי: וְתֵשֶׁב נַעֲמִי וְרוּת הַמּוֹאֲבִיָּה כְּלֹתָהּ עִמָּה הַשְּׂבָה מִשְׂרֵי מוֹאֵב וְהָמָּה בְּאוּרְבֵּית לֶחֶם
קִצִּיר שְׁעָרִים: וְלִנְעָמִי מִדַּע לְאִשָּׁה אִישׁוֹ גִּבּוֹר חֵיל מִמֶּשְׁפַּחַת אֱלִימֶלֶךְ וְשָׂמָּה בְּעֵז: וְתֹאמֶר
רוּת הַמּוֹאֲבִיָּה לְנַעֲמִי אֵלֶיךָ נָא הֲשִׁירָה וְאֶדְקָטָה בְּשִׂבְלִי וְאֶתְרָא אֲשֶׁר אִמְצָא חֵן בְּעֵינֶיךָ
וְתֹאמֶר לָהּ לְכִי בְּתִי: וְתִלְךָ וְתִבּוֹא וְתִלְקָט בְּשָׂדֵה אַחֲרֵי הַקִּצִּירִים וְיִקָּר מְקֹרָה חֲלֻקַּת
הַשָּׂדֶה לְבַעֲזוֹ אֲשֶׁר מִמֶּשְׁפַּחַת אֱלִימֶלֶךְ: וְהִנֵּה בְּעֵז בְּאֵר מְבִית לֶחֶם וְיֹאמְרוּ לְקוֹצְרִים יְהוֹה
עִמָּכֶם וְיֹאמְרוּ לוֹ יְבָרְכֶךָ יְהוֹה: וְיֹאמֶר בְּעֵז לְנַעֲרוֹ הַנֶּצֶב עַל הַקּוֹצְרִים לְגִמֵּי הַנַּעֲרָה הַזֹּאת:
וְיַעֲזֹב הַנַּעֲרָה הַנֶּצֶב עַל הַקּוֹצְרִים וְיֹאמֶר נַעֲרָה מוֹאֲבִיָּה הִיא הַשְּׂבָה עִם נַעֲמִי מִשְׂרֵי מוֹאֵב:
וְתֹאמֶר אֶדְקָטָה נָא וְאֶסְפְּתִי בְּעַמְרִים אַחֲרֵי הַקּוֹצְרִים וְתִבּוֹא וְתַעֲמוֹד מֵאוֹרֵי הַבְּקָר וְיַעֲדֶה
עִתָּה וְהַשְּׂבָתָה הַבַּיִת מְעֵט: וְיֹאמֶר בְּעֵז רֹדֹת הַלֹּא שְׁמַעַת בְּתִי לְתִלְכִי לְלֻקַּט בְּשָׂדֵה
אֲחֵר וְגַם לֹא תַעֲבֹרִי מִזֶּה וְכֹה תִדְבַקִּין עִם נַעֲרָתִי: עֵינֶיךָ בְּשָׂדֶה אֲשֶׁר יִקְצְרוּן וְהִלַּכְתְּ
אַחֲרֵיהֶן הַלֹּא צִוִּיתִי אֶת הַנַּעֲרִים לְבִלְתִּי נִגְעַךְ וְצִמְתְּ וְהִלַּכְתְּ אֶל הַבָּלִים וְשִׁתִּית מֵאֵשׁ
יִשְׁאֲבוּן הַנַּעֲרִים וְתַפֵּל עַל פְּנֵיהֶם וְתִשְׁתַּחֲוֶי אֶרְצָהּ וְתֹאמֶר אֵלָיו מְדוּעַ מִצָּאתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ
לְהַבְרִינִי וְאַנְכִי גִבְרָה: וְיַעֲזֹב וְיֹאמֶר לָהּ הֲרֵךְ הַגֵּד לִי כֹל אֲשֶׁר עָשִׂית אֶתְּךָ
אַחֲרַי מֵוַת אֵשֶׁף וְתַעֲזֹבִי אֶבֶר וְאֶמֶךְ וְאֶרְץ מוֹלְדֶתְךָ וְתִלְכִי אֶלְעִם אֲשֶׁר לָאֵשֶׁף

אוהרות לרבי שלמה בן גבירול

א 73

תמול שלשם יי שלם יהוה פעלך ותהי משכרתך שלמה מעם יהוה אלהי ישראל אשר
באת לחסות תחת כנפיו: ותאמר אמצא הן בעיניך אדני כי נחמתני וכי דברת על לב
שפחתך ואנכי לא אהיה כאחת שפחתך: ויאמר לה בעז לעת האכל גשי הלם ואכלת
מן הלהם ושגלת פתך בחמץ ותשב מצד הקצרים ויצבט סתקלי ותאכל ותשבוע
ותתור: ותקם ללקט ויצו בעז את נעריו לאמר גם בין העמרים תלקט ולא תכלימוהו וגם
של תשלו לה מן הצבתים ועזבתם ולקמח ולא תנערו בה: ותלקט בשדה עד הערב
ותחבט את אשר לקטה ויהי כאיפה שערים: ותשא ותבוא העיר ותרא חמותה את
אשר לקטה ותוצא ותתן לה את אשר הותרח משבעה: ותאמר לה חמותה איפה
לקטת היום ואנה עשית יהי מכירך ברוך ותגד לחמותה את אשר עשתה עמו ותאמר
עם האיש אשר עשיתי עמו היום בעזי: ותאמר נעמי לכלה ברוך הוא ליהוה אשר לא
עזב חסרו את החיים ואת המתים ותאמר לה נעמי קדוכם לנו האיש מגאלנו הוא:
ותאמר רות הסוואבי הגסופי אמר אלי עם הנערים אשר לי תדבקין עד אם יכלו את
כל הקציר אשר לי: ותאמר נעמי אלרות פלחה טוב בתי כי תצאי עם נערותי ולא
תפגעי בך בשדה אחר: ותדבק בנערות בעז ללקט עד כלות קציר השערים וקציר

החיט

אזהרות לרבי שלמה בן גבירול

החטים ותשב את חמותה ותאמר לה נעמי חמותה בתי הלא אנקש לך מנוח אשר
 ישב לך ועתה הלא בעז מדעתנו אשר היית את נערותיו הנה הוא זרה את גרן
 השערים הלילה ורחצת ווסכת ושמתו שמלתיך עליך וירדתי הגרן אל תודעי לאיש
 עד פלותו לאכל ולשתות ויהי כשכבו וידעת את המקום אשר ישב שם ובאת
 וגלית מרגלתו ושכבתו והוא יגיד לך את אשר תעשין ותאמר אליה כל אשר תאמרי
 אעשה ותרד הגרן ותעש בכל אשר צוה החכמה ויאכל בעז וישת ויטב לבו
 ויבא לשכב בקצה הערמה ותבא בלש ותגל מרגלתו ותשכב

מצות לא תעשה

• בצל שדי אהסה •
• פתובים באמונה בערות נאמנה •
• יקרים מפנינים •
• צאי נא לקראתי •
• חשקתיך ואזהב • | • וצדקו לא אכסה •
• עתידים וצפונים •
• אחותי רעיתי •
• פדיתך מלהב • | • במצות לא תעשה •
• וכימיה שנה •
• לבת האיתנים •
• ושמעי תזרתי •
• כמו תורי זהב • |
|---|--|---|

אהספ מרבי אהספ' מחסי • באיחיינים לטון חזק מן וחטב צליהן קטחו • נעדי קטורים מן וככלה חסדכ כליה • פוד
 מן נלוו לחיך נחויס • כלנה

אזהרות לרבי שלמה בן גבירול

לב 74

בַּצֵּאתִי נִצְבָה	בְּאֵלֶף וּרְבֵבָה	וְקוֹל דוֹרְיוֹהָ בָּא	מִדְרַגַּע עַל הָרִים
וְאֲנֹכִי יי	קָדַאתִיךָ בְּסִינֵי	זֹלָא יְהִיָּה עַל פְּנֵי	לְךָ אֱלֹהִים אַחֲרִים
וְלֹא תַעֲשֶׂה פֶסֶל	בְּרָשַׁע וּבְכַסֵּל	וְלֹא תִשִּׂים פֶּסֶל	לְהַקְנִיאוּ בְזָרִים
וְגוֹר מִדְּהָבָה	לְהִבִּיא הוֹעֵבָה	וּלְבָנוֹת מִצְבָּה	וּלְטַעַת אֲשֵׁרִים
וְסוֹר מִשְׁמַע שְׂוֵא	וְהָאֵמֶן בְּשְׂוֵא	וְלֹא תִשָּׂא לְשְׂוֵא	שְׁמוֹתֵי הַיְקָרִים
וּמִצִּוֹת לֹא תִבְאֶה	שְׁמוֹר פֶּן יִיחַרְהֶ אֶפֶר	וּלְגִזְזוֹב לֹא תִשָּׂאֶף	וְלֹא תַחֲמוֹד חֲבֵרִים
וְנִפְשֵׁי לֹא תִנְקֶשׁ	אֲשֶׁר דָּמָה אֲבִקֶשׁ	וְלֹא תִתֵּן מִזְקֶשׁ	לְהַכְשִׁיל הָעוֹרִים
וְשִׁקֵּר לֹא תַעֲנֶה	רִיתוּם לֹא תַעֲנֶה	וְעַל רִיב לֹא תַעֲנֶה	לְחַרְחֹר מִתְגָּרִים
וְהִגֵּר לֹא תוֹנֶה	וְגִזִּית לֹא תִבְנֶה	וְאֲרֻצֶךָ לֹא תוֹנֶה	כְּאַרְצוֹת הָזָרִים
אֱלֹתִים לֹא תִקְלַל	וְהַיֵּטֶם לֹא תַחְדַּל	וּבְרַמָּךְ לֹא תַעֲזוֹלֵל	וּפְרַט הַבְּצִירִים
וְלֹא תִקְלַל חֲרֹשׁ	חֲמָסוֹ יִדְרֹשׁ	וְלֹא יִצְמִיד חוֹרֵשׁ	שְׂוֹרִים וְחַמְזוֹרִים

נצב על שון סדרה מן ויען הנער הנצב על הקוצרי ברשע וכסלל לשון סכלות ובללני' או הוא לשון בטחון מן ישים והכל כסלור וגור ל' יראה כמו גורו לנס מפני חרבי שוא ל' שקר מן שוא ודבר כז' וגו' בשוא ל' שיה כלות' ששני יצרו יפיו שיום באמונ' כאל ית' ונ' ל' ש' ל' מהלמן בשוא והמה שקל מוכיח ויהי' בשוא במשמעו הראשון וסור מושך עלמו וחי' עמו תשאף תחאם מוכעבד יתשאף על' ולא תחמוד חברים אשר לרעד' תנקש לשון מוקש ויתוס ל' הענה ל' עכו מן אמנ' ויתוס לא העטן • למחר לשון עראמן למחר ריב • מתגרים ל' סכסוך שהרנוכ וסגסכתי ואגרי והוא שלא ילך רכיל להדליק המקלוקת • אלהים דיינים • קטולל לשון סטוט • ופרע מן ופרס כרמך • הציריים ימי בציר • יצמיד לשון חבור מן לעד בקר • בנצפך

אוהרות לרבי שלמה בן גבירול

ולא תאחר בכצעך	מלא אהך ודמעך	ולא תעשוק רעה	לא תאחר נדדים
ולא תעשוק שכירך	ולא תלקט קצירך	ולא תחסום שורך	בדישו העומרים
ולא תפאר זיתך	ולא תכלה פאתך	ולא תונה עמיתך	במקח ודברים
ולא תשא חטאו	אשר לבו מלאו	ולא תחשוב לשנאו	במשטמת ערים
ולא תקום עמך	לבל אקום ממך	ולא תלך עמך	פעולת נשברים
ולא תטור איבות	ולא תשאל אובות	ולא יומתו אבות	ובנים עד הזרים
ולא תשמע דברי	נביא שקר מורה	ולא תהיה אחרי	מסיתים נבערים
ועבר לא תסגיר	ופנים לא תכיר	ועל פה לא תזכיר	שם אלהים אחרים
ובספס לא תחמוד	ועל דם לא תעמוד	והחרל ללמוד	עבועות לשקרים
בצור חקי על דל	ולא תשא פנידל	ומנשך תחרל	לרבות במחידים
ומצות לא תטה	שמור פן בה תשטה	ורין יתום מטה	ואלמנה וגרים
ולא תקח שוחד	ולא יעיד אחר	ולא תאכל יחר	נפשות ובשרים

בצעך ל' חשק מן מה בלע בדמי וגו' יחונה ל' אונאה מן לא תוכו איש את אחיו במקח ודברי כלום שאסור להכנות את מדי
 אפי' בלאו' דברי' כ"ט כמו מ' כמשמעת ל' טענה מן ויטעום עשו את יעקב ערי' אויבי' מן נשוא לשוא עריך נשמי' פועלי
 מן סכר שכירי נבערים לפון פחיות מן איש בער לא ידע עהדל ענין מניעה יעל דל כפי' הככוו הוא לי דלש מן על דל ספת'
 והוא ענין המזוזה או ענין החפלי' שהנו מתפללי' ה' שפתי תפתח יפני דל ל' מסכמן ודל לא תהדר בריני במחירי' ל' ערך
 מן ולא רבית במחירי' ינפשות ובערים מן ולא תאכל הכסף עם הכשר

בשערים

אזהרות רבי שלמה בן גבירול

• ולא יעלה מלשחי	• במעלות על מזבחי	• ולא תזבח פסח	• באחת השערים :
• והכבדים תמשש	• והחמץ תרושש	• ותשרפנו בשש	• עד אחד ועשרים :
• ולא תוציא לחוץ	• בשר פסח נחוץ	• וזר וערל מחוץ	• ותושב ושכידים :
• זבחי לא תשמץ	• בזבחו על חמץ	• ולבך לא תאמץ	• לתתן מחסורים :
• ונשיא לא תאוד	• ולא יראה שאוד	• זרא ילין על אוד	• בשר ליד שמורים :
• וזבחי שלמיכם	• וחלבי זבחיכם	• וחלבי חגיכם	• להתיר נאסרים :
• וכי יגע בשר	• בכל טמא נאסר	• ולא תאכל מעשר דגנך	• בשערים
• ויינה ויצהרך	• ובכרות בקרך	• ותרומת ידך	• ומבחר הנדדים
• ולא תאכל על דם תמידי הנקדס	• ותחלב והדם	• ושני אלה אסורים	• ומהך
• ודג וחיה שניהם ועופות למניחם	• בלא סימניהם	• אשר בם נברים	• ופסחים או עורים
• זמוס בו לא יקרב להקריב שי נערב	• בגבן או גרב	• ולא יעבוד אפר	• בכבורי שוורים :
• ומיד בן נבר	• לא תקריב אשכר		

פסחים הוא כהן גדול: חמץ חקקת מכל זממיה: מרוס לטון ריחוק מן תורישמו: כש הוא טעה פסח טמיה כשר: נשח ל' סבירות מן היה דברו נסון לאחר: תשתל' סול ומעוט מן עמך מנבר מחסורים ענין לזקק ללשון יחסר לר' סמך לשון קללה: להחיר לשון יחון: נאסרים לשון יחסר שלא יביא ותורן באיסור וכתר: או כולו מן לילית חלף לוי וכו': פי לשון יחיל פי למורה: נכבדו ונרבה לה' וכו' :

במשקה העררים :	ולא תגוז בכזר צאן :	בכל מקום היצון :	ולא יעלה לרצון :
טמאים עם ודים :	ולא תאכלו תרומה :	מקודשת חתומה :	ולא תמיד בהמה :
במנחת השעורים :	ולא תתן לבונה :	מחיר בלב וזונה :	ולא תביא למנה :
ושדט בבשרים :	ולא תשים קרחת :	ועיניך תפקח :	ולא תקריב למשחה בשמן חמשחה :
לרוצחי מסתרים :	וכופר לא תקח :	דבר גיד הנשה :	קטויות לא תרקח :
בעיניך תרים :	ומצות לא יקשה :	ובכבך תצפנו :	שמור מן הנשה :
למולך אכזרים :	ובגד לא תתנו :	ולמקראי מצות :	וחוק אותו ואת בנו בלבבך תצפנו :
ומקראי כפורים :	ולמקראי הרזן :	ולעצם לא תשבורי בליך צאתך מבור ותער לא יעבור :	ובכל מלאכה להקצות בשבתותי לרצות ומקראי מצות :
על ראשי נזירים :	ולא יתרו וקטן :	ולא יצא מפיו :	ומקראי זכרון :
ויתר השארים :	ולא יתרו וקטן :	ולא ישתה יין :	לצדק ולבשרון :
ויתר הדברים :	ולא יתרו וקטן :	ולא ישתה יין :	ומקראי הרזן :

חמד מן ולא ימיר אותו וכו' : חנכה לשון סכנה מן כי נשני אלבים : יקשה מן לא יקשה בעיניך וכו' : תרס סכנד
 והגדל מלשון רמה קרני : להקצות אומר מוקנה : לרצות לבטלים מן כרצת את שבתותיה : ולכשרון סוף כשרון
 מעשים כראש הסכה : כרון לשון רינה מן קומי רוני בגילה רמו על לילי השמורות : לחלילות לשון אדמיות
 מן חלילי עינים וגומר :

וכתובת קעקע • ונקרה הנראה • בנזק לא תרקע • והמקלל יוקע • ויוכל לקבדים
 ומקרה הנראה • במחנה הפאה • וצורך לא יראה • בך עדות דברים
 ונשה לא תתכן • להשים על מסכן • וחוק לא תעשו כן • לאדיר אדירים
 ועינך לא תעלים • בנדרחים ונופלים • ולא תעשה אלילים • בהכלי הנכרים
 וצמר לא תלבש • במו פשתים נחבש • ולא תקטירו דבש • תמרים ושארים
 ולא תעלו לחמי • ולא תסכו לשמי • במזבח פנימי • אשר לפני עפרים
 בצל גוף לא תחשו • ובהם לא תעשו • והאל לא הנשו • במסת המזרים
 וחוק לא יראו • דבריו תיראו • וחיים תמצאו • ושלוש בנהרים
 ובדבר לא תשקצו • מאד חזקו ואמא • והגד לא תלחצו • כי היתם גרים
 ובדבר לא תנחשו • מאד חקרו ודרשו • ובדבר לא תכחשו • בנאליהם סרים
 ובדבר לא תבשל • חדל מהתירשל • ורא תאכל בשל • ונא ליל שפורים • ובד

קעקע לשון עומק וחרות מן החרות על הלומות : יוקע לשון מלכה מן וסוקע לאפס וגו' : כעשה לשון ריחוק מן פלאש : חתון
 חתון כלומר שלא יבקש לו כל היתר או לשון סכנון מן טובו לבנים וגו' : כחבש ל' דגון עומד מן וימנוס את חמורו : אפר
 גם גדי הארון מן סני סדיך משכי עדרים : גוף הוא מצרים מן כוף וחספכס : חתסו ל' כפתובפי' מן בכלל כגסד' ל' ק
 גמר יכס לא תעשו אהר' על סרוס האר : המורים ל' סורר ומורה : יראו מן לא יראו פני ריקס באמור' נב' ל' נב'
 בנאלי' כ' עני' ונכא' מן יחדיו כאלחו : סרים ל' בסרי' מן סרו מהר האמיו בענין הסגל : מהתירשל ל' רסיון שחרו
 שרפנה ימרשו : בשל וגו' אזכרה לקרבן עסק שלא יאכל ממנו כא ומנושל כ"א גליאש וגו' :

אזהרות לתבי שלמה בן גבירול

להלך

•	אשורך כונן • והעבדים תחונן • בצאתם לדרורים •	•	זכרבר לא העונן •
•	למלא את ספקם ולא השלחם ריקם • מרודים ונעורים •	•	ולא תגרע תקם •
•	עבורת עבדיהם • ביען כי לי הם • עבדים גמברים •	•	ולא תעבור בהם •
•	ולא תקשה ערפך ולא תתן כספך • כנשך ביהודים •	•	ולא תקפוץ כפך •
•	בתתך לחושבך • ולא ימצא בך • קסמים וחברים •	•	ולא ירע לםבך •
•	ולא תשחית זקנך ולא החוס עינך • לכלות הצוררים •	•	ולא תעביר בנדך •
•	ברית ולא להיהם • ולא תעשה בהם • בורות נשברים •	•	ולא תכרות להם •
•	בתקות משמרתם ולא תחיה אותם • ולא תחון צרים •	•	ולא תלך אתם •
•	ובם לא תהתנו • ומשכית לא תהנו • בהבלי שוא שמרים •	•	בארצכם לא ישכנו •
•	והיא לא תבנה • אבל החרם תחרים •	•	ולא תשאיר עונה בעיר עלי תזנה •
•	והיתח תל אבק • במתפכת זרים •	•	וחרם עם נכך •
•	ולא יבא ממור • בסוד עם נבחרים •	•	ועמוני תפוד •

הבוכן מן לא תפוננו: אשורך כמו לדיך: לדוריי למרות: ספקם לי סזוק מן במלא ספקו יר לו: מרודי לי דלות נמשכים
 ל' ריקות מן ויבצר ה' אם מרבי: תקפוץ ל' סתימה מן קפלה פיה: כיכורים ל' גלות מן זל יכיר יקסמים מכשפים: חברים מן
 חונר חזר ממפגרי הסדיכ יחד: תחוס ל' מחון מחלכ ומניכ: ומשכית ל' לזר מן ואכן משכית: עוכה ל' פלדי מן ער ועוכה:
 תזכה מן עיר בכלדת: נכך כמו אבק כלומר עלא ידבק בידו מלומה מן חרם: כמכשפים זרים סזוכ ועפורה: ימגור כמו תפוד
 מן גור עמי:

מכעורים

אזהרות לרבי שלמה בן גבירול

ולא תדרוש שלומים • לאכזרים וקמים • ולא תשים דמים • להציב מכמורים :
 ולא תהרוג נקיים • וצדיקים עניים • ולא תעזוב לויים • ולא ינחלו ערים :
 ולא תדרוש אל מת • אשר אין עמו אמת • והמכישף הצמת • אשר ערום יערים :
 ולא תשיג כל גבול • במצות שוכן זבול • ולא תשחית עץ יכול בעת תבנה מצרים :
 ולא תחלל בתך • להזנות מדעתך • ולא תשיב אשתך • בלכתה לאחרים :
 ולא תשבב אותה • בגדת ממאנתה • ואשה אל אחותה • לגלות המקורים :
 ולא תהיה לאיש זר • בעולת אח גגור • ולא יאכל מזון • קדשים מזורים :
 ולא תהיה קדשה • בסוד עדה קדושה • ולא יהיה על אשה • לבושי הגברים :
 ולא ילבישו אנשים • לבושי הנשים • ולא יהיו קדשים • בבגדים גכשרים :
 ולא תדדה בחורי • באחיק העברי • ולא תמליך גברי • אבל פי סן חורים :
 ולא ירבה נשים • וסוסים ופרשים • ולא ישיב חפשים • לארץ המצרים :
 ולא יסור לבבו • בסוסי מרפבו • וכספו וזהבו • וחמרת האוצרים :
 ולא תמכור עברי • בממכרת גברי • ולא תתעב מצרי • בבאו לפגורים : ולא

ממוריל - רשת • כלמת ל' כרת מן ומסנא אלמי : ערו • יערי' כלס ל' ערמה ותחבול : חשיג כמו תסיג והוא הסג' גבול ומצרי
 ערי מבלי : נגזר מל' נכרת והוא מלות יבוס : מזור ל' זר ונכרי סן מזור סייתי לאחי : מזורים לשון הפרשה כלומר סלא יאכל זר
 גרם אשר סופרם : למגורים ל' גרו' והוא גר לדק :

אוהרות לרבי שלמה בן גבירול

לוע 7

בכאו להדומי	ולא יבא בעמי	פצועים ושבורים
אשר תקח פברית	כצאת אמה נכרית בראשי אנרים	
והפדה במחירה	ולא ישול למכרה כיתר ממכרים	
שארה וכסותה	ומשכב עונתה	בקחתו בת אחרים
אסודות לכהן	והאחת מהן	בשרה לאחרים
ולא יפרוס קרע	ולא יחלל זרע	ומקדש מבצרים
לאביו ולאמו	אבל על מת עמו	אשר אין לו קוברים
לפניו ירצה	ויגיל עת יצא	כחתן מחרדים
גדולתו תרבה	וגרו לא יכבה	וזרה כפאורים
בקחת זר בתו	אבל תאכל אתו	בשובה בנעורים
שכידו ותושכו	ועל מת לא יבא	באהלי תמדורים
ובתרמית	ולא יבריל להצמית שבועי התורים	לא

אמי תחם כנפי הסכינ' מן והדו' רבלי: פרע כוח גדול סער: יפרוס ל' קרע ובוזע מן: ונגדיו יהיו פרמי: מסלר: הוא ב' ים
 ער' ונקרא מסלר פטי סכא נכוח פכל כעולם: לא יכבה הוא ל' חמיר חקד על כסובס לא חכבה: כנעורים פלן ל' ס
 ער' ונחלי: חרורים אהל פים עס מת ועל עס כנני והכסל נכרא חרורים: חרמות ל' חרמס מן ונחלי חרמיה:
 להנחיה להגריח מן וענלי אלתיחם: פסועי בחקיס מן ועסע לחורבנניו:

אזהרות לרבי שלמה בן גבירול

ולא יאכל מנתת	בלילו פן ימת	זלא תזבח משחת	בזאילים עם פרים
וזר לא יחגלע	ראות קדש כבלעי	וממא פן יבולע	בשאון נשברים
ולא יעבט אורח	ויהיה למורה	ולא יהיה בקרח	ורעיו הסמורים
ולוי חזקן	עבודה לא יתקן	ולא תקחאם קן	על פני הצפורים
וימך אמשיך	במצות לא תשיך	ואודך לא יחשיך	בארץ לא סדרים
ולא תסום דבת	במצות גבול שבת	וחזק מנתת מחבת	ומאפה חנונים
וביתך לא יסת	במצות לא יזח	ומצות פן תשכח	שתים גאמרים
ומצות לא תבערו	ומצות לא תשקרו	ומצות לא ימכרו	שרח מגרש ערים
ומצות כלאים	ורכב זרחים	ואכני מאתנים	בבימי מסחרים
ומצות לא תניף	לעולם לא תחניף	ומצות פן יוסית	לחכות נזתים בני

כליו מן כלי תהיה לא תחלל ימת ליסור מן א תערוך יא מחלל משחת ליסחיתות וספתתס וסחל לזוי מל יתקן בעל זמס מן
מפתים נכסכרים מן סלברים וכוס כגשים יחגלע ל' ערובותן לטני סתגלס הריב כסוס יכנלע ל' כסוי מן ולא יבאו לראו
כנלע את סקדס וגו' יחלע ל' סחז ז' מן ל' ספון ובלעס ומן כלע ס' ולא חמל וכו' ייעבט ל' סווית מן לא יעבטו סודתת פלו'
ולא יטרער פל קרעב אמשיך ל' אריכות מן במשך סגלי סדרים ל' סחך מן ללמות ולא סדרים רבת ל' רבני מן רבת סכנה
לה נסעי נבוא סגל יתס במסוס סבת ימחנת מן סל ספנת סגמני יסס ל' סריס ז' מן בית גלים יסס ס' ייזח ל' הנכסס מן ולא
יוח סחזון חעל סאסוד סתסס גאמרים על סס סל מן סתגסס סל סדנרים וגו' וסן ספנת סל ס' אלכויד ס' סגדס מן נלדה
סגדס סריסס סס סדרים כצו סוויסס ל' סל סניף ידג סן ל' סניף סליסס סודל ססניף ידע מן ולא ססניסו סל סל סל
וסלות מן יוסף הוס לרביס יכנו וכו'

חסכול

אזהרות לרבי שלמה בן גבירול

לז 79

ומצות לא תחבול	עלי כתר תסבול	וחילך לא יבול	ותפרח בתמרים :
ומצות לא תגרע	בעזכם לא תפרע	וחוק מוציא שם רע	ושם עדילות דברים :
וחוק לא תזכיר	וחוק לא תחניפו	וחוק לא תקיפו	פאת ראש בכמרים :
וחוק לא תתור	וחוק לא תגורו	וחוק לא תסורו	וחוק שבועות אפרים :
וחוק לא אכלתי	וחוק לא בערתי	וחוק לא נתתי	למתי גגורים :
ובתעורה העבוס	במישרים תשפוט	ופרשת הריוט	ופרשת שומרים :
וכל פרשיות	מפיקי תושיות	אשר הם בציות	מקום גהדים יאזרים :
ואחד ושבעים הם	חרוצים במעשיהם	ואלה פקודיהם	במכתב נזכרים :
אשר יתן זלעז	למלך ברוב רשעו	והמגדף ישעו	אשר ירים :
ומסית ומחיל	ובן סבא וזלל	ומכה ומקלל	ומריח ערים :
והרוכר סרה	בשם עבודה זרה	ובעל אזב לזרא	ידעוני שקרים :

ססכול מן נוסח סבל זכור לקון מטא; וחילך לזון מיל יצל לסון גפילכמן ועלכול יצל • תפרע למון במול מן למה ואכרן
 סמריא וגו' תגורו לשון יראה מן כי גורת יפני האף והחמסי הסורו ידוע מן ופן יסור ומלכך יחסים למון קצר מן לאסור
 אקרנו • נגורים כמו כרמים יבחמולת הסבוס כמו ונחורת במסמך הדיוס כולא ככין מוסוס מלמח • מוסרים ידוע מן וזכרנו
 קאסורים וגו' • משיב לבנו סוליו מן ויפקדון וגו' • מוציות חבמות ועל סס סמח יסין • כמו של אדם בעין קראו הסבחות
 כציות לסון וזכס מן כלכו צציות נבר • סמוס למון בלג • ונחילכ מן חסרולים ימיו • יסעו כמו מוסו
 בכו לאל ית' המושיע ומדית מן עיר הנדחת • לזרל לשון כחקה או סררע מן וסיה לכס לזרל

אזהרות לרבי שלמה בן גבירול

וּנְפֹשׁ רוּצַחַת * לַפֶּחַר וּפַחַת * וְעַם עֵיר גְּדַחַת * בַּחֶרֶב גְּדַחַת *
 וְנָבִיא מְרַעַת * תִּכְסֶּה תוֹלַעַת * וְאִשָּׁה גְרַבְעַת * לְבַד *
 וְהָבֵא עַל אֲרוּסָה * וְעַל בַּלְתָּ כְּנוּסָה * וְעַל בְּהֵמָה אֲמוּסָה * וְהָבֵא *
 וּבֵא עַל אִשֶּׁת אִישׁ מְאֹד יַחְפִּיר וַיְבֵא אִישׁ יוֹדוּרָתוֹ מִבְּאִישׁ * שְׁנֵי אֵל *
 וּבֵא עַל יוֹקְדָתוֹ * וּבַת בְּנוּ וּבַת בָּתוֹ * וּבָתוֹ וּבַת אִשְׁתּוֹ * וּבֵא עַל אַחוֹת הוֹרִים *
 וְעַל אִשָּׁה וּבָתָּה * וּבַת בְּנָה וּבַת בָּתָּה * וְעַל גְּדָה בְּשִׁבְתָּה * לְמַדְאֵת מְשֻׁמְרִים *
 וְעַל אִשֶּׁת אָבִיו * וְעַל אִשֶּׁת אָחִיו * וְאִם חֲמוֹתוֹ וְחָמוֹ * כָּל אֵדָה אֲסוּרִים *
 וְהָבֵא עַל אַחוֹתָו * וְהָבֵא עַל חֲמוֹתוֹ * וּבֵא עַל אַחוֹת אִשְׁתּוֹ לְפִי שְׁאוּל גְּפוּרִים *
 וּמִשְׁפָּט בְּנוֹת כַּדָּוָם מִשְׁפָּט זוּמְמִיָּהוּן * וּמִשְׁפָּט כּוֹעֲלִיָּהוּן * לְהַשְׁמִיר וּלְהַחֲרִים *
 וְהַבּוֹעַל אֲדָמִית בְּרַעַתוֹ * לְהַצְמִית * וְהַגּוֹנֵב בְּתַרְמִית * גְּפֹשׁוֹת גְּבַתְרִים *
 וְהַגּוֹנֵב אָדָם * בְּשַׁחַת יָרֵם * וְאוֹכֵל חֶלֶב וָדָם * יְהִי בִיקָר כְּרִים * : וְאֵרוֹג

ופחת לשון סוהה מן יעול אל הפחת * וכביא מדעת הוא כביא סקר שמחכבא מדעתו את אשר לא צוהו ה' * תולעת לשון רמה
 ותלעה * כנוסה שכנסה לתועה ולא כבעלה * אנוסה מן אנוס בעליו * וביאש לשון פרחון מן הכאשפס את רחבו *
 בורים כמו אבות מן ברכות אביך גברו על ברכות הורי * משמרים הם ז' ימי לינון לאשה בכדחה * זומהיפן לשון מחשבה מן
 עשית לוכאשר זמס וגו' * ארמית סתם גויה * להצית כמו להכרית מן ומכאזי ארמית * תרמית לשון מרמה ומחבולת
 יום הוא זרע ישראל מן הכומר בצמחו ישראל * ירדם לשון תרדמה מן וישכב וירדם * ביקר כרפ לשון כבשים ופול
 כני על יקודי האוכל חלב ודם שהוא נמשל לקהפה

אזהרות לרביל שלמה בן גביר

ל

80

וְאָדוּר כָּל נוֹכֵל	אֲשֶׁר פָּגוּל יֹאכֵל	וְהוּא רַק יֹאכֵל	בְּאִישׁוֹ תְּכִיּוּרִים
וְשִׁבְרוֹן מֵהַנִּים	לְאוֹחוֹ עֵינַים	וְנִקְיוֹן שָׁנַיִם	לְאוֹכֵל גִּתְרִים
וְעוֹבֵד מִפְּלִצַּת	לְכֶלֶה וְנִחְרָצַת	וְאוֹכֵל מִחֻמָּצַת	בְּיָמַי נִכְפָּרִים
וּפְסַח לֹא יַעֲשֶׂה	בְּחוּשֶׁךְ לְשֹׁמוֹ יְכוּסָה	וְאִישׁ אוֹכֵל וְעוֹשֶׂה	בְּיוֹם הַבְּפוּרִים
וְאִישׁ סֶךְ וּמִפְּסָם	בְּעֵבְרַתִּי אֲשַׁפְּטֵם	וְאִישׁ אֲזוּנוֹ יֵאָטֵם	לְמִשְׁפַּט הַמּוֹרִים
וְהַשׁוֹחֵט מִחוּץ	וְהַמְעִלָּה בְּחוּץ	וְשֵׁאִינוֹ רְחוּץ	בְּמִימֵי כִיּוּרִים
וְעוֹבֵר עַל דָּם בְּרִית־תְּהִי נִפְשׁוֹ לְהַכְרִית		וְהִיא תִקְוָה וְאַחֲרֵית לְשֶׁחַת הָאֲסִירִים	
וְהַטָּמֵא יִדָּשׁ	בְּבוֹאוֹ לְמִקְדָּשׁ	וְהָאוֹכֵל גִּקְדָּשׁ	בְּטָמְאֵם הַבְּשָׂרִים
וְהָאוֹכֵל הַדְּרוֹמָה	תִּבְזָאָהוּ מִהוֹנָה	וְכֵהֵן כִּי יִטְכָּא	בְּעֵבְרוֹ כְּאֲמָרִים

זוֹכֵל לֶשׁוֹן עֲרֻמָּה מִוְיִתְכַלּוּ אוֹתוֹ שֶׁכֵּן חֲרָם הַיִּנְקֻלוֹס בְּעֲרֻמָּה כִּכְלִי • בְּאִישׁ הַכִּיּוּרִים מִן תַּנּוּן הַיָּרִים יוֹמֵךְ • כִּדְרוֹן לִנְיָ
 סֶבֶר וְהִיא סִבְרוֹן הַבִּיץ שֶׁיֵּבֵא לְהוֹחֵז פִּינִים בְּכַסֵּף • וְנִקְיוֹן פִּינִים לְשׁוֹן זָךְ וְנָקִי וְנִקְתָּה לְאַרְץ הַשֶּׁבַע כְּלֹמֵר שֶׁיִּפְּלוּ הַשִּׁבְיִים לְאוֹר
 מוֹחָרֵי הַקְּרֻבִּיּוֹת וְתִשְׁלַח הַפֶּה נְקִי מִמֶּסֶ • מִפְּלִגַּת חֵן וְעִשְׂתָּה מִפְּלִגַּת לֹאֲשֶׁרָה וְהוּא כְּנִי לַעֲיָה עַל שֶׁסּ פְּלִגַּת לְשׁוֹנֵדִיהֶם •
 לְכֶלֶה וְנִחְרָצַת לֶשׁוֹן כְּלוּן וְגו' • סֶךְ לֶשׁוֹן סִיכָה חֵן וְרִנְיָת וּסְכָת וְהוּא שְׁמֵן הַמִּשְׁחָה שֶׁנֶּאֱמַר כִּי עַל בְּשַׂר אֲדָם לֹא יִסַּךְ • וּמִפְּסָם
 שֶׁיִּן פִּיטוֹס הַקְּסוּרָת וְהוּא לְשׁוֹן תִּקּוּן • יֵאָטֵם לְשׁוֹן סְחִימָה • הַמֵּאִרִים חֲמִים מוֹרֵי הוֹרָה וְחִינוּ כִּמְסַח הַמִּירִים דְּלִכִּיל •
 הַמְעִלָּה בְּחוּץ מִן מֵה שֶׁנֶּחֱבַד פֶּן תַּעֲלֶה עוֹלוֹתֶיךָ • וְשֵׁאִינוֹ רְחוּץ אֲזַלְתָּ לִּכְהֵן שֶׁלֹּא יִמַּשׁ בְּלִי קְדוּשׁ יָדַיִם וְרַגְלֵי שֶׁחֵיבֵי מִיתָה
 בְּיַד שָׁמַיִם • בְּמִימֵי כִיּוּרִים מִן אֶת הַכִּיּוּר וְאֶת כָּוִי • חֵדֶשׁ מִן וְכִסֵּי לִכְהֵן יָדֵי אֲחֵרֵיךָ •

נת

א • • • • •

וְהָאוֹכֵל טָבֵל •
וּמִתְבַּל יוֹסֵר •
וְהַזֶּה הָעוֹבֵד •
וְהַמּוֹת רְתוּי •
כָּדוּ מְצוֹת עֵשָׂה •
אֱלֹהַת הַתּוֹרוֹת •
יִמְהַד אֵל עֲלִיּוֹן •
וַיִּקִּים אֶת סִבּוֹ •
וַיִּרְאוּ מֵתֵי מִסְפָּר •
וַיִּמְרֹאוּ הַיּוֹמִיּוֹת •

יְבוֹאֵהוּ חֶכֶל •
טָבוֹל יוֹם הַנְּמִסָּר •
בְּמוֹתוֹ אֶפְבֵּד •
לְפָרוֹעַ וְשִׁתּוּי •
וּמְצוֹת לֹא תַעֲשֶׂה •
יְסוּדוֹת גְּבַחְרוֹת •
לְקַבֵּץ עִם אֲבִיּוֹן •
וַיִּגִּיהַ חֲשִׁבּוֹ •
בְּקוֹם יִשְׁיִי עֶפְרַי •
רַגְנָה פִּיּוֹת •

וַיִּגַע לְהַבִּיל •
לְשִׁמְשׁ וּמְחוֹכֵר •
וּמְאָרֶץ יֶאֱבֵד •
וְטָמְאָה הָאֶתּוּי •
בְּעִזְרַת צוּר מַחֲסֵה וּמִגֵּן לְיִשְׂרָאֵל •
וְלַהֲנֶה פְּאֵרוֹת •
וַיִּבְנֶה הַר צִיּוֹן •
וַיִּתֵּן עֲזוֹ לְמִדְבַּר •
וּכְתָקוֹעַ שׁוֹפֵר •
וּכְמַעֲזוֹת אֲרִיּוֹת •

וַיִּאֲחֲזֵהוּ צִירִים •
בְּגָדִים נְסָפְרִים •
מַחוֹסֵר כְּפוּרִים •
לְשִׁמְשׁ בְּחֻדְרִים •
כְּסִנְכֵי תְּמָרִים •
וְעַמֵּק הַפְּגָרִים •
וּקְרַנְנוּ יָרִים •
וּכְגִשׁוּא גַם הָרִים •
וּמְהַרְרֵי נְמָרִים •

עַל כֵּן הַדָּבָר שֶׁהוּא מַחוֹסֵר תְּרוּמָה וְלִשְׁוֹן חֲמִישׁ הוּא טֵב לֹא כְּלוּמַר שֶׁאִינוּ טוֹב לֵאמֹר עֲדִיין • חֲבַל לִשְׁוֹן כֹּחַ מִן חֲבַל
יֹלְדֵה • לִירִים כְּמוֹ כֹּחַ לִשְׁוֹן כֹּחַ מִן לִירִים וְחֲבַלִּים • וּמִחֲבַל יוֹסֵר כְּלוֹ שִׁמּוֹת וַיּוֹסֵר מִן הַעוֹלָם • טָבוֹל ל' טָבוֹל • הַנְּמִסָּר
כְּלוֹ שִׁחֲף בְּהַעֲרִיב שִׁחֲמוֹ יִעֲבֹל כְּדֵי שֶׁלֹּא יִתְחַיֵּב מִיָּד שְׂמִים • בְּגָדִים נְסָפְרִים • הַסִּי בְּגָדִים לִכְתּוֹב גְּדוּל וְלִשְׁוֹן
הַדְּיוֹעַ • אֲכַבֵּד ל' כְּבוֹד מִן עַל פְּנֵי כָל הַעַם אֲכַבֵּד • רְתוּי כְּמוֹ רְחוּי בְּחֻלּוֹף א' ב' בִּאֲתָ ב' שׁ • לְכַרוֹעַ ל' גְּדוּל שֶׁעַר שִׁחֲמוֹ שֶׁ
כְּסוּס יִכְסֵמוֹ אֶת רֵאשִׁיבֵם • וְשִׁתּוּי ל' שְׂכוֹר מִן שִׁתּוּי יוֹן • הָאֶתּוּי לִשְׁוֹן אֲנָחָה מִן אֲחָא בּוֹקֵר וּמִן יִתְחַל רֵאשִׁיבֵם • וְלִשְׁוֹן
אֲנָפִים מִן וּמֵאֲרַכְכָּה פֵּארוֹתֵי • יִגִּיהַ חֲשִׁבּוֹ כְּמוֹ יִאֲרִיחַ אֶפְלַחוֹ מִן וְה' יִגִּיהַ חֲשִׁבּוֹ וּמִן וְה' יִגִּיהַ חֲשִׁבּוֹ אֲשֶׁר • מֵתֵי לְהַזְכִּיר חֲמִישׁ
מִן וַיִּמְרֹאוּ מִסְפָּר • הַמְּעֵת ל' חוֹלָה מִן בְּרֵאשׁ הַיּוֹמִיּוֹת תִּקְרָא •

בְּרַעַת יִתְמוּנָג	לְקוֹל הַמּוֹן חוּנָג	בְּשִׁמְחָה וּבְשִׁירִים
נְהַלֵּךְ בְּחֵלִיל	וְאִז תִּחְפוֹץ בְּלִיל	וְאִז יַעֲלוּ פְרִים

מג והוא רמז לנבין הכיח שנעלה לחוג ג' פ' בטכה בע"ה • חליל מן חוף וחליל כליל הוא רמז פ' קרבן כליל תהיה וזו נעלה פרים יהי רצון שיהיה במהרה דימינו לחן • תמו מצות לא תעשה • ברוך אומר ועושה

וַיְהִי בַחֲצִיהֶלִיל וַיִּחַדַּר הָאִישׁ וַיִּקְפַּת וַהֲנִה אִשָּׁה שֹׁכֶבֶת מִרְגְּלָתוֹ׃ וַיֹּאמֶר מִי־אַתָּה וְהִיא אָמְרָה אֲנִכִי רֹחַת אִמְתְּךָ וּפְרִשְׁתָּ כַנְּפֶךָ עַל־אִמְתְּךָ כִּי גֹאֵל אַתָּה׃ וַיֹּאמֶר בְּרוּכָה אַתָּה לִיהוָה בְּתִי הַטְּבַת חֶסֶדְךָ הָאֲחֵרוֹן מִן הָרֵאשׁוֹן לְבִלְתִּי לָכֶת אַחֲרַי הַבְּחוּרִים אֲסַדֵּל וְאִם עָשִׂיד וְעַתָּה בְּתִי אֵל־הִידְרָאִי כֹל אֲשֶׁר־תֹּאמְרִי אֶעֱשֶׂה לָּךְ כִּי יוֹדַע כֹּל־שֶׁעַר עֵפְרָיִם כִּי אִשְׁתְּ חֵיל אַתָּה׃ וְעַתָּה כִּי אֲמַנֵּס כִּי אִם גֹּאֵל אֲנִכִי וְגַם יֵשׁ גֹּאֵל קְרוֹב מִמֶּנִּי לִיגְיֹהֶלֶלְדָה וְהָיִיתִי בְּבִקְרֵ אִם־יִגְאֹלְךָ טוֹב יִגְאֹל וְאִם־לֹא יִחְפֹּץ לִגְאֹלְךָ וְגִאֲלֶתִיךָ אֲנִכִי חַי־יְהוָה שֹׁכֵבִי עַד־הַבֶּקֶר׃ וְהַשֶּׁבֶם מִרְגְּלָתוֹ עַד־הַבֶּקֶר וְתִקַּם בְּמַרְסֵי בֵּיר אִישׁ אֶת־רַעְהוֹ וַיֹּאמֶר אֵל־יִוֹדַע פִּרְכַּאת הָאִשָּׁה הַגֵּרָה׃ וַיֹּאמֶר הֲכִי הַמִּטְפַּחַת אֲשֶׁר עָלֶיךָ וְאֲחֻזִּי בָהּ וְהִיא אֲחֻזָּה וַיִּמַּד שֵׁשׁ עֶשְׂרִים וַיֵּשֶׁת עָלֶיהָ הַיָּבֵא הָעִיר׃ וְתָבוֹא אֶל־הַמִּזְבֵּחַ וְהִיא אָמְרָה מִי־אַתָּה בְּתִי וְתַגִּידֵהָ אֵת כֹּל־אֲשֶׁר עָשָׂה לָּהּ הָאִישׁ שֶׁתֹּאמֶר שֵׁשׁ עֶשְׂרִים הָאֵלֶּה נָתַן לִי כִּי־אָמַר אֵלִי אֶל־תָּבוֹא

ד'קם

אוהרות לרבי שלמה בן גבירול

דִּיקָם אֶל־חֲמוּתָךְ : וְתֹאמַר שְׂבִי בְּתִי עַד אֲשֶׁר תִּדְעִין אֵיךְ יִפְלֵ דְבַר כִּי לֹא יִשְׁקֹט הָאִישׁ
בִּי אִם כָּלָה הַדְּבַר הַיּוֹם: וּבְעוֹ עֲלֶה הַשַּׁעַר וַיֵּשֶׁב שָׁם וַהֲנֵה הַגּוֹאֵל עִבְרָא אֲשֶׁר דְּבַר
בְּעוֹ וַיֹּאמֶר סוּרָה שְׂבֵה פִּה־פִלְנִי לְמַנִּי וַיִּסַּר וַיֵּשֶׁב: וַיִּקַּח עֲשָׂרָה אֲנָשִׁים מִזְּקֵנֵי הָעִיר וַיֹּאמֶר
שְׂבוּ פִּה וַיִּשְׁבוּ וַיֹּאמֶר לְגֹאֵל חֲלֹקֶת הַשָּׂרָה אֲשֶׁר לֹא־תִינּוּ לְאֵלֵימְלֶךְ מְכַרָּה נַעֲמִיָּה שְׂבֵה
מִשָּׂרָה מִזֹּאב: וְאֲנִי אֹמְרָתִי אֲגִלָּה אֲזַנְךָ לֵאמֹר קָנָה נְגַד הַיְשָׁבִים וְנְגַד זְקֵנֵי עַמִּי אִם
הַגּוֹאֵל גָּאֵל וְאִם לֹא יִגָּאֵל הַיְדִידָה לִי וְאֲדַעֵה כִּי אֵין זִוְלָתְךָ לְגֹאֵל וְאֲנִכִּי אַחֲרֶיךָ וַיֹּאמֶר
אֲנִכִּי אֲגֹאֵל: וַיֹּאמֶר בְּעוּ בְּיוֹם קְנוֹתְךָ הַשָּׂרָה מִיָּד נַעֲמִי וּמֵאֵת רוּת הַמִּזְרָאֵת
חֲמַת קְנִיתִי לְהַקִּים שֵׁם־חַמַּת עַל־נַחֲלָתוֹ וַיֹּאמֶר הַגּוֹאֵל לֹא אוֹכַל לְגֹאֵל לִי פִן אֲשֶׁהִיִּת
אֶת־נַחֲלָתִי גֹאֵל לְךָ אֵתָּה אֵת גֹּאֲלִיתִי כִּי לֹא אוֹכַל לְגֹאֵל: וְזֹאת לְפָנִים בִּישְׂרָאֵל עַל־
הַגּוֹאֵל וְעַל הַתְּסוּדָה לְקַיֵּם כָּל־דְּבַר שְׂרָה אִישׁ גַּעֲלוּ וַנְהוּ לְרַעְיוֹ וְזֹאת הַתְּעוּדָה
בִּישְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר הַגּוֹאֵל לְבַעֲזוּ קָנָה לְךָ וַיִּשְׁלַף נַעֲלוֹ וַיֹּאמֶר בְּעוּ לְזֻקְנִים וְכָל־הָעַם עֲרִים
אֲתֵם הַיּוֹם כִּי קְנִיתִי אֶת־כָּל־אֲשֶׁר לְאֵלֵימְלֶךְ וְאֵת כָּל־אֲשֶׁר לְכַלְיוֹן וּמַחֲלוֹן מִיָּד נִגְלַח
וְנָס אֶת־דֹּת מִמִּזְרָאֵת אִשֶׁת מַחֲלוֹן קְנִיתִי לִי לְאִשֶׁה לְהַקִּים שֵׁם־חַמַּת עַל־נַחֲלָתִי
כִּי־הָיָה שֵׁם־חַמַּת מִעַם אַחִיו וּמִשַּׁעַר מְקוֹמוֹ עַד־כֵּן אֲתֵם הַיּוֹם וַיֹּאמְרוּ כָּל־הָעָם

אוהרות לרבי שלמה מן גמול

בשער והוקנים עדים יתן יהוה את האשה הבאה אל ביתך כחלל וכלאה אשר בנגד
שתיים את בית ישראל ועשה חיל באפרתה וקרא שם בבית לחם: ויהי ביתך כבית
פרץ אשר יקדה תמר היהודה מן הזרע אשר יתן יהוה לך מן הנערה הזאת: ויקח
בעז את רות ותהילו לאשה ויבא אליה ויתן יהוה לה הריון ותלד בן: ותאמרנה
הנשים אל נעמי ברוך יהוה אשר לא השבית קך גאל היום ויקרא שמו בישראל:
והיה לך למשים נפש ולכלכל את שיבתך כי כלתך אשר אהבתך ירתו אשר
היא טובה לך משבעה בנים: ותקח נעמי את הילד ותשתהו בחיקה ותהיילת
לאמנת: ותקראנה לו השכנות שם לאמר ידר בן לנעמי ותקראנה שמו עובד
הוא אבי ישי אבי דוד: ואלה תולדות פרץ הוליד את חצרון: וחצרון
הוליד את דם ודם הוליד את עמינדב: ועמינדב הוליד את נחשון ונחשון
הוליד את שלמה: ושלמון הוליד את בעז ובעז הוליד את עובד: ועובד הוליד
את ישי וישי הוליד את דוד:

עובד

אוהרות לרבי שלמה בן גבירול

לשנה הבאה :	כי שם שמחת כל הלבוות :	לאנת תבאה בארץ האבות :
לשנת הבאה :	כי שם נחמה כהן ונבוא :	לשנה תבאה בארץ הצבי :
לשנת הבאה :	ושם געשה מצותי שיה :	לשנה תבאה בארץ קדושה :

לשנה הבאה בדרוש שלים : לשנה הבאה :

ואמרים אין כאלהינו וכו'

מרוזים ונעלם מעין נביאים ותאים ברוך יי לעולם לעד בפי כל
 נפלא ומעשיו מעידים עליו בכל עת ועונה אדר יעדון וקולם
 ברוך יי יום יום עבדיו מיהדים לשמו בשפה ברוך יי :

חמו האהרות פהלה ביוצר המאורח :

בתוכה לתע שבועות

לאומרה עם כולק ספר חוריה

להתעלם עם בת נדיב תפרום :	אפריון עשה לו תמלק שלמה :	ידד דודי לני לערוגות בשמו :
ובין שדי אירת אהבים :	ביום התונהו וביום שמתה לבו :	עליה סבת שלמו :
		שבתים ואומנם שופריו נרבו :
		שם מסבו :

כתובה לחג שבועות

רעותי יונתי באי אתי לרכיר ואולם

המוציא מעלה וחלם

אמרה אינמה את שמעתי דוד שמעתינו

עולם אהבתיהו

לחפה נתרצתה מחולת המחנים

ששים רבוא עדי עדים

יהי הקשר אמיץ עם עם זוקנה בסיני

אקרא באוני הסוני

בששי בשבת אנדי את הרשום ככתב הנשתן

תורה אל תי נתכך

ביזם מסיני בא ודח משעיר אל געלם

מלכי גוים כלם

למנין שאנו מוני וקחל עכתי בכל תפוצותיה

אל גתעו אישותיה

כי למענה אעזוב כל

וארשתיה לי לעולם

ואחברת

ישקני מנשיקור נפיהו

וכנגד נעשה ונשמע לקחה

בחדש השלישי לצאת בני ישראל מארץ מצרים

ואת ספר השקנה והחתום

הנה היא כותפה לפני

יום להנהל אהביו

שעה ימים לחדש סיון

הופיע צהר פארן על

בשנת אלפים וארבע מאות וארבעים ושש לבריאת עולם

פדונו וזאת תהיה

כי הוא על ימים יסרה ועל נהרות יבוננה

יתנה ומינותה הוא

הכו ממתיקים וכלו מתמדים :

ושאה סגוב עניו סכל :

יפה פלכנה ברה כחכה אינמה בנהגדות :

הנה שלחתי לך פקודים נחמדנים

היו לי לאנתו כדת משה וישראל :

כי אתיה עמך לבספור

והוכן בתסד כסא :

הזרת חכם מקור היים תחיי

הרופא לכל תחלואיכי הנזאל משחת תיכי :

וכרית עזכם לקשר אפיץ

יומם ולילה לא ישבותו :

מח שתלמיד ותק עתיד

וכפרא וספרי ואגרה ותוספתא :

הקדים 11 2

איך החתן שר שרים ונגיד נגידים :

כעצב יחידים :

אמר ליקרה ונעמה הבת דבת מעלות

הנשים והבתולות

ימים רבים תהיי לי ואני אליך לגואל

מנהב על ידי יקותיאל

ואנא אוקיר ואזון יתיבי ואכסת

ולמכסה ולמכסה

ויהיבנא ליכי מסר בחוליכי

את וכגיכי

וצביאת בלתיאדא ותות ליתלאנתו

בניהם שות שמה

וצבי חתנא דנא ותוסף על עשר בתוכה

לחדש בארבעתא

כא 3

הַקָּרִים לָהּ בְּתוֹרַת מוֹקְדִים רַמַּח מְצוֹת עֲשֵׂה מִהֵן לֹא יִמְשֹׁךְ
יּוֹם יְדֻרְשׁוֹן •

עוֹד כָּתַב לָהּ בְּתוֹרַת מְאוּחָר מְצוֹת לֹא תַעֲשֶׂה נִקְדָּשׁוּ
וְעָשִׂי וְחֻמְשָׁה פָּשׂוּ •

וְדָא נְדוּנְיָא דְהִנְעֵלְתָ לִיּוֹה בְּלִתָּא דָּא לְעֵלוֹת וּלְדָאוֹת •
אֲדוֹן הַנְּפִלְאוֹת

נִמְצָא סֵפֶר הַכֵּל בֵּין בְּתוּבָה וְנְדוּנְיָא וְחֻקֵּי כְבוֹדִים •
וּמְאוּחָר וּמוֹקְדִים •

וְדָצָה הַחֲתָן לְיִבּוֹת אֶת יִשְׂרָאֵל עִם גּוֹרְלוֹ •
יְשׁוּה לּוֹ •

וְקִבֵּל עָלָיו הַחֲתָן אַחֲרָיו שְׂמֵר כְּתוּבָה •
אִישׁ לֹא יִחַנֶּה בָּהּ •

וְקִבְלוּ תְדִיבֵיהוֹן תְּנָאִים נָאִים הַכֵּל בְּכֵתֵב נְאֻמֵּי אֱמוּנָה •
כִּי אֲשֶׁר יִכְסוּהָ •

תְּנָאִי בֵּית דִּין מִמַּא שְׂזַעַר פּוֹנָה
מַעֲשָׂה

בְּלִילֵי שִׁירָה עִמָּה וּבְיָמֵי חַיֵּינוּ	אֲנִי מִתְחַנֵּן לְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
תְּנוּ לָהּ מִפְּרֵי יְדֵיהָ וַיִּהְיֶה לָּהּ בְּשָׁעָרִים מַעֲשֵׂיהָ :	שֶׁנֶּאֱמַר מִשְׁנֵי עֲלֶיהָ
מִטּוֹבָה הַצְּפוּנָה לְצַדִּיקִים	וְהִבְרִיחָהּ בְּמִנְהַגְתָּ יְדֵינוּ עַל לִוְיַת חַדְוֹתָהּ
עֲלֶיהָ נַעֲלָה וַיִּרְשָׁנוּ אוֹתָהּ :	עַן לֹא דִיאָתָה
פֶּלֶא הַרוֹצָח לְפֹאֵל יִשְׁחַל	וְהִדְרִיתִי הַיּוֹדָה בְּקֶרֶן זְוִיַת מַעֲוָנָה
וּמִמְדַּבֵּר מִתְּנֶה	סִתְּרָה וְאִתְּנָה
כִּי אִם כִּבְתַּ שְׁעֵשׂוּעִים	וְלֹא יִשָּׂא אִשָּׁה אַחֲרַת עֲלֵיהָ מִיְלֵדִי נְבָרִים הַנְּלוּזוֹת
לֹאֵת יִקְרָא אִשָּׁה כִּי מֵאִישׁ לִקְחָהּ זֹאת	יִדְמֶה וְאֵתָהּ שֵׁם כִּלְבוּבֵי חַחוֹת
וְלֹא יֵאָכֵל עִמָּה לֶחֶם	וְיִצְרָאֵל עִיִּיחָתָהּ כִּתְנוּךְ פִּעֵס וְהִתְרַשְׁלוֹת
כִּי נֹהֵג בְּחִכְמָה וְלֹאֲחוּ בְּסִכְלוֹת :	עֲלֵיָהּ
אֵךְ לְהַרְבּוֹת סִפְרִים	וְלֹא אֵי שֶׁבֶן כִּלְבֵּי חַחֵיהָ וְלֹא יִמְכּוֹר
אֵמֶת יָבִיא וְיֵאָדָר תִּמְכּוֹר :	תִּמְכּוֹר יִבְכּוֹר
כִּי אִם סִפְרֵי הַיּוֹדָה	אֵי עֲלֵיָהּ לְמַקּוֹם רְחוֹק אוֹ בָּיִם יִשְׁמַח וְיִבְכּוֹר
וְהִיָּה יִשְׁמַח וְיִבְכּוֹר :	פִּנְיָהּ וְיִבְכּוֹר

גַּת בַּיָּמִין לְעַד שְׂבִיעֵת

וְכָל תַּמְנָאִים הִלְלוּ אֱלֹהִים וְקִיָּמִים

בִּישָׁח נְרִשְׁמִים

וְנִשְׁבַּע חֲתָן לְקַיָּים בְּלִדְבָר לְהַמְזוֹנוֹ

וְלַעֲוֹשֵׁי רִצּוֹנוֹ

וְתָנָה בְּחֲתָן מְגִינִים חֲמִשָּׁה

מֵאֲחֵרֶשֶׁת

יָרָא צְדִיקִים וַיִּשְׁמְחוּ וַיֹּאכְלוּ אֶת פְּרִיָם

וְהִחֲבֶה מִנֵּי יָם

מִקָּם עֲרוֹת בַּעֲקֹב וְתוֹרָה שֵׁם בְּיִשְׂרָאֵל בְּמֶרְץ

פּוֹרֵץ פְּרִיָן

וַיִּשְׂמַח חֲתָן עִם כְּלָה לְקַחְתָּהּ לוֹ לְגוֹרְלוֹ

בְּעוֹרֵיהָ וְתֹאמַר לְמַהֲבָלוֹ

בְּצַבֵּא הַשָּׁמַיִם

לְעֵרֵי עֵד וְלַעֲוֹלָמִי עוֹלָמִים

וְלַהֲנַחֵל יֵשׁ לְאוֹהֲבָיו

נִשְׁבַּע יי בְּיָמֵינוּ

וּמַחֵם תוֹרָה וְתַעֲוִדָה וּסְגוּלָה

וְהוֹצִיא אֶת הָאֲבֹן הָרֹאשֶׁת

בְּתַעֲוִדָה אַרְוֹכָה מֵאֲרִיץ מִדָּח

וְהַכֹּל שְׂרִיר וְכָרִיר וְקָם

וְאָמַר לְהַקִּים גְּדֵרֶיהָ מֵאֵין

וְאֶעֱדָה לִי עֲדִיכַנְאֲמָנִים אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ

וַיִּשְׂמַח לֵב כְּלָה בְּבַעַל

אֲשֶׁרֵי הָעַם שִׁבְכָה לוֹ

וְאָמַר אֲשֶׁרֵי הָעַם וְכֹנֵי נָדְלוּ וְכֹנֵי

תו ש ל ב ע

בתובה דאורייתא ליום שני של חג השבועות

זשירה לה' מזולתי שיר ליום השבת אשר קדשנו במצותיו חק כל יושבתי ונתן לנו את תורתו הלא היא כובת

בניא אלקים היתה באמנה אתו אלהים הבין דרכה השמח למבוא שבתו את הכל עשה יפה בעתו

למסע באנחה ומשעיר בעגול החל על פאש השער בעשה אלמים אשר היו פשר לקבל קטנים עם גדולים וילכו אחרי הקבל בעולם סר כל מעשהו ונתן דלאים

בסימן טוב בעשתי ברב נהלתה בעשה כפיץ ברוך ה' אשר נתן חנוכה לכהונה היתה אורה ושלחה

וינהג בעליו כחוקן ש כלו בחוקא ויקדשה באנו לחיות סנפכטן תודות יקותיאל לאורי קה את תקודשת ל כדת ולשה וישראל

ובתורת נצונו יא קבנקה שמה שט נולמי תעה ואהרן ככהנו דברלם ושבולתם יכלו בעוב געג'ה' האט קיהם בעגלים

וברמות חופה פרש ענין למסך כעגנו וכאחלת עלי סתובה עב גדולות שמה למעגנוכי לה' הארץ ותלנאה-שהכל כוז לבנדו

והתקן

והתקין

לו עמנו אשר כמות נסדון סלסום ונחמדם בנפשי ומנה כיץ חנה שלח
קדם הפלא לשנות ברוך יוצרי האדם "

וכי

יבטל בחור בתולה להתעבן בחשבה אנן כבוד בארצנו כיכן תכנה בקרבן שמה
לתיכה ברוך מאמח ציון בבטה "

ונגמר

היוג בן החת המדומם אל מרא שלח עם הישלות מן כנסת הגדולה ישמח
ישראל בטושן ברוך מאמח ציון חתן וכלה "

ואחר

הדית זה השליש אחרות מקורות ולפתב אלהים חרות שעות הדבנות
לפקוק שנים שרות והיו למאורות "

וגם

דכה חבלים כדבנות כמנכות הנהגים לעת זאת האנאבות פלה משלות
מנכות רבני אחר הבני לבנות "

וקיומו

וקטלו בבת מה לעשות לקח טוב באכע חקירות ודהשות להנות בברכי
נפיות נכבתי מלדשות "

אלו

קשים שחכים שלגים כל התיך אנודות בהתי ינחם וללה חבות ותולדות
הלבנות חן במו מנח תקנת חונשנות "

ישמח

מעה במונתת חלקו כל באי כי חפץ ק' כים נחכים בעל בנותיו
אשה כשי שכנה לו אשה העם שח' אלהיו "

ינמף

87

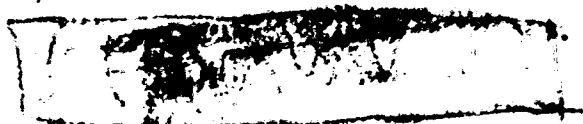
ס

יוסף ה' שלום אלך בעלי. מכל חסמי גדודי. ובעני חשמי ושאר צדקה פקודי
בכל גלגל אמן ועוולתה שחוימהו

712

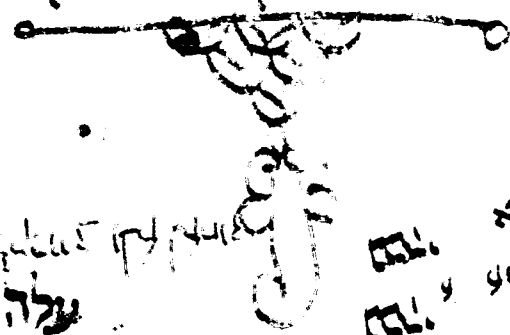

لا اهلنا في ارضنا

וְהָיָה לְכָל הָעָם
לְעֵלֶּה וְלַדָּבָר
לְעֵלֶּה וְלַדָּבָר
לְעֵלֶּה וְלַדָּבָר

לְעֵלֶּה וְלַדָּבָר

עֵלֶּה וְלַדָּבָר לְעֵלֶּה

א א י ז ה מ ק ו ב ג ד
ח ט י כ ל מ נ ס ע פ צ

לְעֵלֶּה וְלַדָּבָר
לְעֵלֶּה וְלַדָּבָר
לְעֵלֶּה וְלַדָּבָר
לְעֵלֶּה וְלַדָּבָר

לְעֵלֶּה וְלַדָּבָר

לְעֵלֶּה וְלַדָּבָר